2012-03-20

Europeiska kommissionen
Direktoratet för statlig konkurrens
B-1049 Bryssel
Belgien

Jordbruksverket – osund konkurrens och dubbla roller.

Sammanfattning.

- Jordbruksverket är Sveriges högsta veterinära myndighet – dessutom via länsstyrelserna högsta tillsynsmyndighet över den veterinära verksamheten och landets samlade djurhållning.
- Jordbruksverket i Sverige är tillsynsmyndighet för landets djurägare. Samtidigt säljer man i mycket stor omfattning tjänster och varor till tillsynsobjekten.
- Jordbruksverket har 400 veterinärer anställda som officiella veterinärer i distriktsveterinärorganisationen - samma organisation är också Sveriges största kommersiella veterinärverksamhet med en omsättning på ca 500 miljoner SEK varav ca 25 % utgörs av budgetmedel.
- Samtliga statligt anställda distriktsveterinärer erhåller prestationsbaserad provision för de kommersiella tjänster man utför åt tillsynsobjekten, djurägarna. Det åligger varje enskild distriktsveterinär att samtidigt infria två uppdrag – som officiell veterinär och säljare av veterinära kommersiella tjänster.
- Distriktsveterinärorganisationen får förmånliga lån från staten. Man lånar till ca 2 % lägre ränta än privata företagare kan via banksystemet. Man behöver inte heller lämna någon säkerhet.
- Jordbruksverket kringgår gängse arbetstidslagstiftning för anställda inom distriktsveterinärorganisationen genom att inte redovisa antalet arbetade timmar under beredskapstjänstgöring. Alla andra aktörer på marknaden måste följa arbetstidslagstiftningen och redovisa arbetad tid.
- Jordbruksverket legitimerar veterinärer och är den enda myndighet som kan ta initiativ till att återkalla den veterinära legitimationen. Samtidigt konkurrerar man med de praktiserande veterinärer som inte är anställda av Jordbruksverket.
- Svenska konkurrensmyndigheter har vid ett flertal tillfällen kritiserat konkurrenssituationen på den svenska veterinärmarknaden – dock utan effekt avseende Jordbruksverket då myndigheters affärsverksamhet inte faller under konkurrenslagstiftningen.
- Ovanstående fakta i kombination Jordbruksverkets omfattande kommersiella marknadsföring där man bl.a. framhäver sin dygnstäckande jourverksamhet och sin roll som tillsynsmyndighet orsakar en uppenbar snedvridning av konkurrensen inom den veterinära sektorn i Sverige.

Inledning.

Jordbruksverket har som huvuduppgift att stödja och utveckla det svenska jordbruket och därmed också att stärka dess konkurrenskraft gentemot utlandet. Man driver ett veterinärt företag med ca 400 anställda veterinärer. Organisationens främsta mål historiskt sett har varit att tillhandahålla djursjukvård till låg kostnad åt landets animalieproducenter. Samtidigt är man tillsynsmyndighet för jordbruket.

Distriktsveterinärernas huvudsakliga sysselsättning är att, på exakt samma sätt som privatpraktiserande veterinärer, sälja sina tjänster till djurägarna. Samtidigt är de statliga tjänstemän och officiella veterinärer med de möjligheter till myndighetsutövning detta medför.

Distriktsveterinärerna har tantiemlön vilket innebär att de delar arvodena från djurägarna 50/50 med jordbruksverket. De statliga distriktsveterinärerna står alltså i ekonomisk beroendeställning till tillsynsobjekten. Detta får till följd att den hårdare djurskyddslagstiftning som finns i Sverige jämfört med andra länder inte kan tillämpas fullt ut. Vi ser inget motiv för att Sverige skulle behöva ett så stort antal officiella veterinärer som fyrahundra. Det har visat sig att svenska producenter har svårt för att alltid leva upp till svensk djurskyddslagstiftning. Däremot åberopar man mer än gärna den hårda djurskyddslagstiftningen som ett försäljningsargument för svenskproducerade livsmedel.

På grund av strukturrationaliseringen av svenskt lantbruk har distriktsveterinärerna inte längre full sysselsättning med animalieproducerande djur. Verksamheten består idag till mer än 80 % av smådjur- och sporthästpraktik dygnet runt alla dagar i veckan. Verksamheten bedrivs på ca 80 distriksveterinärstationer fördelade över hela landet. De statliga bidragen som utgörs av budgetmedel och f.n. uppgår till ca 110 miljoner SEK per år används för att stärka organisationens konkurrenskraft gentemot privata aktörer. Som exempel kan nämnas införskaffande av digital bildframställning till smådjursröntgen. Detta kan ske till verksamheter med fem anställda veterinärer och 2000 förrättningar per år. Ingen privat verksamhet skulle kunna bära en sådan investering. Jordbruksverket avvisar alla påståenden om subventionering väl medvetna om att detta inte kan kontrolleras eftersom offentlighetsprincipen inte gäller för svenska myndigheters affärsverksamhet. Röster har höjts för att bolagisera Jordbruksverkets affärsverksamhet, något som vi bestämt motsätter oss av två skäl. För det första skulle verksamheten fortsättningsvis kunna bedrivas utan insyn och fortgår den dessutom med subventioner är det svårt att se någon förbättring. För det andra motsätter vi oss att en statlig myndighet över huvud taget skall verka på en konkurrensutsatt marknad. En uppfattning som vi delar med Konkurrensverket liksom uppfattningen att det föreligger en sammanblandning av myndighetsutövning och affärsverksamhet, (se skrivelse från Konkurrensverket, sid 7-8). Trots att ett stort antal andra statliga myndigheter och en lång rad statliga utredningar också riktat kritik mot Jordbruksverket och framfört förslag till förändringar som skulle leda till genomgripande förbättringar sker inga förändringar. Ignorans är kännetecknande för hur Jordbruksverket och Jordbruksdepartementet i samarbete med jordbruksnäringen formar svensk jordbrukspolitik. I konceptet ingår också att ständigt hålla igång och påbörja utredningar för att ge sken av att vilja lösa de uppenbara jävsproblem som föreligger. Man har också utarbetat en metodik som gör att alla dessa utredningar inte förverkligas genom att tillfråga ett mycket stort antal re-

missinstanser varav påfallande många står i ekonomisk beroendeställning till Jordbruksverket. Jordbruksnäringen har ett mycket starkt inflytande över Jordbruksverket. Det kan inte uteslutas att svårigheten med att genomdriva förändringar inom den veterinära sektorn bottnar i frestelse från näringens sida att värna om distriktsveterinärens ekonomiska beroendeställning då denne även agerar som officiell veterinär samt om utfästelser om subventionerad veterinärvård.

Jordbruksverket bryter enligt vår uppfattning mot gällande regler vad avser reglerad arbetstid. Inför sin personal hävdar man att arbetstidslagarna ersatts av förtroendearbetstid. Man noterar t.ex. inte hur många timmar en distriktsveterinär arbetar under beredskapspassen som under vardagarna börjar vid 17.00 och slutar vid 08.00 och under helgerna sträcker sig från fredag 17.00 till måndag 08.00 d.v.s. 63 timmar i sträck. Passen kan vara ännu längre vid vissa långhelger. Beredskapspassen kan föregås eller efterföljas av arbete på dagtid. Det finns således inget tak för hur många timmar en distriktsveterinär kan arbeta oavbrutet. Med en så generös tolkning ur arbetsgivarsynpunkt befäster man sin dominans för veterinära tjänster under jourtid.

2010 inledde Jordbruksverket upphandling av jourberedskapen. Jordbruksverket vann samtliga upphandlingar. Endast en privat veterinär lämnade anbud. I år gör Jordbruksverket ett nytt försök att sälja ut jouren när det, som man skriver, uppstår vakanser inom Distriktsveterinärerna. Syftet anges vara att privata veterinärer ska kunna delta i jourberedskapen för att öka konkurrensen och därmed göra verksamheten billigare för staten. Tydligen tänker staten kvarstå som aktör på marknaden även om man lyckas sälja ut hela jourverksamheten. Kvar finns då en statlig organisation som idag till 80 % ägnar sig åt smådjurs- och hästpraktik dagtid. Som tidigare nämnts lämnar verket inte ut uppgifter över enskilda distriktsveterinärstationers ekonomi. På Jordbruksverkets hemsida kan man efter omfattande registrering av den egna verksamheten och därpå följande inloggning ta del av villkoren för anbudsgivning. Där framhålls att distriktsveterinärorganisationens bud på den egna verksamheten räknas fram av Jordbruksverkets kundavdelning och att budet därmed inte kan påverkas av distriktsveterinärorganisationen. Som beräkningsunderlag har kundavdelningen tillgång till distriktsveterinärstationens inkomster och utgifter medan den privata veterinären får hålla till godo med uppgift om antal förrättningar på respektive häst, smådjur och animalieproduktionens djur under jourtid. Vi ställer oss frågande till hur konkurrensen kan öka för att en privat veterinär täcker upp för del av jouren i en verksamhet som i övrigt betjänas av 4-5 och i undantagsfall upp till 10 statliga veterinärer. Jordbruksverket månar om sin dominerande ställning avseende jourverksamheten men gärna ser en viss avlastning av jouren för att göra sina tjänster mer aptitliga för arbetssökande veterinärer. Som framgår av Jordbruksverkets marknadsföring läggs det så stor tyngd vid att verksamheten är dygnstäckande att alternativet med en omfattande utförsäljning inte framstår som trovärdigt, (se bifogade annonser). I prospektet skriver Jordbruksverket att distriktsveterinärerna i dag svarar för jourberedskapen i de områden där det annars inte skulle finnas någon veterinär service. Om den statliga verksamheten privatiserades skulle det inte påverka servicegraden då staten bevisligen påstår sig vara beredd att stötta den privata jourverksamheten ekonomiskt. De från statens sida efterlängtade besparingarna skulle inte låta vänta på sig, däribland kostnader för ett stort antal tjänster på Jordbruksverket knutna till distriktsveterinärerna. En omständighet som alldeles säkert inte gynnar det privata alternativet.

För den kvalificerade jourverksamheten avseende smådjur och häst svarar huvudsakligen de privata djursjukhusen och de större privata klinikerna.

Från branschen har framförts önskemål om att formalisera behörigheten för djursjukvårdare, så att dessa kan verka under eget ansvar. En högskoleutbildning finns för denna personalkategori men antalet utbildningsplatser täcker inte på långa vägar behovet. Önskemålet om formalisering hörsammades och utformades 2010 av Jordbruksverket på ett sådant sätt att en brist på djursjukvårdare är uppenbar vid ikraftträdandet 2015. Personal som saknar högskolekompetensen kan erhålla behörighet efter ett antal kurser och godkänt teoretiskt prov. Kostnaden för de stipulerade kurserna kan för den enskilde uppskattas till mellan 80-100 tusen SVK. Kurslitteraturen är omfattande och det teoretiska provet krävande. Ungefär hälften har klarat det teoretiska provet vid första tentamenstillfället. Många tvekar därför inför kostnaden och inför sin förmåga att tillgodogöra sig de teoretiska kunskaperna. Branschen har uppvaktat Jordbruksdepartementet för att påtalat behovet av fler utbildningsplatser och för att få till stånd rimliga övergångsbestämmelser och därmed kunna rädda kvar yrkeskunnig personal, men fått avslag. Speciellt jourverksamheten kommer att sakna behörig personal då den bedrivs på färre händer och de som tjänstgör måste behärska ett större arbetsfält. Följden av detta system är uppenbar. Det kommer att saknas djursjukvårdare med behörighet att utföra de arbetsuppgifter som man tidigare utfört under tjänstgörande veterinärs ansvar. Nerdragning av verksamhet, i synnerhet jourverksamhet, och friställning av personal är att förvänta. Vi ifrågasätter Jordbruksdepartementets okänsliga hållning till yrkesgruppen djursjukvårdare och efterfrågar med vilken rätt Jordbruksverket åberopar EU-bestämmelser för genomförandet. Vi efterfrågar också EU:s uppfattning om det är arbetsrättsligt tillåtet för staten att inrätta regelverk som ur ekonomisk synpunkt omöjliggör för enskilda näringsidkare att behålla sin fast anställda personal. Vi anser att det finns anledning att fråga sig om regelverket, som det är utformat idag, för att i framtiden kunna verka som djursjukvårdare tillkommit om inte Jordbruksverket varit aktör på marknaden.

Jordbruksverket är också tillsynsmyndighet för landets samtliga veterinärer. För undertecknade veterinärer är det helt oacceptabelt att den myndighet som utfärdar och drar in veterinärers legitimationer samtidigt är vår största konkurrent.

Ovan nämnda förhållanden skapar många problem och gör att förtroendet sviktar för den myndighetsutövning och tillsynsverksamhet som Jordbruksverket bedriver. Undertecknade anser att Jordbruksverkets kommersiella verksamhet måste upphöra och att dess tillsynsverksamhet renodlas.

Anhållan.

Undertecknade legitimerade svenska veterinärer anhåller att Europeiska kommissionen ålägger Sverige att undanröja snedvridningen av konkurrensen inom veterinärsektorn.

Vi anhåller också att Europeiska kommissionen ålägger Sverige att skapa en oberoende tillsynsmyndighet bestående av statstjänstemän som inte står i ekonomisk beroendeställning till tillsynsobjekten. Det senare innebär att de veterinärer som utför tillsynsverksamhet inte skall tillåtas bedriva praktik. I detta ingår också en anhållan om att Europeiska kommissionen ålägger Sverige att inrätta en från verksamheter oberoende tillsynsverksamhet över landets veterinärer.

Vi anhåller också att Europeiska kommissionen granskar huruvida det är att betrakta som en olaglig statlig subvention av svenskt lantbruk att subventionera en stor veterinärorganisation vars främsta syfte är att tillhandahålla billig veterinärvård till landets animalieproducenter.

Vidare anhåller vi att Europeiska kommissionen granskar huruvida Jordbruksverket, för att kunna stärka sin konkurrenskraft, bryter mot EU:s arbetstidslagar genom att undvika att redovisa verklig arbetad tid och istället benämner oredovisad tid som ”förtroendearbetstid”.

Vi anhåller om att Europeiska kommissionen granskar konsekvenserna både ur arbetstagare- och arbetsgivarperspektiv vid införande av ett nytt regelverk för djursjukvårdare.

Ulricehamn, som ovan

Lars-Håkan Håkansson
Ordförande
Veterinärer i Sverige, ViS
+46 321 16049
lhs.vetab@telia.com

Konkurrensverket.

Konkurrensverket anser att den veterinära verksamheten i Sverige kännetecknas av olika typer av konkurrensproblem och att Jordbruksverket på ett olämpligt sätt förenar affärs- och kundrelationer med myndighetsutövning där kunderna är tillsynsobjekt.

Trots Konkurrensverkets uttalande, i kombination med massiv kritik från andra tunga myndigheter, fortsätter Jordbruksverket obehindrat sin konkurrensbegränsande verksamhet.

Se sid 7 och 8.

KONKURRENSVERKET
Swedish Competition Authority

SKRIVELSE
2011-06-14 Dnr 426/2011 1 (2)

Veterinärer i Sverige
c/o leg. vet. Lars-Håkan Håkansson
Bangårdsgatan 8/129
523 37 ULRICEHAMN

Förfrågan angående myndighetsutövning

Ni har i skrivelse som kom in till Konkurrensverket den 5 maj 2011 (dnr 349/2011) ställt två frågor angående distriktsveterinärorganisationen (DVO). Dels önskar Ni få klarlagt huruvida DVO:s verksamhet är att anse som myndighetsverksamhet, dels huruvida samma verksamhet faller under konkurrenslagstiftningen.

I Konkurrensverkets svar av den 9 maj 2011 framhålls att statliga verksamheter ofta innefattar verksamhet av ekonomisk eller kommersiell natur, vilket innebär att konkurrensreglerna är tillämpliga. Konkurrensverket menar emellertid att någon särskild utredning i frågan om vad i DVO:s verksamhet som hör till sådan verksamhet och vad som hör till myndighetsverksamhet inte är motiverad.

I skrivelse av den 9 juni 2011, med hänvisning till Konkurrensverkets svar av den 9 maj 2011, anhåller Ni återigen om att Konkurrensverket ska genomföra en särskild utredning i syfte att få svar på vilka verksamheter som faller inom respektive utanför konkurrenslagen.

Konkurrensverket är väl medvetet om att det veterinära området kännetecknas av olika typer av konkurrensproblem. I detta avseende vill Konkurrensverket bland annat hänvisa till sitt remissyttrande i Betänkandet Veterinär fältverksamhet i nya former (SOU 2007:24).

Marknaden för djursjukvård utmärks av konkurrensproblem och konflikter mellan DVO och privata veterinärer. Här saknas viktiga förutsättningar för en fungerande konkurrens och en effektiv resursanvändning till nytta för det allmänna, djurägare eller konsumenter. Detta kan särskilt missgynna de små företagen inom djursjukvården.

Konkurrensverket anser att det är olämpligt att förena affärs- och kundrelationer med myndighetsutövning där kunderna är tillsynsobjekt. Vidare anser Konkurrensverket att Jordbruksverket har dubbla roller, dvs. både en producent- och myndighetsroll, som innefattar myndighetsutövning. Det är viktigt att skilja

Adress 103 85 Stockholm
Besöksadress Torsgatan 11
Telefon 08-700 16 00
Fax 08-24 55 43
konkurrensverket@kkv.se
www.konkurrensverket.se

KKV1031, v1.1, 2010-05-05

på myndighetsutövning, som i verkets mening lämpligast bör drivas i offentlig regi, och andra uppgifter, som i vissa fall kan motivera en avknoppning. Konkurrensverket har tidigare föreslagit olika åtgärder för att komma tillrätta med dessa problem.[1]

En mer detaljerad uppdelning av vilka situationer som faller innanför respektive utanför konkurrensreglernas tillämpningsområde låter sig inte göras utan en utredning av de många situationer som kan uppkomma i DVO:s verksamhet. En sådan utredning är enligt Konkurrensverkets bedömning fortfarande inte motiverad. Ärendet är härmed avslutat.

Peter Delden

Mikael Rydkvist

[1] För ett utförligare resonemang och åtgärdsförslag, se Konkurrensverkets yttrande dnr 503/2008.

Genomförda utredningar.

Flera statliga utredningar har krävt att Jordbruksverket skall upphöra med sin kommersiella verksamhet.

1993 genomfördes den s.k. Bråkenhjelmska utredningen, (SOU 1992:88) ”*Veterinär verksamhet*”, vilken föreslog en privatisering av den statliga distriktsveterinärorganisationen, DVO, i södra delen av landet.

2007 överlämnades den s.k. Veterinärutredningen till regeringen. ”*Veterinär fältverksamhet i nya former*” SOU 2007:24, en mycket omfattande statlig utredning som föreslog att DVO skulle privatiseras.

Ur utredningen:

”Utredningen föreslår att den statliga distriktsveterinärorganisationen privatiseras i två etapper i landets södra och djurtäta delar. Personalen erbjuds att överta veterinärstationerna med fordon och inventarier. På sikt kan den kliniska veterinärverksamheten i statlig regi komma att avvecklas i hela landet. Det förutsätter att försörjningen med veterinärtjänster kan säkerställas genom privata aktörer och med stöd av de styrmedel som föreslås i övrigt.”

”*Den bild av den svenska veterinärsektorn som framträder är splittrad och präglas av en heterogen marknad med oklara roller och ansvarsgränser. Det gäller både på den kommersiella marknaden och ifråga om statens uppgifter med samordning, uppföljning, officiella kontroller och tillsyn. Regelsystemen är oklara och i många fall svåra att tolka. Ett exempel är statens uppdrag till distriktsveterinärerna. Ett oklart uppdrag till de statliga distriktsveterinärerna gör att de konkurrerar på djursjukvårdsmarknaden utanför vad som rimligtvis bör vara det statliga ansvarets gränser*.”

”Den statliga aktören får bidrag med ca 100 miljoner kronor per år, bl.a. för att bedriva djursjukvård dygnet runt i hela landet. Vissa andra angelägna samhällsuppgifter, såsom fältberedskap inför smittsamma djursjukdomar, skall också finansieras med anslaget.

Någon redovisning av anslagsmedlen utifrån dessa verksamhetsgrenar förkommer dock inte. Verksamheterna inom privat och statlig sektor är därmed, utifrån sett, likformiga och konvergerar alltmer. De inre verksamhetsförutsättningarna för drift, finansiering, investeringar och styrning är däremot diametralt olika.”

”Jordbruksverkets dubbla roller, med både klinisk veterinärverksamhet och tillsyn över den samlade veterinära yrkesverksamheten i landet, har bidragit till att marknaden fungerar dåligt. Det skadar förtroendet för myndigheten och leder till en ineffektiv marknadsbevakning och tillsyn. Misstanke kan t.ex. uppstå att data om enskilda veterinärers affärs- och driftförhållanden, som skall rapporteras till Jordbruksverket, kan utnyttjas otillbörligt i verkets egen veterinärverksamhet.”

2009 överlämnades en annan omfattande utredning till regeringen, ”*Trygg med vad du äter - nya myndigheter för säkra livsmedel och hållbar produktion”*, SOU 2009:08 som ansåg att Jordbruksverket skulle läggas ner och att en ny myndighet skulle inrättas som enbart ägnade sig åt tillsynsverksamhet då man tyckte det var olämpligt att den myndighet som skulle kontrollera Sveriges lantbruk också skulle stödja detta.

Ur utredningen:

”Utredningens analys av de nuvarande myndigheterna visar att det föreligger ett reformbehov som motiverar en mer genomgripande myndighetsreform. Den återskapar en tydlig nationell ansvarsfördelning genom en anpassning till den nya ansvarsfördelningen på EU-nivå och EU-kommissionens organisation av generaldirektoraten samt en tillämpning av principen en central lagstiftning, en central myndighet. Därigenom underlättas den nationella tillämpningen av de EU-gemensamma regelverken samtidigt som grunden läggs för ett mer effektivt svenskt EU-arbete.”

”Den innebär en renodling av det statliga åtagandet som tillgodoser samhälleliga behov och samtidigt minimerar statens intrång på fungerande privata marknader utifrån principen att myndigheter endast ska bedriva konkurrensutsatt verksamhet om särskilda skäl föreligger.”

”Den nya myndighetsstrukturen tydliggör rollerna inom det veterinära området. Idag ansvarar en och samma myndighet för både förvaltningsuppgifter inom det veterinära området och för den statliga veterinärorganisationen. Det innebär att den myndighet som idag är Sveriges enskilt största arbetsgivare för kliniskt verksamma veterinärer även ansvarar för bland annat prövning av behörighet för samt tillsyn över samtliga veterinärer, såväl myndighetens egna anställda som konkurrerande veterinärer. Denna ordning är principiellt olämplig och riskerar urholka förtroendet för de veterinära förvaltningsuppgifterna.”

”Inom den nuvarande myndighetsstrukturen uppfylls i dag inte detta krav när det gäller tillsyn över veterinärer. Jordbruksverket är central tillsynsmyndighet samtidigt som myndigheten genom distriktsveterinärorganisationen bedriver produktion och försäljning av veterinärtjänster på en konkurrensutsatt marknad. Denna problematik har uppmärksammats i ett antal tidigare utredningar inom det veterinära området.”

”Jordbruksverkets dubbla roller, med både klinisk veterinärverksamhet och tillsyn över den samlade veterinära yrkesverksamheten i landet, har bidragit till att marknaden fungerar dåligt. Det skadar förtroendet för myndigheten och leder till en ineffektiv marknadsbevakning och tillsyn. Misstanke kan t.ex. uppstå att data om enskilda veterinärers affärs- och driftförhållanden, som skall rapporteras till Jordbruksverket, kan utnyttjas otillbörligt i verkets egen veterinärverksamhet.”

2011 blev utredningen Folkhälsa - Djurhälsa, SOU 2010:106, Ny ansvarsfördelning mellan stat och näring klar.

Utredningen hade i uppdrag att genomföra en bred översyn av lagstiftningen om smittsamma djursjukdomar, m.m. Förslaget syftade till att modernisera, förtydliga och förenkla lagstiftningen samt säkerställa ett korrekt genomförande av EG:s lagstiftning. Utredningen skulle särskilt pröva möjligheten att samla lagstiftningen i ett färre antal författningar än i dag. Utredningens förslag och en ny lagstiftning skulle också syfta till att undanröja oacceptabla risker för människors hälsa, djurskyddet, miljön, berörda näringar och samhället i övrigt.

Man framför tydligt att Jordbruksverket sitter på två stolar och att detta måste åtgärdas. Man menar också att Jordbruksverket i första hand ser till producenternas intressen. Nedan följer några utdrag ur den över 700 sidor långa utredningen:

”Vaccinationskampanjen mot blåtunga som startade hösten år 2008 är sannolikt den mest långvariga och kostnadskrävande bekämpningsinsatsen av en epizootisk sjukdom sedan 1950-talet trots att smittan har påvisats hos ett begränsat antal djur.”

”Å ena sidan har reglerna för statens ersättning till djurägare vid utbrott av epizootier och salmonella ändrats för att minska statens utgifter. Å andra sidan har staten valt att bekämpa t.ex. blåtunga på ett för staten kostsamt sätt och att ersätta djurägare för sjukdomsutbrott som normalt inte bekämpas med statliga åtgärder i andra länder. ”

”En analys av hur resurserna för smittskyddsarbetet använts under de senaste tio åren visar att de djursjukdomar som har prioriterats, där det varit möjligt för Jordbruksverket att göra avvägningar, är sådana som i första hand har betydelse för produktionen, även om några av dem också kan smitta till människor. I vilken utsträckning en annan fördelning varit möjligt beror bl.a. på kunskapsläget för bekämpning av olika sjukdomar men också på verkets prioriteringar. Vid fördelning av en del av anslagsmedlen så ska Jordbruksverket, enligt regleringsbrevet, samråda med LRF innan medlen fördelas. Det kan inte uteslutas att det kan ha påverkats verkets prioriteringar. Att LRF har en del i fördelningen av anslagsmedel skulle tidigare kunna motiveras av att dessa anslag avsåg fördelning av s.k. regleringsmedel. I dag fördelas skattemedel till olika djurhälsoprogram. Vidare tillkommer att medel fördelas till organisationer som inte är med i LRF, t.ex. Svensk Fågel. Utredningens slutsats är att Jordbruksverkets uppdrag behöver förtydligas inom djurhälsoområdet. ”

”Utredningen konstaterar att det inte finns en myndighet inom landet med ett uttalat ansvar för att övervaka det epidemiologiska läget. Utredningens slutsats är att EU-medlemskapet och de globala trenderna inom djursmittsområdet kräver en kraftfull och kompetent övervakningsresurs i landet. ”

”Det är sammantaget utredningens uppfattning att det, bl.a. mot bakgrund av att det redan finns ett starkt skydd för djurens välbefinnande, inte finns behov av att kunna klassificera en djursmitta som allmänfarlig enbart för att den medför lidande hos djur.”

2004. Tillsynsutredningen föreslog i sitt slutbetänkande (SOU 2004:100) *"Tillsyn – Förslag om en tydligare och effektivare offentlig tillsyn"* att tillsynsbegreppets innebörd bör avgränsas till kontroll av regelefterlevnad för att tydliggöra tillsynsorganets uppdrag samt att organet ska vara organisatoriskt fristående från de verksamhetsansvariga inom tillsynsområdet och utföra tillsynen oberoende och självständigt. Detta innebär bland annat att den tillsynsansvariga myndigheten inte ska ha möjlighet att styra den tillsynspliktiga verksamheten genom andra medel, till exempel genom att tilldela resurser. Sverige tillhör i dag en minoritet av medlemsstaterna och andra länder som påverkas av den nya livsmedelslagstiftningen men som inte har genomfört en myndighetsreform i syfte att anpassa den nationella förvaltningen till den nya ansvarssituationen.

2005. I betänkandet (SOU 2005:74) ***Nytt djurhälsoregister – bättre nytta och ökad säkerhet*** bekräftade utredningen de tidigare observerade bristerna och identifierade ett antal orsaker. Enligt utredningen finns det vissa veterinärer som saknar förtroende för Jordbruksverket som värd för systemet och som misstänker att Jordbruksverket använder uppgifterna för att stärka konkurrenskraften för distriktsveterinärorganisationen. Det finns även många veterinärer som ifrågasätter nyttan med statistiken. Vidare ansåg utredningen att Jordbruksverkets datahantering har brister, att inrapporteringssystemet inte är tillräckligt användarvänligt samt att rapporteringen är allt för tidskrävande. Bristerna föranledde utredningen att föreslå vissa organisatoriska förändringar för hanteringen av djursjukdata. Idealet vore enligt utredningen om olika myndigheter har ansvar för allmänna veterinära förvaltningsuppgifter såsom djursjukdata respektive klinisk veterinär service. Detta för att skapa förtroende för förvaltningsuppgifterna och för att undvika statliga intrång på fungerande marknader. Av de befintliga myndigheterna ansåg utredningen att Statens veterinärmedicinska anstalt är den mest lämpliga värdmyndigheten. Förutom att lösa problemet med Jordbruksverkets dubbla roller skulle, enligt utredningen, en överföring av djursjukdata till Statens veterinärmedicinska anstalt sammanföra den epidemiologiska kompetensen vid SVA med de för smittskyddet mycket viktiga djurregistren vid Jordbruksverket.

2002. Riksdagens revisorer (2002/03:4). Utredningen ***"Villkoren i veterinär verksamhet"*** föreslår ett ändrat huvudmannaskap för den veterinära verksamheten.

2009. Förvaltningskommitténs slutbetänkande: ”Styra och ställa – förslag till en effektivare förvaltning (SOU 2008:118).

Kommittén föreslog att statliga myndigheter inte ska få sälja varor och tjänster på en konkurrensutsatt marknad eller en potentiellt konkurrensutsatt marknad om inte särskilda skäl föreligger.

”Att myndigheter bedriver konkurrensutsatt verksamhet kan ha negativa konsekvenser för såväl myndigheternas förmåga att fullgöra sina uppdrag och uppgifter som marknadens funktionssätt. Om en myndighet bedriver både myndighetsutövning och försäljning av tjänster på konkurrensutsatta marknader finns det risk för snedvridning av konkurrensen genom korssubventionering mellan anslagsfinansierade myndighetsuppgifter och avgiftsfinansierade uppdragsverksamheter. Vidare finns det en risk för att intressekonflikter kan uppstå och att förtroendet för myndigheter kan påverkas negativt. Myndigheter kan även genom myndighetsuppgifter ha tillgång till unik information, genom anslag ha finansierat kostsam infrastruktur och i egenskap av statliga organ ha särskilt fördelaktiga finansieringsmöjligheter som kan inverka negativt på andra marknadsaktörers konkurrenskraft. Därutöver behöver statliga myndigheter i dag inte tillämpa upphandlingslagstiftningen när de anskaffar en vara eller tjänst från en annan myndighet.”

”Förvaltningskommittén har haft i uppgift att särskilt granska och ompröva myndigheternas konkurrensutsatta verksamheter. Enligt den undersökning kommittén låtit göra uppgick omfattningen av denna verksamhet år 2006 till cirka 25 miljarder kronor, fördelat på 109 statliga myndigheter.

Kommittén föreslår att det i lag införs en huvudregel om att statliga myndigheter inte får sälja varor och tjänster på en konkurrensutsatt marknad eller en potentiellt konkurrensutsatt marknad.”

”Kommitténs förslag: *En huvudregel införs som innebär att statliga myndigheter inte får sälja varor och tjänster på en konkurrensutsatt marknad eller en potentiellt konkurrensutsatt marknad. Detta bör regleras i lag. Regeringen bör i en sådan ordning – med stöd av vissa kriterier – kunna besluta om undantag från huvudregeln.”*

”Förvaltningskommittén anser att det tidigare Konkurrensrådets definition eller beskrivning av konkurrensutsatt verksamhet lämpligen kan används för detta syfte. Enligt denna definition är det främsta kännetecknet för konkurrensutsatt verksamhet att: en konsument med avsikt att köpa en viss vara eller tjänst (produkt) har ett tydligt val mellan varor eller tjänster (produkter) från flera olika säljare, och att de varor eller tjänster (produkter) som säljarna erbjuder ska vara tillräckligt homogena för att vara utbytbara sinsemellan. Det räcker inte med en produktmässig utbytbarhet, varorna eller tjänsterna (produkterna) måste också tillhöra samma geografiska marknad för att konkurrera med varandra. Det finns flera argument som talar för denna definition. Den har ett konsumentperspektiv vilket harmonierar väl med såväl EU:s som vår nationella konkurrens- och konsumentpolitik. Den fungerar, enligt vad kommittén kan bedöma, väl i förhållande till EG:s konkurrensregler. Definitionen utgår från samma marknadsbegrepp som används i EG-rätten och i konkurrenslagen, dvs. den relevanta marknaden. Att förhålla sig till den relevanta marknaden är ju i detta sammanhang avgörande för att kunna bedöma konkurrensen.”

2006. Svenskt Näringsliv. ”Osund konkurrens slår ut privat företagsamhet.”

”Den offentliga sektorn har blivit alltmer aktiv som kommersiell konkurrent gentemot de privata företagen. Konkurrensen bedrivs ofta illojalt med osund prissättning, med stöd av skattepengar och med hjälp av myndighetsrollen.”

”Svenskt Näringslivs uppfattning att att staten inte bör utföra sådan verksamhet som privata företagare kan göra lika bra eller bättre.”

Jordbruksverket är ett exempel på myndighet som säljer varor och tjänster i konkurrens med privata företag.

2000 föreslog Statskontoret att myndigheter som saknade ett externt, giltigt motiv till att bedriva sådan verksamhet borde upphöra med denna. Vidare krävde man särredovisning för all kommersiell verksamhet.

Jordbruksverket och svenskt jordbruk i samarbete.

Det finns många exempel på hur Jordbruksverket stödjer det svenska lantbruket. Som exempel kan nämnas den 24-sidiga annonsbilaga till Sveriges största dagstidning Dagens Nyheter, som distribuerades under hösten. I annonsbilagan, som kostat många miljoner kronor och troligen är bland den dyraste tryckta reklam som någon organisation eller företag genomfört i Sverige, glorifieras svenskt lantbruk. (Se bilaga 4). Annonsbilagan kom ut i samband med att den s.k. Djurättsalliansen, en militant djurrättsorganisation, avslöjade missförhållande inom svensk grisproduktion och pälsdjursuppfödning.

Jordbruksverkets motto på sin hemsida är: ”*Vi stärker den gröna sektorn för ett hållbart samhälle*”. Tidigare, för något år sedan, var mottot endast: ”*Vi stärker den gröna sektorn*”.

Sveriges lantbruksminister gav 2010 Jordbruksverket i uppdrag att ytterligare minska veterinärkostnaderna för de svenska mjölkbönderna genom att låta dessa få tillgång till vissa mediciner, bl.a. antibiotika så att dessa själva skulle kunna behandla sina djur utan att behöva anlita veterinär. Jordbruksverket förklarar detta på sin hemsida under rubriken: ”*Arbete för minskad läkemedelsanvändning och antibiotikaresistens*”. (Se bilaga 1). Undertecknades uppfattning är att detta torde stå klart även för Jordbruksverket att effekten av att lekmän ges rätten att när de så själva önskar sätta in antibiotikabehandling på mjölkproducerande kor med stor sannolikhet i stället ger ökad läkemedelsanvändning och antibiotikaresistens. Detta är enligt vår uppfattning ett typexempel på hur Jordbruksverket använder sin myndighetsstatus till att försöka få sin lojalitet mot jordbruket att se ut som om man värnar om konsumenterna.

Artikel ur Svenska Dagbladet 20 juli 2011 kl 02:00, uppdaterad: 20 juli 2011 kl 08:32

Bråk stoppar plan mot ehec

Myndigheterna har känt till utbredningen av ehec-smitta på svenska mjölkgårdar i åratal utan att ingripa. Redan 2008 tog fem myndigheter fram en handlingspolicy för att begränsa smittan, men bråk om finansieringen har gjort att förslaget aldrig genomförts.

För tre år sedan tog fem myndigheter tillsammans med näringen fram en handlingspolicy för att utradera ehec på smittade gårdar. Riktlinjer drogs upp för ett kontrollprogram med obligatorisk provtagning och andra insatser för att hindra att smittan sprids vidare.

Men trots att mer än tusen svenska barn insjuknat i ehec och i många fall drabbats av svåra biverkningar, har fortfarande ingenting hänt. I stället har myndigheterna år efter år tonat ned riskerna.

En årsrapport för 2010 från Jordbruksverket nämns till exempel under rubriken ”Lågt smittryck” att elva gårdar utretts för koppling till ehec-smitta. Det trots att siffror från Statens veterinärmedicinska anstalt visar att nästan tio procent av landets gårdar bär på smittan, samt att Sverige är ett av de länder i EU som rapporterar flest fall av ehec.

Erik Eriksson, veterinär vid Statens veterinärmedicinska anstalt, SVA, som doktorerat i ehec.

Enligt myndigheterna själva saknas finansiering av programmet. Jordbruksverket vände sig till EU för att medfinansiera programmet men fick nobben. Staten vill att mjölkbönderna ska bekosta åtgärderna. Bönderna å sin sida vill att staten ska bidra med pengar till de producenter som måste slakta ut smittbärande djur.

– Smittskyddsläkarna är överens om att ehec är den farligaste djurburna smittan och producenterna vill göra säkra livsmedel, självklart. Men man måste ha klart för sig att det här åtgärdsprogrammet skulle bli det mest långtgående i världen. Då kan man inte bara från regeringens sida säga att vi ska göra det här, men ni ska betala. Då har vi snart inga mjölkbönder kvar alls i det här landet, säger My Sahlman som är ansvarig för veterinära frågor vid LRF Jönköping.

Erik Eriksson, veterinär vid SVA som har doktorerat i ehec, menar att ett kontrollprogram skulle kunna begränsa spridningen av ehec, förutsatt att någon betalar.

– Man måste ta från samhällets resurser, inte böndernas. Deras djur blir ju inte sjuka, det är människorna – och ofta då barn.

Lars Plym Forshell på Livsmedelsverket tror att myndigheterna kommer att tvingas revidera sin strategi eftersom varken EU eller jordbruksdepartementet vill skjuta till pengar.

– Vi kommer att få skriva om strategin och i stället titta mer på möjligheterna på gårdarna, som vaccination och att angripa bakterierna på mikrobiologisk väg. Sanering och utslaktning som i salmonellaprogrammet är svårare, smittrycket med ehec är så mycket större, säger han.

Hans-Bertil Hansson, före detta smittskyddsläkare i Skåne, menar att arbetet mot smittan i dag skulle kunna ha varit betydligt mer långtgående – om bara den hade prioriterats. Något som Jordbruksverket stått i vägen för, anser han.

– Det är intressant att se hur mycket energi man lägger ner nu när det gäller grönsaker. Man har inte varit lika alert när det gäller djurhållningen. Vi har ett Livsmedelsverk och ett Jordbruksverk, och även om de båda är intressenter i branschen så har de sett olika på saken.

– Enligt min uppfattning är de proppen i systemet. De har varit väldigt motsträviga. Det är säkert jobbigt att komma på en bra lösning, men man kan ju försöka, säger han.

Erik Eriksson tror inte att Jordbruksverket har motarbetat bekämpningen av ehec – tvärt om. Däremot har verket hållit en låg profil mot medierna för att skydda bönderna, menar han.

– När ehec först bröt ut fick bönderna inte skicka sina barn på dagis och det var ett väldigt rabalder. Ta ”korvutbrottet” 2002, hade man då gjort en koppling till en viss gård så var risken att de skulle bli utpekade. Av den anledningen var man väldigt försiktiga.

Mariann Sköld, veterinärinspektör vid Jordbruksverket, tillbakavisar kritiken från Hansson samt att verket skulle ha försökt tysta ner problemet.

– De beslut vi tar är offentliga så det kan jag inte förstå. Vi har faktiskt sökt pengar från regeringen till ett kontrollprogram, som vi har relativt klart. Det är inte så att vi inte vill göra något – det vill vi verkligen.

Myndigheten arbetar med fel perspektiv
Svenska Dagbladet – 26/07-11 15:16 –

Myndigheten arbetar med fel perspektiv

26 juli 2011 kl 15:16, uppdaterad: 27 juli 2011 kl 06:59 REPLIK

Den svenska uppdelningen av veterinära myndigheter är unik i västvärlden och avspeglar ett producentinflytande på departement och myndighet från den svenska jordbruksnäringen som närmast kan liknas vid ett brödraskap, skriver Örjan Ljungvall, veterinär.

Så sent som under 1970-talet avslutade dåvarande Veterinärstyrelsen bekämpningen av den i vårt land hittills mest betydande zoonosen, tuberkulos. Denna samlade kompetenta veterinärmyndighet delades sedan upp i vad som med tiden skulle bli Livsmedelsverket, som bland annat genom veterinär produktkontroll ska ta ansvar för att maten på våra bord är säker, samt Jordbruksverket, med ansvar för övrig veterinär verksamhet.

Jordbruksverket har utvecklats till en myndighet som ser som sin viktigaste uppgift att stödja jordbruket och lägger därmed också ett producentperspektiv på den veterinära verksamheten, det vill säga produktionens intressen kommer lätt att prioriteras före konsumenternas medan Livsmedelsverket saknar inflytande över den veterinära fältverksamheten.

Denna uppdelning av veterinära myndigheter är unik i västvärlden och avspeglar ett producentinflytande på departement och myndighet från den svenska jordbruksnäringen som närmast kan liknas vid ett brödraskap.

I till exempel vårt just nu plågade grannland Norge kallas den sammanhållna veterinära myndigheten Mattillsynet vilket väl speglar dess uppgift att lägga ett folkhälsoperspektiv på sin verksamhet.

Med en sammanhållen svensk veterinärmyndighet med folkhälsan i fokus, hade inte ehec-problematiken kunnat falla mellan stolarna på det sätt som skildrats i denna tidning.

En fristående myndighet skulle med kraft och kompetens kunna bekämpa och därmed skydda konsumenter av svenska livsmedel från såväl dagens som framtidens hot i form av zoonoser och antibiotikaresistenta infektioner.

ÖRJAN LJUNGVALL

Riksdagens milö- och jordbruksutskott.

Enligt undertecknades mening är det tydligt att Riksdagens miljö- och jordbruksutskott i anmärkningsvärt stor utsträckning stödjer Jordbruksverkets förslag och synpunkter trots att dessa ofta får extern kritik från många håll.

Enligt vår uppfattning arbetar andra utskott på ett annat sätt genom att kritiskt granska och ifrågasätta de förslag som kommer från myndigheter inom deras ansvarsområde.

Detta är enligt vår uppfattning ett tydligt tecken på den politiska konsensus som finns när det gäller att på olika sätt stödja och subventionera det svenska lantbruket.

Hanteringen av utredningarna.

Ingen av utredningarna har resulterat i några förändringar av Jordbruksverkets kommersiella verksamhet.

Utredningarna har av Jordbruksdepartementet skickats ut på remiss till ett stort antal remissinstanser varav flera mycket små organisationer som står i tydlig ekonomisk beroendeställning till Jordbruksverket. Genomgående har de tunga remissinstanserna ställt sig positiva till att privatisera DVO och att renodla Jordbruksverkets tillsynsverksamhet. Exempel på sådana remissinstanser är Konkurrensverket, Riksrevisionen, Ekonomistyrningsverket, Statskontoret, Konkurrensrådet, Justitieombudsmannen, Läkemedelsverket, Fiskeriverket, Djurskyddsmyndigheten, Kommerskollegium, Åklagarmyndigheten, Rikspolisstyrelsen, Domstolsverket, Justitiekanslern samt flera länsstyrelser i södra Sverige.

De remissinstanser som vill behålla den statliga organisationen är huvudsakligen kommuner och länsstyrelser i norra Sverige samt organisationer som står i direkt beroendeställning till Jordbruksverket.

Slutresultatet har blivit att Jordbruksdepartementet avvisat utredningarna med hänvisning till att alltför många remissinstanser avstyrkt förslagen.

Resultat av utredningarna.

Riksdagen antog i slutet av 2009 en proposition i vilken regeringen hävdar att konkurrensproblemen inom veterinärsektorn skulle undanröjas och att korssubventionering av Jordbruksverkets verksamheter inte längre skulle vara möjlig. Man anmodade Jordbruksverket att genomföra ett s.k. ”pilotprojekt” där vissa delar av den statligt subventionerade beredskapsverksamheten skulle kunna upphandlas av privata veterinära företagare. Detta pilotprojekt har förvanskats av Jordbruksverket på så sätt att man har för upphandling endast erbjudit bråkdelar av verksamheten som omöjligt skulle kunna gagna ett privat veterinärt företag. Avsikten var att i stället ytterligare öka Jordbruksverkets konkurrenskraft gentemot privata företagare. Detta genomskådades av veterinärerna i Sverige vilket visade sig i att inte några anbud, förutom ett på den första upphandlingen, inkom. Jordbruksverket har därför ”vunnit” samtliga genomförda upphandlingar.

Skrivelse från Föreningen Veterinärer i Sverige, ViS, till regeringen 2010-09-10:

”Pilotförsök” gällande upphandling av veterinära tjänster.

Sammanfattning.

Jordbruksverket är ålagt att genomföra ett pilotförsök gällande upphandling av beredskapstjänstgöring för veterinärer. Jordbruksverket har utformat försöket på så sätt att det inte finns några fördelar för ett privat veterinärt företag att ens lägga in ett anbud. Jordbruksverket har utformat pilotförsöket så att om en privat entreprenör skulle åta sig att sköta beredskapen så skulle Jordbruksverket vinna ytterligare konkurrensfördelar på detta, d.v.s. konkurrensen mellan statliga och privata veterinärer skulle skärpas ytterligare, vilket torde vara tvärt emot regeringens avsikter. Vi anhåller därför om att regeringen ålägger Jordbruksverket att snarast ändra inriktning på pilotförsöket så att intentionerna i propositionen om en ny veterinär organisation uppnås.

Vidare kan nämnas att en privat veterinär företagare inte kan låta sina anställda veterinärer arbeta på de villkor som de statligt anställda veterinärerna gör vilket föranleder oss att anhålla att regeringen utreder huruvida distriktsveterinärorganisationen följer de lagar och förordningar som finns om arbetstider.

Diskussion.

Riksdagen antog i slutet av 2009 en proposition om en ny veterinär organisation. Vad man avsåg med det ”nya” i organisationen illustreras av det meddelande som publicerades på regeringens hemsida den 23 april 2009:

”Vilka problem vill regeringen lösa genom propositionen?

Idag finns problem i form av bristande konkurrens och motsättningar mellan privatpraktiserande veterinärer och statliga distriktsveterinärer. I propositionen redogör regeringen för hur dessa problem kommer att lösas. Problemen beror i hög grad på en oro för att dagens statliga anslag till distriktsveterinärorganisationen kan korssubventionera verksamhet som ska bedrivas i konkurrens. En sådan subventionering kommer inte att vara möjligt i ett system med upphandling av verksamheten. Genom att den

verksamhet som det statliga stödet ska gå till konkurrensutsätts, kan smittskydds- och jourberedskap samt veterinär verksamhet i djurglesa områden bli billigare för staten än vad det är idag."

Under 2010 skall Jordbruksverket genomföra ett pilotprojekt gällande upphandling av veterinära tjänster. Mer än halva året har nu gått och ett relativt stort antal upphandlingar har genomförts. Endast vid ett tillfälle har en privatpraktiserande veterinär lämnat ett bud. Jordbruksverket har vunnit samtliga upphandlingar.

Jordbruksverket har för upphandling endast lämnat ut bråkdelar av beredskapen i ett visst område. T.ex. 1/6 eller 1/7 av beredskapen. Detta innebär att den privatpraktiserande veterinär som bjuder på detta erbjudande åtar sig att tjänstgöra var 6:e eller var 7:e vardag samt var 6:e eller var 7:e helg. Övriga dagar utför statliga distriktsveterinärer beredskapen. Jourschemat läggs av Jordbruksverket. Effekten av detta blir att Jordbruksverket avlastar delar av sin egen personal som i stället kan koncentrera sig på arbetet med smådjur under dagtid. Man kan på så sätt lättare få smådjursintresserade veterinärer eller smådjursspecialister till den statliga verksamheten, något som man nu har problem med. Det blir alltså attraktivare för en smådjursintresserad veterinär att vara anställd av staten om man slipper beredskapstjänstgöring vilken innebär att alla djurslag skall behandlas.

Istället för att, som regeringen avsåg, befrämja konkurrensen, stärker alltså denna typ av upphandling Jordbruksverkets konkurrenskraft ytterligare gentemot privata företagare. En annan anledning till att Jordbruksverket inte vill släppa större andelar av, eller hela, beredskapen skulle kunna vara att man är rädd för att privata aktörer kan visa att det går att arrangera en, för djurägarna, billigare, mer effektiv och mer kompetent beredskapsverksamhet än vad man själva klarar av och därmed skulle Jordbruksverket riskera att förlora greppet om sin affärsdrivande verksamhet.

Det skall också nämnas att förutsättningarna för att bedriva beredskapsverksamhet är helt olika för staten och för privata företagare p.g.a. de avtal som fackföreningen, Sveriges veterinärförbund, SVF, tecknat med arbetsgivaren Jordbruksverket. Det är därför billigare för staten att låta en statlig distriktsveterinär ha beredskap än vad det är för en privat företagare att ha en anställd veterinär i beredskap. Det är enligt vår uppfattning mycket förvånande att statliga tjänstemän kan ha långa beredskapspass på obekväm arbetstid för en mycket låg timersättning. Det är inte så att man kan få stora extrainkomster under beredskapstiden beroende på det påfallande ringa antal jourfall man redovisar, (se Veterinärutredningen). Ett normalt beredskapspass över en helg är från fredag kl. 17.00 till måndag kl. 08.00, vilket innebär 63 timmars beredskap. För detta ersätts de statliga distriktsveterinärerna med 2½ dagars kompensationsledighet och ca 2000 kronor. Detta innebär ju inget annat än att helgledigheten förskjuts framåt i tiden och att man alltså endast kompenseras med en halv dags ledighet plus den ekonomiska ersättningen. För beredskap på vardagar har de statliga distriktsveterinärerna ca 20 kronor per timme. En privat arbetsgivare måste betala en anställd veterinär flera tusen kronor bara för att denne skall infinna sig på arbetsplatsen under en beredskap. Anledningen till att fackföreningen accepterar detta förhållande är, enligt vår uppfattning, att Jordbruksverket är löneledande inom den veterinära sektorn och

att fackföreningen inte gynnas av en ökad privatisering av marknaden. (Att Jordbruksverket är löneledande har påvisats av Riksdagens Revisorer, vilka dessutom anser att detta är olämpligt ur konkurrenssynpunkt.)

Vi tror också att det finns anledning att misstänka att distriktsveterinärorganisationen inte på ett korrekt sätt följer de lagar som styr arbetstider. Som exempel kan nämnas att ett inte ovanligt arbetspass för en distriktsveterinär vid större hästtävlingar kan vara att tjänstgöra tre – fyra timmar torsdag kväll, fredag 07-21, lördag 07-21 samt söndag 07-21. D.v.s. 50 - 60 timmars tjänstgöring under fyra dagar. Vi anser det inte otroligt att tävlingsveterinären dessutom tjänstgör som vanligt på distriktsveterinärstationen både före och efter tävlingen då det inte finns så stort antal anställda i den statliga organisationen så att kompledigheter kan förläggas på ett korrekt sätt. En privat veterinär arbetsgivare kan omöjligt låta en anställd veterinär tjänstgöra på detta sätt. Av denna anledning tar också den statliga organisationen hand om så gott som samtliga hästtävlingsarrangemang i landet vilket också torde vara stötande ur konkurrenssynpunkt. Vad som också är anmärkningsvärt är att all den tid som en statlig veterinär finns i beredskap räknas som just beredskapstid. Ingen som helst redovisning av arbetad tid, d.v.s. jourtid, redovisas, vilket är nödvändigt inom alla andra branscher och för privata veterinära företag. En statlig veterinär med helgjour kan alltså i princip ha arbetat, och kört bil, 63 timmar i sträck utan att detta på något sätt redovisas. Vår uppfattning är man använder sig av detta system för att komma förbi lagen om reglerad arbetstid.

Det torde också vara ytterst anmärkningsvärt att det inte finns någon som helst möjlighet för varken riksdagsledamöter eller andra att få tillgång till redovisning över Distriktsveterinärorganisationens ekonomi. Det är naturligtvis därför en omöjlighet att fullgöra de intentioner i propositionen som säger att korssubventionering av verksamheten skall omöjliggöras.

Ovan nämnda fakta belyser at det är uppenbart att pilotförsöket redan från början var dömt att misslyckas vilket enligt vår uppfattning också var Jordbruksverkets avsikt. Enligt våra informationer skrevs texten till propositionen för flera år sedan av tjänstemän på Jordbruksverket, möjligen i samarbete med departementet. Texten i propositionen är mycket svårläst, svårförståelig, alldeles för lång och lämnar fältet öppet för Jordbruksverket att göra egna tolkningar.

Vi anhåller med anledning av ovanstående att regeringen ålägger Jordbruksverket att snarast ändra inriktningen på pilotförsöket så att intentionerna i propositionen om en ny veterinärorganisation kan infrias.

Vi anhåller också om att regeringen ålägger Jordbruksverket att möjliggöra för utomstående att granska distriktsveterinärorganisationens ekonomiska redovisning i detalj för att kunna påvisa de effekter man vill uppnå i propositionen.

För ViS
Madeleine Björk, Mikael Fälth, Lars-Håkan Håkansson, Agneta Johnsson, Per Josefsson

(ViS:s styrelse)

Jordbruksverket vann samtliga upphandlingar

Näringsliv | 30 augusti 2010

Regeringens försök att skapa lika villkor mellan statliga och privata veterinärer har misslyckats, enligt Konkurrensverket

Genom att även ge privata veterinärer möjlighet till statligt stöd för jourberedskap ville regeringen ta ett steg mot sundare konkurrens inom djursjukvården. Men när Jordbruksverket nu genomfört de nio första upphandlingarna sedan lagändringen har myndighetens veterinärer vunnit samtliga.

– Det visar att det här inte var en lyckad lösning och att man inte uppnått något, säger Per-Arne Sundbom, konkurrensråd på Konkurrensverket.

Inför konkurrensutsättningen påpekade såväl veterinärutredningen som Konkurrensverket problemet med Jordbruksverkets dubbla roller. Det vill säga att myndigheten ansvarar för tillsyn, upphandlar och samtidigt är en stor aktör på veterinärmarknaden. Lösningen skulle kunna vara en bolagisering eller privatisering av de statliga veterinärerna.

Men regeringen valde ändå att låta Jordbruksverket behålla ansvaret för veterinärerna, med främsta argumentet att det är viktigt för smittskyddsberedskapen.

– För mig är det oförklarligt varför man inte ville bolagisera, säger Per Arne Sundbom som också menar att de privata veterinärernas misstro är svår att komma till rätta med om statens veterinärer inte separeras ordentligt från myndigheten.

Den privata veterinärsektorn har i många år protesterat mot att de statliga veterinärerna alltmer ägnar sig åt smådjur och hästar – med statlig stöd i ryggen och utan att behöva ta ekonomiska risker vid stora investeringar som de privata gör.

På Jordbruksverket är man inte heller nöjd med utfallet av de nio första upphandlingarna, enligt Mali Jankovic, chef för serviceenheten. Problemet är att de privata aktörerna inte ens lämnat några anbud – med ett undantag.

Hösten 2011 ska Jordbruksverket lämna en utvärdering av lagändringen till regeringen.

– Men vi måste nog reda ut det här redan nu och göra en enklare form av utvärdering, säger Mali Jankovic.

Johanna Habbe är ordförande för Företagande veterinärers förening. Hon tror att en del av ointresset kan bero på att jouruppdraget ger relativt små extrainkomster i förhållande till den extra arbetsbördan.

Samtidigt tror hon att om regeringen verkligen vill komma till rätta med de konkurrensproblem som finns, vore en bolagisering av de statliga veterinärerna nödvändig.

– Så att det verkligen syns att det är skilt från myndigheten. Det skulle skapa större möjlighet till samma villkor för alla, säger hon.

Johanna Alskog

Möjliga anledningar till varför utredningarna inte förverkligas.

Den svenska regeringen uppger att man vill gynna privat företagsamhet och säger sig ha som mål att privatisera mycket av de idag statligt ägda företagen. Detta gäller tyvärr inte lantbrukssektorn. En av huvudanledningarna till att DVO inte privatiseras och att därmed en oberoende tillsynsverksamhet inte tillskapas kan hänföras till att Jordbruksdepartementet inte tror att det då går att leva upp till den svenska djurskyddslagstiftningen. Denna djurskyddslagstiftning är strängare än den i andra länder och utgör därför ett mycket starkt försäljningsargument för svenska animalieprodukter. Flera stora ”skandaler” det senaste året har visat på stora brister iden svenska djurhållningen och i tillsynsverksamheten. De veterinärer som har huvudansvaret för djurskyddstillsynen i landet, länsveterinärer och statliga distriktsveterinärer, är inte förbjudna att bedriva praktik och kan därmed ha ekonomiska förbindelser med tillsynsobjekten. Detta kan ses som en garanti för att tillsynen inte blir så grundlig som den borde vara.

För några år sedan avskaffade regeringen Djurskyddsmyndigheten, en fristående myndighet. Enligt vår uppfattning avskaffades den därför att den försökte följa de svenska djurskyddslagarna vilket visade sig inte vara möjligt utan stora extrakostnader för det svenska lantbruket.

De politiker som bestämmer i dessa frågor, jordbruksministern och ledamöterna i Riksdagens Miljö- och jordbruksutskott har olika partitillhörighet men har påfallande ofta egna intressen i lantbruksnäringen. Enligt vår uppfattning är det dessa politikers önskan att stärka de svenska lantbrukarnas konkurrenskraft gentemot lantbrukarna i andra EU-länder som är anledningen till att man vill behålla den statliga distriktsveterinärorganisationen

.

Konkurrensverket.

Konkurrensverket är trots att man där är fullt medvetna om Jordbruksverkets osunda konkurrens och dubbla roller oförmögna att reda ut problemen inom veterinärsektorn:

Skrivelse till Konkurrensverket från ViS.

2011-05-03

Konkurrensverket
103 85 Stockholm

Ang. myndighetsutövning.

I början av 2002 fattade Konkurrensverket ett beslut som hade mycket stor betydelse för landets veterinärer. Man meddelade att Konkurrenslagen inte var tillämplig på den verksamhet som Jordbruksverket bedriver då detta var att betrakta som myndighetsutövning.

I en insändare i ATL i år meddelar chefen för Jordbruksverkets distriktsveterinärorganisation att deras verksamhet inte är myndighetsutövning utan att den är att betrakta som affärsverksamhet.

Vi önskar få veta vad som gäller.
Är den verksamhet som distriktsveterinärorganisationen bedriver myndighetsutövning eller affärsverksamhet? Faller den under konkurrenslagstiftningen?

Ulricehamn som ovan

Lars-Håkan Håkansson,
ordförande ViS

Bil: Konkurrensverkets beslut
Insändare ATL

0372/83904

KONKURRENSVERKET
Swedish Competition Authority

BESLUT
2002-02-21

Dnr 169/2002

Hej Mikael!
Så kan det gå när man ifrågasätter Jordbr.verket.
Har man myndighetsutövning så fixar man allt.
Hälsning
Stig o Kennelh!

Stig Edqvist leg. vet
Falkenbergs Veterinärservice
Box 254
311 23 FALKENBERG

Er skrivelse angående bidrag avlägset boende djurägare

Ni har i skrivelse som kom in till Konkurrensverket den 11 februari 2002 anfört klagomål över att Jordbruksverket ger bidrag endast till statligt anställda veterinärer vid besök hos avlägset boende.

Konkurrensverket skall verka för en effektiv konkurrens i privat och offentlig verksamhet till nytta för konsumenterna. Det sker bl.a. genom att med stöd av konkurrenslagen (1993:20), KL, pröva företags konkurrensbegränsande beteenden. Konkurrensverket skall också lämna förslag till regeländringar och andra åtgärder för att undanröja hinder mot en effektiv konkurrens i privat och offentlig sektor.

Enligt 3 § KL är lagen tillämplig på företag som driver verksamhet av ekonomisk eller kommersiell natur. Till den del sådan verksamhet består i myndighetsutövning omfattas den dock inte av KL. Jordbruksverkets föreskrifter utgör sådan myndighetsutövning och omfattas således inte av KL.

Mot denna bakgrund vidtar Konkurrensverket ingen ytterligare åtgärd i detta fall.

Detta beslut har fattats av konkurrensrådet Forsberg. Föredragande har varit Bertel Kinch.

Barbro Forsberg

08/7001525

Bertel Kinch

Postadress: 103 85 Stockholm
Besöksadress: Malmskillnadsgatan 32
Telefon: 08-700 16 00

Fax: 08-24 55 43
E-post: konkurrensverket@kkv.se
Internet: www.konkurrensverket.se

Ur ATL 2011.

Distriktsveterinärer satsar på rådgivning

RÅDGIVNING

Vi ställer oss frågande till slutsatserna i Sture Larsson insändare i ATL den 4 februari. Det finns inget motsatsförhållande i att vara statlig distriktsveterinär och samtidigt arbeta med rådgivning. I själva verket ingår det i instruktionen från landsbygdsdepartementet, att distriktsveterinärerna ska bedriva såväl sjukvård som hälsovård.

Det som sannolikt insändaren refererar till är i stället att statlig tjänsteman i sin myndighetsutövning som omfattar tillsyn inte får lämna rådgivning. Dessa förhållanden gäller dock inte distriktsveterinärerna, som är en affärsdrivande verksamhet.

Veterinärerna måste stå fria från staten

ATL den 4 februari 2011.

Distriktsveterinärerna har under många år satsat alltmer på rådgivning för uppfödare av produktionsdjur. Vi ser det som ytterst viktigt att vi är med och utvecklar framtidens djurhållning och då är det naturligt att vi på olika sätt skapar förutsättningar för distriktsveterinärerna att arbeta med förebyggande djurhälsovård och rådgivning inom nöt- och grispraktiken.

Under 2010 har distriktsveterinärerna utvecklat ett nytt verktyg, besättningsservice, för att möta den efterfrågan på rådgivning som vi ser från mjölkgårdarna.

Vi har också inlett ett samarbete med Svensk Mjölk med syftet att skapa goda förutsättningar för att förebygga sjuklighet i mjölkbesättningar. Vidare har vi tillsatt fem överveterinärer inom området nötkreaturens sjukdomar med speciellt ansvar för att utveckla rådgivningen i mjölkbesättningarna. Vi kommer ytterligare att förstärka våra insatser inom rådgivning och förebyggande veterinärmedicinsk verksamhet, helt i enlighet med departementets instruktion.

Inom grispraktiken är vi sedan många år verksamma i arbetet med rådgivning och villkorad läkemedelsanvändning.

Vi arbetar för att vara ett stöd till grisbönderna och aktivt försöka ge råd och stöd i den turbulens som råder för produktionsgrenen för närvarande. Även detta är en verksamhet vi kommer att utveckla ytterligare.

Håkan Henrikson
chef distriktsveterinärerna
Thomas Svensson
biträdande chef
distriktsveterinärerna

MARS 2011

SIDA 01/01

KONKURRENSVERKET
Swedish Competition Authority

SKRIVELSE
2011-05-09 Dnr 349/2011

Veterinärer i Sverige
c/o leg. vet. Lars-Håkan Håkansson
Bangårdsgatan 8/129
523 37 Ulricehamn

Förfrågan angående myndighetsutövning

Ni har i skrivelse som kom in till Konkurrensverket den 5 maj 2011, med hänvisning till ett av Konkurrensverket tidigare fattat beslut inom det veterinära området (dnr 169/2002), önskat svar på frågan dels om den verksamhet som distriktsveterinärorganisationen bedriver utgör myndighetsutövning eller affärsverksamhet, dels om verksamheten faller under konkurrenslagstiftningen.

Verksamheter som organiseras av staten innefattar i många fall verksamhet av ekonomisk eller kommersiell natur, vilket innebär att konkurrensreglerna är tillämpliga på denna del (jfr 1 kap. 5 § konkurrenslagen). Enligt den samlade erfarenhet Konkurrensverkets har av den statligt organiserade veterinära verksamheten så står det klart att en betydande del utgör verksamhet av ekonomisk eller kommersiell natur.

Branscher och verksamheter förändras över tiden, varför det inte känns angeläget att nu analysera skrivningar i det beslut som Konkurrensverket fattade för nio år sedan. Däremot är det viktigt att återigen framhålla att till den del statlig verksamhet utgör myndighetsutövning så faller denna del utanför konkurrensreglernas tillämpningsområde.

En mer detaljerad uppdelning av vilka verksamheter som faller innanför respektive utanför konkurrensreglernas tillämpningsområde låter sig inte göras utan en särskild utredning. En sådan utredning är enligt vår bedömning inte motiverad. Ärendet är härmed avslutat.

Ni får gärna kontakta mig om något är oklart. Jag nås på direktnummer 08-700 16 34.

Med vänlig hälsning

Peter Delden

Adress 103 85 Stockholm
Besöksadress Torsgatan 11
Telefon 08-700 16 00
Fax 08-24 55 43
konkurrensverket@kkv.se

www.konkurrensverket.se

KKV1000, v1.1, 2010-05-05

Jordbruksverkets dubbla roller

(Delar hämtat från utredningen ”*Trygg med vad du äter*”,)

Jordbruksverket ansvarar dels för förvaltningsuppgifter inom det veterinära området, dels för att tillhandahålla klinisk veterinär service genom den statliga distriktsveterinärorganisationen. Denna kombination av förvaltningsuppgifter och kommersiell verksamhet innebär att Jordbrukverket har dubbla roller inom det veterinära området.

Tabell 16.3 Uppgifter och resurser inom det veterinära området

Uppgifter	Årsarbetskrafter
Jordbruksverket	
Behörighet	1,1
Ansvar och tillsyn	2 (0,8)
Djursjukdata	4,5
Distriktsveterinärorganisationen	440
Veterinära ansvarsnämnden	
Ansvar	1,25

Inom det veterinära området ansvarar Jordbruksverket i dag dels för förvaltningsuppgifter i form av prövning av behörighet för veterinärer, tillsyn över veterinärer samt för insamling och registerhållning av djursjukdata, dels för att tillhandahålla tjänster på veterinärmarknaden. Därutöver är Jordbruksverket värdmyndighet för Veterinära ansvarsnämnden vars uppgift är att pröva disciplinansvar i veterinär yrkesutövning. Detta förhållande brukar benämnas som Jordbruksverkets dubbla roller.

Det står klart att det finns inbyggda intressekonflikter i att samma myndighet ansvarar för både förvaltningsuppgifter och statlig fältorganisation. Att utöva tillsyn över egen operativ verksamhet reser frågor kring tillsynens oberoende och objektivitet. Tillsyn ger även insyn i konkurrerande verksamheter. Prövning av behörighet rymmer en intressekonflikt om myndigheten samtidigt har ett behov av att rekrytera veterinärer. Register för djursjukdata kan om informationen missbrukas ge insyn i konkurrerande verksamheter. Prövning av disciplinansvar är ett domstolsliknande förfarande som ska hanteras av ett oavhängigt organ. Ansvarsnämnden är i dag formellt en egen myndighet, men den erhåller administrativt stöd och finansieras via förvaltningsanslaget av Jordbruksverket. Det finns inte heller någon instruktion för nämnden. Detta skapar en oklarhet kring nämndens faktiska oberoende.

Problematiken med Jordbruksverkets dubbla roller har även analyserats i tidigare utredningar. Utredningen om översyn av djursjukdata uppmärksammade problemet att samma myndighet ansvarar för att administrera djursjukdata och tillhandahålla tjänster på veterinärmarknaden.

Ur skrivelse från Djurrättsalliansen2010, (en djurrättsorganisation), som kan illustrera synpunkter från en del kritiker av systemet.

”2010 avslöjade Djurrättsalliansen att svensk grisuppfödning är ett enda stort missförhållande – något som vem som helst kan ana sig till om man läser föreskrifterna på området – slaktsvin får enligt svenska regler mindre än en kvadratmeter var att röra sig på och de lever på betonggolv.

Jordbruksverket och besättningsveterinärerna ryckte genast ut till gårdarnas försvar. Det är inte svårt att se vad de är rädda för. Kritik mot uppfödningen är kritik mot deras kontroll – och plötsligt angår det som sker innanför dörrarna oss alla.

Veterinärerna har anmälningsplikt men ingen vill anställa en veterinär som bråkar om småsaker – som att grisar inte har strö till exempel. Ingen vill anställa en veterinär som anmäler sina egna kunder. På Livsmedelsverket har flera kritiska slakteriveterinärer köpts ut.”

Ansvarsnämnden och Jordbruksverket.

Den Veterinära ansvarsnämnden är en egen myndighet som bl.a. prövar frågor om disciplinansvar för veterinärer.

Jordbruksverket är tillsynsmyndighet över all veterinär verksamhet. Detta tar sig bl.a. uttryck i att den Veterinära ansvarsnämnden inte kan återkalla en veterinärs legitimation om inte Jordbruksverket har uttryckt begäran att så skall ske. Jordbruksverket har också en unik rätt att överklaga nämndens beslut i sin egenskap av tillsynsmyndighet. Vidare kan nämnas att alla ansvarsärenden först går till Jordbruksverket för yttrande innan de behandlas av nämnden.

Tillsynsmyndighet bedriver alltså kommersiell verksamhet där man genom myndighetsingripanden kan skada sina konkurrenter och skydda sina egna anställda.

Från utredningen ”*Trygg med vad du äter*”:

”*Prövning av disciplinansvar är ett domstolsliknande förfarande som ska hanteras av ett oavhängigt organ. Ansvarsnämnden är i dag formellt en egen myndighet, men den erhåller administrativt stöd och finansieras via förvaltningsanslaget av Jordbruksverket. Det finns inte heller någon instruktion för nämnden. Detta skapar en oklarhet kring nämndens faktiska oberoende.”*

Jordbruksverkets ekonomiska redovisning.

Det finns ingen möjlighet för någon utomstående att ta del av Jordbruksverkets ekonomiska redovisning för distriktsveterinärorganisationen. Inte ens Veterinärutredningen fick ta del av uppgifterna. Jordbruksverket påstod att man bara kunde redovisa ekonomin länsvis d.v.s. en klumpsumma för flera stationer. Detta är med säkerhet inte sant. Jordbruksverket har en noggrann kontroll över varenda krona som intjänas eller läggs ut på varje enskild distriktsveterinär och distriktsveterinärstation.

Ur veterinärutredningen:
”De statliga distriktsveterinärerna finansieras i huvudsak med avgifter och till en del med statliga anslag. År 2005 omsatts sammanlagt 400 miljoner kronor, varav knappt 100 miljoner kronor var statliga anslag. Knappt hälften av anslaget användes för att täcka underskott i veterinärstationerna och resten för att finansiera distriktsveterinärernas centrala verksamhet i Jordbruksverket, inklusive vissa centralt redovisade produktionskostnader. De senare avser bl.a. fortbildning av veterinärer och IT-kostnader i veterinärstationerna. Det går inte att närmare utreda hur anslaget används i veterinärstationerna.”

Sveriges Veterinärförbund, SVF, har i Stockholms länsrätt drivit en process som syftade till att få Jordbruksverket att offentligt redovisa till vad man använde de ca 100 miljoner som man årligen erhåller från staten. SVF förlorade målet och överklagade till kammarrätten där man också förlorade. Kammarrättens motivering till att Jordbruksverket inte behövde lämna ut uppgifterna var att man ansåg att dessa var att betrakta som affärshemligheter.

Djursjukdata.

De djursjukdata från Sverige som redovisas av Jordbruksverket stämmer inte med verkliga förhållanden. Anledningen till detta beskrivs i utredningen ”*Trygg med vad du äter*”):

”Djursjukdatautredningen uppmärksammade problematiken med att samma myndighet har ansvar för tillsyn över veterinärer och för den statliga veterinära fältorganisationen.

Utredningens anser i likhet med tidigare utredningar, att det är principiellt olämpligt att samma myndighet utför förvaltningsuppgifter samt tillhandahåller konkurrensutsatta tjänster inom det veterinära området.

Utöver det principiellt olämpliga att en myndighet ansvarar för både förvaltningsuppgifter samt kommersiell verksamhet har utredningen observerat allvarliga kvalitetsbrister i de veterinära förvaltningsuppgifterna.

Djursjukdata har kritiserats för att inte uppfylla de krav som kan ställas på statistisk datainsamling. Flera av dessa brister har varit kända under lång tid.

Orsaker till bristerna har främst identifierats när det gäller djursjukdata samt den veterinära tillsynen. När det gäller djursjukdata har den främsta orsaken till kvalitetsbristerna ansetts vara det förtroendeproblem som följer av att en myndighet utför både förvaltningsuppgifter och tjänsteproduktion inom det veterinära området.

Utredningens uppdrag fokuserar de centrala myndigheternas roll. I detta sammanhang kan konstateras att Jordbruksverket i dag avsätter vad som måste betraktas som begränsade resurser för de veterinära förvaltningsuppgifterna, till exempel 2 (0,8) årsarbetskrafter för ansvar och tillsyn 1,1 årsarbetskrafter för prövning av behörighet och 4,5 årsarbetskrafter för djursjukdata.

Utredningen tolkar de begränsade resurserna i kombination med de observerade bristerna, vilka i flera fall varit kända under lång tid, som att de veterinära förvaltningsuppgifterna har haft en låg prioritet inom den ansvariga myndigheten.”

Registrering av läkemedelsanvändning.

I Sverige sker inte en systematisk registrering av läkemedelsförbrukning till djur.

Anledningen till detta är bl.a. att man inte får in tillräckligt med data från landets privatpraktiserande veterinärer då dessa saknar förtroende för Jordbruksverkets tillsynsverksamhet och misstänker att Jordbruksverket kan komma att utnyttja insända uppgifter till sin egen fördel ur konkurrenssynpunkt.

Uppenbarligen är inte Jordbruksverket intresserat av att lösa sådana här tillsynsfrågor utan satsar hellre sina resursers på kommersiell verksamhet.

Jordbruksverkets försäljning av mediciner.

Enligt svensk lag är det förbjudet för veterinärer att försälja medicin så att denna verksamhet går med vinst. Man får alltså endast ta ut självkostnadspris av kunderna.

Enligt de informationer vi har lägger Jordbruksverket på mer än 30 % på inköpspriset då man fakturerar djurägarna. Man försvarar detta med att pålägget endast täcker de kostnader man har för hantering och inköp av mediciner.

Vår uppfattning är att ett pålägg på 30 %, eller mer, måste medföra en, inte så ringa, vinst på medicinförsäljningen. Tyvärr går detta inte att kontrollera då Jordbruksverkets bokföring inte är offentlig.

Vi anser att det är olämpligt att Jordbruksverket i egenskap av tillsynsmyndighet för alla landets veterinärer och dessas hantering av mediciner och medicinförsäljning själva säljer mediciner till djurägare. Vidare anser vi att det måste vara nödvändigt för Jordbruksverket att öppet redovisa huruvida denna försäljning generar vinst vilket, om så är fallet, är olagligt.

Felaktig information till FVO.

Följande artikel beskriver hur EU:s kontrollorgan Food and Veterinary Office, FVO, blir felinformerade om svensk kontrollverksamhet.

Artikel ur ViS-bladet 2011.

”Om svensk veterinär-kontroll.
Följande artikel beskriver en kontroll av den svenska veterinärverksamheten:

EU kritiserar svensk veterinärkontroll
Det veterinära kontrollsystemet på svenska mjölkgårdarna är inte tillräckligt oberoende och tillförlitlighet. Det fastslår EU:s kontrollorgan för veterinärer Food and Veterinary Office efter en inspektionsresa till Sverige i maj.
EU:s inspektörer som inspekterade de svenska inspektörerna, hävdade att de veterinärer som genomför kontrollerna är de samma som praktiserar på området. Det är en potentiell källa till intressekonflikt, menar FVO.
I vissa regioner är det dessutom underbemanning av kontrollerna. Det skadar trovärdigheten för kontrollen av kött och mjölk. I vissa fall hade det till och med använts förbjudna läkemedel inom köttproduktionen.
Bortsett från dessa problem är FVO nöjd med den veterinära lagstiftningen i Sverige och användningen av läkemedel i jordbruket.
På en liknande resa för sex år sedan identifierade FVO ett antal liknande brister i den veterinära kontrollen, skriver Landbrugsavisen.dk.
Jordbruksaktuellt 2010-11-17

E-postkorrespondens med Livsmedelsverket:

Från: Mikael Fälth
Till: ingrid.nordlander@slv.se
Ämne: SV: provtagning inom restsubstanskontrollen

Till Ingrid Nordlander.

Hej!
Med anledning av nedanstående artikel undrar jag på vilket sätt rutinerna har ändrats.
Med vänliga hälsningar
Mikael Fälth

Sveriges läkemedelskontroll fick kritik.
EU:s stora veterinärinspektion i Sverige har redan lett till förändringar i läkemedelskontrollen.
Som en del av General Audit, som genomförs av EU:s revisionsorgan Food and Veterinary Office, FVO, inspekterades i våras restsubstanskontrollen och användningen av läkemedel inom animalieproduktionen. Nu kritiserar FVO Sverige eftersom samma veterinär som är verksam inom ett geografiskt område också tar prover i den offentliga kontrollen. Men FVO:s inspektion har redan lett till att rutinerna har ändrats, för att förhindra en intressekonflikt, säger Ingrid Nordlander som är statsinspektör vid Livsmedelsverket.
FVO kritiserade också kunskapsläget hos länsstyrelserna. En bättre vägledning till länsstyrelserna när det gäller uppföljning av kontrollerna är dock på gång, enligt Ingrid Nord-

lander.

Från: Nordlander Ingrid T_KP
Skickat: den 23 november 2010 11:59
Till: mikael.falth@veterinarfalth.se
Ämne: provtagning inom restsubstanskontrollen

Hej!
Angående din fråga om ändrade rutiner vid provtagning inom restsubstanskontrollen: Distriktsveterinärerna tar idag prover inom restsubstanskontrollen. Rutinerna för provtagningen är förändrade så att alla gårdar väljs ut av Livsmedelsverket och chefen på vetstationen ska se till att den veterinär som utför provtagningen inte är behandlande veterinär på just den gården. Förändringen har redan genomförts för större delen av provtagningen och kommer fungera enligt de nya rutinerna fullt ut under 2011. Dessutom så kommer Livsmedelverket i samarbete med ledningen för distriktsveterinärorganisationen genomföra en utbildning av provtagarna under 2011.
Vänliga hälsningar
Ingrid Nordlander
Statsinspektör
Enheten för kontrollprogram
LIVSMEDELSVERKET
Box 622, 751 26 UPPSALA
Tel. 018-17 55 00
www.livsmedelsverket.

Kommentar: Det kan alltså gå till så att en distriktsveterinär behandlar en ko på förmiddagen och på eftermiddagen tar en annan veterinär på samma station prover i den besättning kollegan tidigare under dagen behandlat. Det är ju mycket glädjande att veta att den först behandlande veterinären i alla fall inte, för att slå två flugor i en smäll, tar proverna när denne ändå är i besättningen.
Man kan också tillägga att Livsmedelsverket tydligen inte känner till att det finns ingenting inom distriktsveterinärorganisationen som heter ”*behandlande veterinär på just den gården*”. Under t.ex. beredskap måste den veterinär som tjänstgör utföra behandlingar på alla gårdar oavsett restsubstanskontroll eller ej.
Det måste anses vara mycket märkligt om EU går på denna bluff.

Mikael Fälth”

Statliga subventioner och räntesubventionerade statliga lån.

Distriktsveterinärorganisation erhåller statliga subventioner som i sig snedvrider konkurrensen på den svenska veterinärmarknaden. Subventionerna uppgår till nästan 25 % av den totala omsättningen, f.n. ca 110 miljoner kr per år.

Distriktsveterinärorganisation får förmånliga lån från staten. Man lånar till ca 2 % lägre ränta än vad privata företagare kan få låna till. Man behöver inte heller lämna någon säkerhet. Detta innebär att staten ger distriktsveterinärorganisationen en räntesubvention vilket ytterligare bidrar till att snedvrida konkurrensen.

Distriktsveterinärernas löner.

Distriktsveterinärerna uppbär tantiemlön vilket innebär att de arvoden man erhåller från kunderna delas lika mellan Jordbruksverket och den enskilde tjänstemannen.

Distriktsveterinärerna erhåller också en fast lönedel. De är så högt avlönade att Riksrevisionen anser att de är löneledande inom veterinärsektorn. Man säger också att det är olämpligt att staten är löneledande inom denna sektor.

Jordbruksverket har som ambition att ta marknadsandelar från privata veterinärer. Bl.a. vill man anställa fler smådjurs- och hästspecialister. Detta kan man göra genom att betala dessa veterinärer mer än vad ett privat veterinärt företag klarar att erbjuda. Den höga lönen distriktsveterinärorganisationen erbjuder medför att det är ytterst svårt för privata veterinära företag att få tag i arbetskraft vilket ytterligare försämrar konkurrensläget.

Tantiemlönesystemet medför att distriktsveterinärerna och Jordbruksverket är i ekonomisk beroendeställning till sina kunder. Dessa kunder utgörs av djurägare över vilka Jordbruksverket har tillsynsansvar.

När det gäller att besiktiga djur, skriva intyg och utföra andra officiella uppdrag för JV som kontrollmyndighet, i samband med exempelvis export av levande djur, arbetar distriktsveterinärerna för två ändamål, dels för Jordbruksverket och dels för sitt eget bästa ur ekonomisk synpunkt, mot den bakgrunden att de erhåller tantiemlön baserat på den arbetsmängd de utför. Denna utgår oavsett om de behandlar sjuka djur eller utför officiella uppdrag för Jordbruksverket. Detta innebär att det kan uppstå en jävssituation, en intressekonflikt mellan opartiskheten i det officiella uppdraget och deras personliga ekonomi.

Kan man verkligen vara säker på att ett intyg eller en besiktning är utförd med den opartiskhet man kan kräva som mottagare, eller finns den personliga ekonomin med i bakgrunden hela tiden och påverkar utfallet?

Kan djurägare runt om i Europa, som köper levande djur från Sverige, eller djur som skall ut och tävla i Europa var helt säkra på att de papper som presenteras för dem är upprättade på ett neutralt och korrekt sätt?

Beredskapsverksamheten och arbetstider.

Jordbruksverket är mån om att framhålla att de medel man får från staten till stor del används för att bedriva beredskapsverksamhet.

Att kunna erbjuda sina kunder beredskapsverksamhet är ett av de bästa försäljningsargument en veterinärklinik kan ha.

Många av landets privata veterinära företag skulle gärna bedriva en omfattande, högkvalitativ beredskapsverksamhet bl.a. p.g.a. den goodwill detta medför. Att bedriva sådan verksamhet är mycket svårt, för att inte säga omöjligt, med anledning av den konkurrens som finns från den statliga organisationen. Konkurrensen bedrivs på två sätt:

1. Distriktsveterinärorganisationen erhåller statliga subventioner för att kunna finansiera beredskapsverksamheten.
2. Distriktsveterinärorganisationen har ett förmånligt avtal med den fackliga organisationen som gör att det är billigare för staten att bedriva jourverksamhet än för ett privat företag. Man har troligen också förhandlat bort EU:s krav på maximala arbetstider för statligt anställda veterinärer vilket däremot privata företagare måste följa. De arbetstider som staten förhandlat fram med facket benämns ”förtroendearbetstider”. I detta avtal ingår att man inte redovisar den verkligt arbetade tiden utan ersätter all övertid med samma timersättning oavsett man utfört arbete eller bara befunnit sig i beredskap. Den enskilde tjänstemannen stimuleras till att utföra många och omfattande arbetsinsatser då tantiemets procentsats ökar under obekväm arbetstid vilket innebär att inkomsten blir större än om arbetet utförs på normal arbetstid.

”Företroendearbetstider.”

Ett beredskapspass över en helg innebär i regel att distriktsveterinären börjar kl. 17.00 på fredagen och slutar kl. 08.00 på måndag morgon. Detta innebär 63 timmars beredskap. Det sker inte någon redovisning av antalet arbetade timmar under denna tid. En sådan redovisning krävs av privata veterinära företag för att kunna visa att inget brott mot arbetstidslagen skett.

Den enskilde tjänstemannen stimuleras till att utföra många och omfattande arbetsinsatser då tantiemets procentsats ökar under obekväm arbetstid vilket innebär att inkomsten blir större än om arbetet utförs på normal arbetstid.

Teoretiskt sett kan en distriktsveterinär arbetat med behandlingar av sjuka djur och kört bil under ett mycket stort antal timmar under ett helgpass utan att detta redovisas.

Jordbruksverket kan på detta sätt minimera sina kostnader för personal under jourtid vilket inte privata företagare kan göra.

Avtal med facket.

Fackföreningen SVF har inte opponerat sig mot Jordbruksverkets ”Företroendearbetstider.”

Facket har ett avtal med Jordbruksverket som innebär att det är billigare för Jordbruksverket att ersätta personal som arbetar på obekväm arbetstid än vad det är för privata arbetsgivare. Detta omöjliggör i stort sett för privata företagare att bedriva beredskapsverksamhet i Sverige. Att kunna erbjuda sina kunder beredskapsverksamhet är ett av de bästa försäljningsargument en veterinärklinik kan ha.

Facket är i beroendeställning till Jordbruksverket i dess egenskap av landets störste veterinära arbetsgivare.

I nedanstående artikel ur Svensk Veterinärtidning nr 11 2010 beskrivs hur en nyutexaminerad veterinärs jourhelg ser ut på en statlig distriktsveterinärstation. Av artikeln framgår att hon påbörjar laboratorieundersökningar och kontorsarbete på stationen ca kl. 23 och att hon övernattar på stationen vilket innebär att hon inte är i beredskap utan utför jourtjänstgöring, d.v.s. arbetar på obekväm arbetstid. Det är inte tillåtet för en privat arbetsgivare att låta en anställd veterinär genomföra ett sådant arbetspass utan att låta den anställde ha 11 timmars vila.

Av bifogade brev från arbetsmiljöverket framgår att vi inte kan be dem utreda arbetstiderna för distriktsveterinärorganisationen. En sådan förfrågan måste komma från facket.

Klipp ur Svensk veterinärtidning 2011

Detta uttalande från den fackliga ordföranden för alla anställda veterinärer visar att man accepterar Jordbruksverkets hantering av sin personal men att inställningen är annorlunda gentemot privata arbetsgivare.

fackliga frågan

Inte tillåtet med planerad övertid

Många djursjukhus-anställda veterinärer får inte den ordinarie arbetstiden att räcka till för patienthantering och övriga arbetsuppgifter. Det är dock arbetsgivarens sak att se till att den anställde har rimlig möjlighet att göra det man är ålagd under ordinarie arbetstid.

FRÅGA

Jag jobbar på ett djursjukhus och vi har 15 minuter bokat på varje patient i normalfallet. Enstaka gånger, t ex vid avlivningar och vissa utredningar, kan vara bokade längre. Vi har patienter bokade hela dagen och dessutom får vi inte neka akutpatienter vilket innebär att vi ofta måste jobba över på lunchen och även efter arbetstidens slut. Under de senaste två veckorna har jag haft 14 timmars övertid. Dessutom har min chef sagt att jag ska ha hand om samt göra inköp av instrument. Jag får inte mer tid utan min chef säger att jag ska bli effektivare. Jag ber honom visa hur jag ska göra men han hänvisar mig bara till en kollega som nästan aldrig har någon övertid men som heller inte har extra uppgifter.

Vad ska jag göra?

SVAR

Det är arbetsgivarens sak att se till att den anställde har rimlig möjlighet att göra det man är ålagd under ordinarie arbetstid. Övertid ska vara tid som kommer på grund av oförutsedda händelser. Exempelvis en akut patient som kommer och där man inte kan vänta med fallet, eller en operation som drar ut på tiden på grund av att något händer som man inte kunnat förutse.

Att ha ständig övertid som du har är inte tillåtet enligt avtalet. Det låter mer som planerad övertid eller schemalagd övertid, vilket alltså inte är tillåtet.

Skulle det vara så att din chef anser att du är ineffektiv, är det hans sak att visa hur du ska göra för att bli effektivare och inte hänvisa dig till en kollega.

När det gäller den statliga fältverksamheten är det i princip samma sak men de som jobbar på distrikt har inte övertidsersättning utan "förtroendearbetstid", vilket innebär att de ska kunna ta ut den tid de jobbat extra en annan dag. Det är dock inte alltid detta är praktiskt möjligt att göra.

FREDRIKE RITTER
ordförande AVF

Student och sommarvikarie

Matilda fick bekänna färg första jourhelgen

TEXT OCH FOTO:
SUZANNE FREDRIKSSON

Från fredag morgon till måndag morgon ska sommarvikarien Matilda Nilsson hålla ställningarna vid distriktsveterinärstationen i Borensberg. Hon har jobbat i fyra veckor och det är hennes första helg ensam. Redan på fredag eftermiddag får Matilda bekänna färg. Telefonen ringer i ett och det finns inte tid att fylla på vare sig medicinförrådet eller magen. Det blir en riktigt tuff dag.

NÄR VETERINÄRTIDNINGEN sammanstrålar med Matilda på en liten hästgård i Bona, en bit från Motala, är det fortfarande lugnt. Telefontiden varslade inte om någon hektisk dag och det första besöket är en inbokad vaccination. Men även ett sådant besök kan sätta kunskaperna på prov. "Risken för botulism?" "Påfyllningsintervaller?" Matilda reder ut begreppen. Två islandshästar har haft fång på försommaren."Birgitta sa att vi skulle klämma i mankammen och känna hur den känns – men vad är det vi ska känna?" undrar ägaren till hästarna.

kan också "bara" vara muskelskador. Sticksåren är fula och hon har så ont där bak att hon inte visar särskilt mycket smärta fram. Att transportera hästen är inte att tänka på, kommenterar Matilda.

Hon ringer kollegan Lena Vestin och sedan till Strömsholm. Efter att ha funderat, diskuterat med ägarna och kolleger förklarar Matilda att hon av djurskyddsskäl måste ge smärtlindring, men att det också medför en risk att stoet belastar benet, eller lägger sig och inte kommer upp. Hon förvarnar ägarna om att de kanske måste vara beredda på att avliva hästen.

Matilda ger antibiotika för sticksåren och nu är förrådet slut. Det är även Matilda. Det börjar bli mörkt ute och det är ganska långt "hem". I samråd med ägaren till den halta hästen med feber beslutar Matilda att den får vänta till nästa dag.

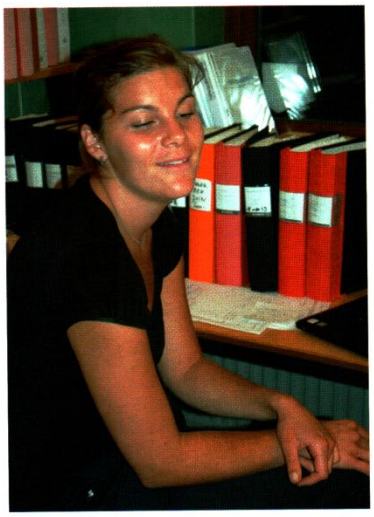

"Vilken dag", Matilda Nilsson fick verkligen bekänna färg den första helgjouren.

DET ÄR TYST och öde i det lilla industriområde där distriktsveterinärerna i Borensberg har sin bas.

– Det känns lite olustigt att vara här själv på natten, säger Matilda uppriktigt. Samtidigt ringer telefonen. Den privata.

– Det var mamma, hon kommer hit med mat och håller mig sällskap. Skönt.

Matilda fixar mjölkproverna och sedan sätter hon sig med en lång suck framför datorn. Klockan är 23.00. ■

Klockan är 23.00. Först mjölkproverna och sedan datorn.

Matilda Nilsson är 27 år. Hon började sin veterinärutbildning i Ungern. Efter två år flyttade hon hem igen och gick om ett år för att hamna rätt i den svenska kursplanen. När hon började sina studier var hon mest inriktad på smådjur och passade på att efter årskurs fyra få mer inblick i smådjursveterinärens vardag genom att sommarjobba på smådjursklinik som djursjuksköterska.

Hon är en äkta östgöte, kommer från Vikingstad där hon under sommaren bor med sin pojkvän.

– Jag hade tänkt göra mitt ex-jobb utomlands så jag sålde lägenheten i Uppsala. Jag och en kurskamrat hade tänkt vara med i ett projekt med får i Vietnamn, men det startade fel termin så nu blir jag kvar i Uppsala.

Vad blir det nu för examensarbete?

– Jag har hoppat på ett pågående projekt som Ann-Marie Dalin håller i. Det handlar om att se hur mycket närvaron av ston påverkar hingstarnas reproduktionsförmåga. I korta ordalag ska vi ska samla in feromoner från ston och mäta libido på hingstar.

När du är klar, vad vill du göra då – distriktsveterinär kanske?

– Jag kan absolut tänka mig att jobba som dv här i Östergötland, åtminstone vikariera. Lite fundersam blev jag dock efter fredagen och tänkte "att är det alltid så här då kommer jag inte orka", men resten av helgen var inte alls så stressig. Jag kan inte koppla av en sekund när jag har jour, bara går och väntar på att telefonen ska ringa, men det är väl saker man lär sig med tiden. All bilkörning är negativ för mig och skapar mycket stress, framför allt när jag inte hittar.

– Rent veterinärmedicinskt upplever jag att glappet mellan teori och praktik är stort när man kommer ut på de första fallen. Det är väldigt stor skillnad att läsa idisslarmedicin på skolan och att jobba med korna i verkligheten. När det gäller smådjuren känns det som om det gått för lång tid mellan studierna och arbetslivet. Jag är glad att jag jobbade på smådjursklinik förra sommaren.

– Stödet som jag fick från Åsa och de andra som är ordinarie på stationen den här första jourhelgen var ovärderligt. Speciellt det sista fallet på fredagen krävde en hel del resonemang eftersom det inte fanns någon självklar åtgärd, säger Matilda. Hon tillägger att även om hon erbjöd sig att komma tillbaka och avliva hästen om det blivit nödvändigt hade hon nog efter den extremt tuffa dagen bett någon mer erfaren kollega om hjälp.

Mikael Fälth

Från: Anna.Sunden@av.se
Skickat: den 1 oktober 2010 10:19
Till: flackarp@dataphone.se; madeleine.b@delta.telenordia.se; pellevet@vesslarp.nu; hs.vetab@telia.com; mikael.falth@veterinarfalth.se
Kopia: mats.ryderheim@av.se
Ämne: ang statliga distriktsveterinärorganisation arbetstider

Arbetsmiljöverkets dnr ISM2010/33440

Till ViS styrelse,

Arbetsmiljöverket, distrikt Malmö har fått er skrivelse av den 10 september 2010 med begäran om utredning ang statliga distriktsveterinärorganisationen ("SDVO")
Det finns inga uppgifter i Arbetsmiljöverkets register om att SDVO har fått någon dispens från oss om arbetstider. Det är dock inget ovanligt
att arbetsgivare- och arbetsstagarparter själva reglerar om arbetstiders längd inkl beräkning och förläggning i kollektivavtal. Arbetstidslagen är i mycket dispositiv, vilket innebär att lagen kan upphävas eller ges ett annat innehåll genom kollektivavtal. Om så är fallet, faller Arbetsmiljöverkets tillsyn och mandat att ingripa. Dock får kollektivavtalets bestämmelser inte gå utöver var EU-arbetstidsdirektivet medger. Facket eller en enskild arbetstagare kan då angripa tillämpningen av ett sådant avtal i ett konkret fall. Ett sådant ärende prövas i sista hand av domstol (och alltså inte av Arbetsmiljöverket).

I skrivelsen har ni påtalat att ni inte konkurrerar på likvärdiga villkor. Jag rekommenderar er därför att vända er till Konkurrensverket, som är den myndighet som i första hand behandlar frågor som rör illojal konkurrens, för vidare handledning och råd i ert ärende.
Arbetsmiljöverkets tillsyn baseras på arbetsmiljölagen, som reglerar främst förhållandet mellan arbetsgivare och dess arbetstagare för att möjliggöra en god arbetsmiljö för arbetstagare. Vår tillsyn omfattar inte frågor om illojal konkurrens mellan olika arbetsgivare.

Jag vill ändå tillägga att information som berör förhållanden hos olika arbetsgivare är viktig för Arbetsmiljöverket och kan ge oss underlag för hur vi ska planera vår tillsyn framöver.

Hör gärna av er, om ni har några frågor.

Med vänlig hälsning
Anna Sundén

Anna Sundén
Jurist
Arbetsmiljöverket, distriktet i Malmö
Box 21019, 200 21 Malmö
Telefon 040-386215
Telefax 040-126407
Mobil 0704-204817

Bidrag till avlägset boende djurägare.

I Svensk författning finns det fastslaget att bidrag skall utgå till djurägare som har långt till närmaste veterinär för att minska kostnaderna för veterinärbesöket. I författningen finns inget som säger att bidraget endast skall utgå om en statligt anställd veterinär anlitas.

Jordbruksverket har skapat mycket komplicerade regler för utbetalning av bidraget om en privatpraktiserande veterinär anlitas. Dessa regler är i stort sett omöjliga för en privatpraktiserande veterinär att kunna följa vilket medför att hela bidraget används av distriktsveterinärorganisationen.

Detta bidrar ytterligare till att snedvrida konkurrensen då djurägare för att minimera sina kostnader använder sig av statliga veterinärer om de bor långt från veterinär även om en privatpraktiserande veterinär har kortare avstånd till djurägaren.

Jordbruksverkets prissättning på sina tjänster.

Jordbruksverkets prissättning är för låg för att kunna finansiera verksamheten, vilket är anledningen till att statliga subventioner erfordras.

Som ett exempel kan nämnas att man trots ett mycket litet patientunderlag på distrikts-veterinärstationen i Lindesberg satsar ca 500 000 SEK på en digital röntgenanläggning.

”Efter hund och katt är hästar den största patientgruppen. Vi behandlar ca 2000 djur om året i det här området, allt från kalvning till öroninflammationer, säger Camilla.”

”Distriktsveterinärerna i Lindesberg satsar på ökad service och tillgänglighet för sina kunder. Kliniken har investerat 500 000 kr i ny digital röntgenutrustning som en del i denna satsning och i slutet av maj kommer man att hålla öppet hus för att demonstrera den nya utrustningen och samtidigt presentera nyanställda veterinärer för traktens djurägare.”

(Se hela artikeln på sid 61)

Med ett så litet patientunderlag finns det ingen möjlighet att kunna finansiera röntgen-utrustningen utan statliga subventioner.

<u>Jordbruksverkets subventionerar sina tjänster till svenskt lantbruk.</u>

Syftet med den statliga organisationen är bl.a. att kunna förse de svenska lantbrukarna med billig veterinärvård för att öka svenskt lantbruks konkurrenskraft gentemot utländska producenter. I enlighet med detta har man en speciell taxa för lantbrukare.

Ur tidningen Ridsport nr 13 juni 2011:

FAKTA Distriktsveterinärerna

Distriktsveterinärerna är en del av Jordbruksverket och arbetar rikstäckande. De 340 veterinärerna och 100 assistenterna som arbetar för organisationen är statligt anställda och finns över hela landet på ungefär 100 olika mottagningar och filialer.

Distriktsveterinärernas uppdrag från staten är främst att främja bra djur- och smittskydd. Detta innebär bland annat att de ska ha beredskap och jour dygnet runt årets alla dagar.

2009 utförde Distriktsveterinärerna cirka 353 000 förrättningar varav 39 300 var under jourtid. Ungefär 60 000 av förättningarna gällde hästar.

Distriktsveterinärernas verksamhet ska bära sina egna kostnader, men staten subventionerar veterinärvård för djur i livsmedelsproduktion till viss del.

samt avlivningskostnader, säger Cina Seidefors, kommunikationsansvarig på Agria.

På Agria ser man att Distriktsveterinärernas resekostnader är högre än andra veterinärers:

– Ja, det är en tydlig skillnad, säger Cina Seidefors.

Dyrare men lika viktigt

När det gäller Distriktsveterinärernas avgifter för olika behandlingar och undersökningar finns dessa också reglerade och ska vara lika över hela landet. Vård av djur som hålls för livsmedelsproduktion subventioneras till viss del av staten. Det är alltså dyrare för ägaren till en häst än för ägaren till en mjölkko att ta ut en distriktsveterinär.

Numera gör Distriktsveterinärerna ingen skillnad i prioritering när det gäller hobby/sällskapsdjur och djur som hålls för att bli mat.

– Nej, det gör vi inte. Det är precis lika viktigt att hästar och hundar har tillgång till en bra akutvård. Vi har ganska mycket hästar under jourtid – kolikhästar, sårskador och sjuka föl till exempel, säger Mats Scharin.

– Vi är viktiga för hästägarna och jag tror att de förstår att vi måste ta

Länsveterinärerna.

Länsveterinärer arbetar med kontroll av djurskydd, primärproduktion av foder och livsmedel samt djurhälsopersonal i länet. Man har också det länsövergripande ansvaret för smittskyddet hos djur. Man skall också kontrollera länets kliniskt verksamma veterinärer samt övrig djurhälsopersonal. Ett särskilt ansvar har man för att se till att samverkan sker mellan distriktsveterinärerna, andra veterinärer och olika djurorganisationer.

Länsveterinärerna arbetar på länsstyrelserna och har fast lön från staten. De sorterar inte under Jordbruksverket utan under Finansdepartementet som betalar ut deras lön. Denna konstruktion är troligen till för att få det att se ut som om de är fristående från Jordbruksverket. På Finansdepartementet finns inte någon avdelning som hanterar länsveterinärorganisationen. Om man postar ett brev till detta departement och vill komma i kontakt med ledningen för länsveterinärorganisationen så vidarebefordras brevet automatiskt till Jordbruksverket. (De brev som undertecknade har skickat diariefördes inte ens på Finansdepartementet).

För länsveterinärerna finns inte något generellt förbud mot att bedriva privat praktik på fritiden. (Vissa länsstyrelser har under senare år infört ett förbud mot att bedriva praktik i det ”egna länet” - men långt ifrån alla). Detta innebär att länsveterinärer kan bedriva praktik som vilken annan veterinär som helst med privata inkomster från djurägare och lantbrukare. Det innebär också att de kan konkurrera om kunderna med de veterinärer som de skall utöva tillsyn över.

Övriga högre veterinära tjänstemän.

Det kan också nämnas att de högre veterinära tjänstemännen på Jordbruksdepartementet, Livsmedelsverket och Jordbruksverket inte heller har något förbud mot att på fritiden bedriva privat praktik. Detta innebär alltså att landets högsta veterinära tjänstemän med ansvar för djurskydd och smittskydd kan stå i ekonomisk beroendeställning till tillsynsobjekten. Det innebär också att de konkurrerar med de veterinärer som de utövar tillsyn över.

Jordbruksverkets försäljning av foder till smådjur.

Jordbruksverket säljer foder till smådjur på sina kliniker. Jordbruksverket bedriver sin kommersiella verksamhet i stort sett exakt på samma sätt som vilken privat smådjursklinik som helst. I detta koncept ingår att sälja foder till smådjur.

Då det är omöjligt att komma över Jordbruksverkets ekonomiska redovisning känner vi inte till omfattningen av verksamheten. Men det är logiskt att anta att man har ingått avtal om fördelaktiga rabatter från grossisterna i och med att man är en mycket stor kund och att man därför kan sälja foder till lägre priser än vad privatpraktiserande veterinärer kan göra. Jordbruksverket konkurrerar i detta avseende också med Zoo-butiker och andra säljare av smådjursfoder.

Jordbruksverket är också tillsynsmyndighet för hantering och försäljning av djurfoder.

Klipp från tidning i maj 2011:

Hundfoder misstänks rubba beteende

Ett torrfoder för hundar misstänks vara förorenat så att det orsakar beteendestörningar.

Nu väntar Jordbruksverket på mer information från ursprungslandet Belgien.

Fodret har sålts i påsar med 1, 3 eller 15 kilo, alla med namnet Nutritional Balance Lamb & Rice all breeds Growth. Sammanlagt har ett ton av fodret distribuerats till Sverige – men bara en mindre mängd har hunnit säljas.

Jordbruksverket fick larmet från motsvarande myndighet i Belgien i slutet av förra veckan. (TT)

Jordbruksdepartementets förklaring till att man vill ha kvar distriktsveterinär-organisationen.

Jordbruksdepartementet påstår att anledningen till att man inte vill privatisera distriktsveterinärorganisationen är att man då riskerar djurskydd och smittskydd.

Med djurskydd menar man att det vid en privatisering inte kan garanteras en riks- och dygnstäckande jourverksamhet för akut sjuka djur.

Med smittskydd menar man att om distriktsveterinärorganisationen finns kvar så kan det gå snabbare att mobilisera ett stort antal veterinärer vid bekämpning av smittsamma sjukdomar.

Dessa påståenden är helt felaktiga och är endast avsedda för att vilseleda politiker och allmänhet. Det går naturligtvis att uppbringa ett tillräckligt stort antal veterinärer vid bekämpning av smittsamma sjukdomar på annat sätt än att som nu ha över 300 heltidsanställda veterinärer som till mer än 80 % av tiden ägnar sig åt sjukvård av sällskapsdjur. Det skulle med stor sannolikhet bli en bättre organisation om privata stordjurspraktiker kontrakterades i stället.

Enligt vår uppfattning skulle också beredskapsverksamheten bli bättre och kostnadseffektivare i ett privat system.

<u>Jordbruksverkets kommersiella verksamhet.</u>

Jordbruksverket framstår som en extremt hårdför kommersiell aktör. Inga andra veterinära företag i Sverige gör så mycket reklam för sig själv som Jordbruksverket gör för sin distriktsveterinärorganisation.

Kostnaderna för annonsering i bl.a. telefonkataloger och på webben är mycket stora.

Man anordnar träffar för djurägare, visar sig vid mässor etc. i en omfattning som inga privata veterinära företag i Sverige kommer i närheten av. Man har i år profilerat sig på Facebook.

Från distriktsveterinärorganisationens webbsida:

Distriktsveterinärerna
en del av Jordbruksverket

Distriktsveterinärerna är en del av Jordbruksverket. Dygnet runt finns vi tillgängliga för våra kunder. Med kompetens och engagemang arbetar vi för en god djurhälsa samt ett gott smitt- och djurskydd. Vi har 470 anställda på 100 platser och omsätter cirka 510 miljoner kronor per år.

Distriktsveterinärerna

Distriktsveterinärerna arbetar med lantbrukets djur, häst och sällskapsdjur och är en del av Jordbruksverket. I vårt arbete ingår också att ha beredskap för akuta sjukdomsfall och smittskydd — dygnet runt året om. Vi arbetar ständigt med att förbättra oss inom våra ledområden som är kompetens, engagemang och tillgänglighet.

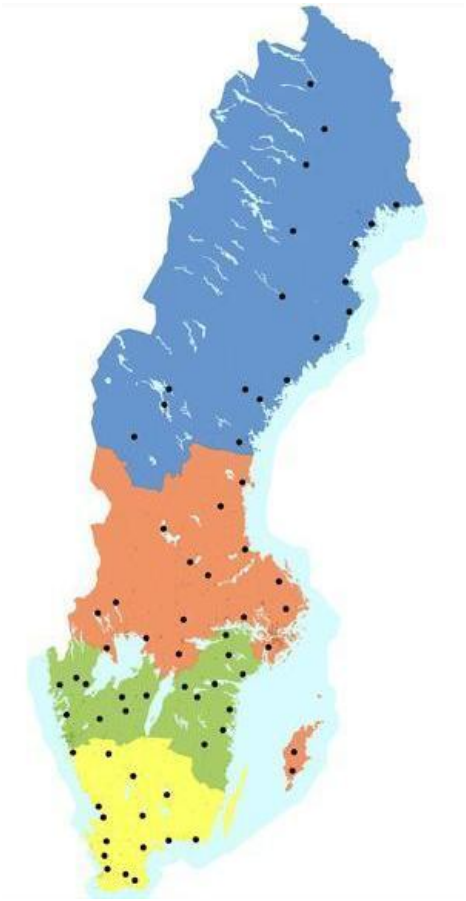

Distriktsveterinärerna är indelade i fyra regioner: Nord (blå), Mellannord (orange), Mellansyd (grön) och Syd (gul). Varje region består av flera praktikområden som i sin tur har en eller flera mottagningar.

Välj din mottagning

Klicka på orten på kartan eller på länsnamnet för att läsa mer om din mottagning. Observera att filialer inte finns med på kartan.

Besök av eller hos Distriktsveterinärerna

Ett besök innebär vanligen att vi åker ut till dig i stallet eller på gården. Det kan också innebära att du kommer till någon av våra mottagningar med ditt djur. Kompetens och utrustning kan variera mellan mottagningarna. Har vi ingen möjlighet att hjälpa dig hänvisar vi eller remitterar dig till annan lämplig instans.

Besök av oss

För lantbrukets djur och hästar gör Distriktsveterinärerna besök på plats på gården eller i stallet där djuren finns. Besöket kan innebära akut sjukvård, förebyggande besättningsarbete, medicinsk utredning men även enklare åtgärder som avhorning, kastration och vaccination. Vissa distriktsveterinärer kan också utföra gynekologiska undersökningar med portabel ultraljudsutrustning och har kompetens inom seminområdet.

Besök på våra mottagningar

På våra mottagningar tar vi emot hundar, katter och andra smådjur för bland annat undersökningar, vaccinationer, kastrering, kirurgi och tandvård. Vissa mottagningar har också lokaler för hästar. Många av mottagningarna har välutrustade behandlings- och undersökningsrum med bland annat utrustning för röntgen, ultraljud och fiberoptik.

Vi har också ofta tillgång till laboratorium för egna analyser av blod- och mjölkprover. Vid behov anlitas också externa laboratorium. Vissa mottagningar har också operationsmöjligheter med inhalationsnarkos.

De flesta mottagningarna har även försäljning av dietfoder för hundar och katter.

Att jobba hos Distriktsveterinärerna

Vi kan erbjuda dig en stimulerande arbetsmiljö med spännande, lärorika och kvalificerade arbetsuppgifter. Hos oss finns det goda utvecklingsmöjligheter och möjlighet till intern rörlighet.

Introduktion som nyanställd

En bra introduktion är en viktig förutsättning för att kunna utföra ett bra arbete och för att känna sig trygg som medarbetare i organisationen. Därför erbjuds alla nyanställda i organisationen en introduktion uppdelad i två delar.

Introduktionens första del är en introduktionsvecka på mottagningen där du tillsammans med en handledare får en inblick i det vardagliga arbetet. Syftet är att du ska få en inblick i arbetsuppgifterna och praktiskt information om arbetsplatsen för att så snabbt som möjligt komma in i arbetet.

Introduktionens andra del är en regional endagskurs med genomgång av administrativa rutiner, information om lön och arbetsmiljö samt information om Distriktsveterinärerna.

Goda möjligheter till kompetensutveckling

Inom Distriktsveterinärerna ser vi kompetensutveckling som en naturlig del av vår verksamhet för att stärka organisationen. Förutom externa kurser tillhandahåller vi egna Dv-kurser speciellt anpassade för våra egna behov. Exempel på sådana kurser är utbildning inom områden som smådjur, häst, gris, ultraljud, gynekologi, assistent och röntgen.

Jämställdhet och mångfald

Vi eftersträvar mångfald bland personalen avseende ålder, kön och kulturell bakgrund.

Statistik över anställda

Fakta	**Värde**
Medelålder	43 år
Utomnordisk	11,5 %
Andel kvinnor	63 %
Andel män	37 %

Vem kan arbeta som distriktsveterinär?

- Du som har svensk veterinärlegitimation.
- Du som går i årskurs fem eller sex på en veterinärutbildning och har ansökt om och fått särskilt tillstånd är behörig att arbeta som distriktsveterinär. Men om du inte har veterinärlegitimation får du inte utföra officiella uppdrag.
- Du som har veterinärexamen från godkänd veterinärhögskola i EES-stat, är medborgare i EES-stat och fått din ansökan om svensk veterinärlegitimation beviljad av Jordbruksverket.

På Jordbruksverkets sidor om behörighet finns information om behörighet för veterinärer och annan djurhälsopersonal samt om hur du blir legitimerad, söker särskilt tillstånd med mera.

Boende och resor för vikarier

Boende för vikarier ordnas oftast av mottagningen. Om det inte finns möjlighet till boende på mottagningen får du en viss ersättning per dygn för annat boende. Söker du korttidsvikariat på annan ort än där du bor har du möjlighet till reseersättning i anslutning till vikariatets början och slut.

Du som vikarie får också ersättning för en tur- och returresa hem med billigast färdsätt var tredje vecka. Är du bosatt i utlandet får du inställelseresan betald från Sveriges gräns till stationeringsorten. Resan från bostadsorten till Sveriges gräns bekostas av den anställde själv.

Artikel om invigning av en distriktsveterinärstation i Fjärdhundra hösten 2010:

Enköpingsposten. 2010-09-08 00:05

Ny veterinärmottagning i Fjärdhundra.
9 september invigs en ny Distriktsveterinärmottagning i Fjärdhundra. Personalgrupperna vid mottagningarna i Enköping-Sala slås ihop och från den 5 oktober utgår all verksamhet från Fjärdhundra. Sammanslagningen innebär större tillgänglighet och ett ökat utbud för kunder som har lantbruksdjur, hästar och sällskapsdjur. Upptagningsområdet är oförändrat och mottagningen i Sala behålls som filial.

Från Jordbruksverket:
- Det är mycket positivt att Distriktsveterinärerna etablerar sig i Fjärdhundra. Att fler verksamheter etablerar sig här bidrar till en levande landsbygd, säger kommunalrådet Anna Wiklund i Enköpings Kommun.

Ökat utbud och bättre användning av resurserna.
De diagnoshjälpmedel som i dag finns på två mottagningar, till exempel laboratorieutrustning och ultraljud, kommer att kunna utnyttjas bättre. De nya lokalerna har större och förbättrade utrymmen för bilar vilket effektiviserar det ambulanta arbetet. Lokalerna ger också plats för samarbete med hovslagare.
– Nya moderna lokaler ger oss bättre möjligheter att bedriva vår smådjursmottagning och i den nya stordjursmottagningen kan vi ta emot lantbruksdjur och hästar, säger klinikchef Anna-Lena Hellqvist. Vi kommer också att kunna anordna djurägarträffar och temakvällar.

Invigning 9 september.
Invigningen genomförs torsdagen den 9:e september kl 12:00 i Fjärdhundra, Simtuna Heby. Startskottet för sammanslagningen av Distriktsveterinärmottagningarna i Enköping-Sala firas med att Distriktsveterinärernas regionchef Olle Johansson och kommunalrådet Anna Wiklund klipper bandet till de nya lokalerna.
Efter årsskiftet kommer den nya veterinärmottagningen att hålla Öppet hus för alla kunder.

Artikel om distriktsveterinärerna i Säffle

Inga fler Karlstadsresor för röntgen

SÄFFLE: Distriktsveterinärernas ombyggda lokaler invigda

I lördags invigdes distriktsveterinärernas fräscha lokaler i Säffle ett år efter ombyggnad. Alldeles ny är röntgenapparaten. Nu slipper smådjuren åka till djursjukhuset i Karlstad för att röntgas.

Den helt nya röntgenapparaten provas av Cayenne av rasen ungersk vizsla. Assistent Madelaine Schlegel K:son, till vänster, och veterinär Ina Juhlin (tillika matte) hjälpte till.

Eva Johansson (i mitten) kom till Öppet hus för att bekanta sig med nya fräscha lokaler. Veterinärerna Inger Olsson, till vänster, och Märta Haby berättade om alla nyheterna.

Länsveterinär Susanne Edlund klipper bandet när veterinärernas nyrenoverade station hade Öppet hus och invigdes.

I Säffle finns fem distriktsveterinärer och två assistenter, som var på plats och bjöd på kaffe med hembakt kladdkaka, tipspromenad och information om foder och mediciner när lokalerna invigdes i lördags.

– Så mycket större! Det har blivit väldigt bra och ljusare, sade Eva Johansson som med Tony Anderberg var några av de som kom för att gå runt i lokalerna. När de vill kan de komma med sin hund Gösta eller katt Selma för vaccinering på drop in.

Vilken skillnad mot när Märta Haby började som distriktsveterinär för 35 år sedan, då mottagningsrummet låg i distriktsveterinär Hans Plates källare i Åmål.

– Det var inte ovanligt! Nu har veterinärerna samma faciliteter som på en modern vårdcentral, konstaterade länsveterinär Susanne Edlund, som klippte av bandet till receptionen.

Börje Adolfsson, chef för distriktsveterinärerna i Värmland, där Säffle är ett av fyra distrikt, gick runt och myste.

När Husdjurföreningen flyttade till Kil för ett par år sedan, fick veterinärerna mer plats och en flyttkarusell vidtog.

Gamla undersökningsrummet blev kontor. Gamla kontoret har nu blivit reception, två mottagningsrum, ett laboratorium (som förut var i en skrubb), en operationssal, (förr opererade man i ett behandlingsrum).

Och så det splitter nya röntgenrummet. Nu behöver inte de små patienterna resa till Karlstad för att röntgas.

Säffledistriktet omfattar Åmål och Bengtsfors, Årjäng, Grums, delar av Kil och upp till Segerstad.

Elisabeth Enger

Artikel om distriktsveterinärerna i Vännäs

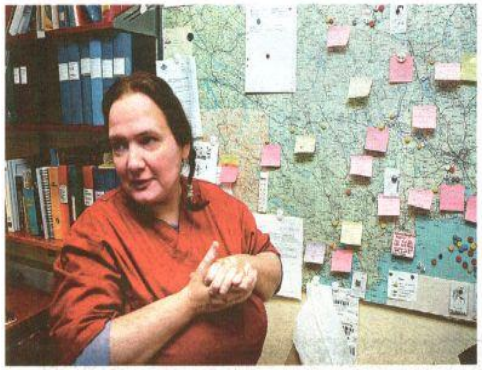

Veterinär Monica Ågren är chef för Vännäs veterinärklinik.

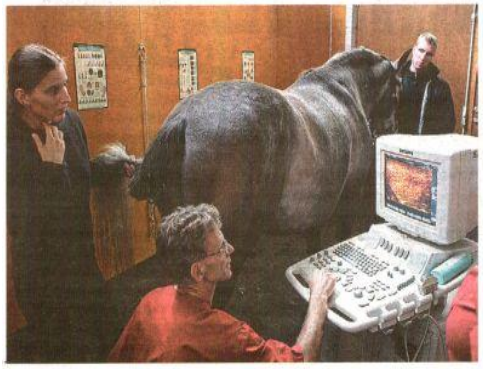

Jacob Borén och sambon Nina Brundin med Farillio, som ultraljudsundersöks av veterinär Lennart Nilsfors.

Veterinärkliniken tar emot fle

Hästarna har tagit över från lantbrukets övriga djur på veterinärkliniken i Vännäs, nordväst om Umeå. Här är veterinär Monica Ågren chef. Hon har fullspikade dagar med främst behandlingar av hästar.

Veterinärstationen är också seminstation och tar emot ston från nästan hela Västerbotten.

– Hästarna blir fler och fler i upptagningsområdet, berättar Monica.

Men hon har faktiskt haft förordnande som tävlingsveterinär och besiktat renar inför tävlingsstart. Hon är inte främmande för något djurslag. Det är djurskyddet som bestämmer vilken patient som ska behandlas först.

Ökande antal hästar

Vännäs veterinärklinik lyder under distriktsveterinärorganisationen.

Distriktet är stort med sydsvenska mått mätt. Det kan bli upp till 15 mil enkel resa fram till gården. Mycket av verksamheten är dock knuten till stationen i Vännäs, som har blivit en veterinärklinik med många hästar som patienter.

– Antalet hästar i området ökar hela tiden, berättar Monica som den här dagen har veterinär Lennart Nilsfors som gäst för att ultraljudsundersöka en rad patienter.

Det är främst hästar för ridsporten som ökar i antal i området.

2002 byggdes och öppnade kliniken. Stationen blev snabbt populär hos hästägarna. Eller som Nina Brundin, hästägare, säger:

– Här kan jag alltid fråga om råd. Veterinärerna tar sig tid och svarar. Det känns tryggt.

Lång resa för operationer

I Vännäs finns ingen möjlighet att genomföra operativa ingrepp som kräver att hästen är sövd. Vissa sådana ingrepp kan ATG-kliniken i Umeå göra. Men där finns ingen möjlighet till vård under jourtid.

När det gäller stora operativa ingrepp som en buköppning är närmaste alternativ SLU, Sveriges Lantbruksuniversitet, i Uppsala, eller Regiondjursjukhuset Strömsholm. Vägen dit mäter drygt 50 mil!

– Det får bara inte hända, säger Nina Brundin om att hennes häst Farolillo, importerad från Spanien, skulle få en svår kolik. Det händer att hästar räddas i Uppsala eller på Strömsholm. Men chansen är liten efter den långa transporten.

Nu är Nina på kliniken med sin 5-åriga PRE-valack, hennes stora kärlek, för att göra en andra kontroll med ultraljud av ligamentsskadan.

– Han gick barfota bak i våras. Han är rätt vild och for omkring. Då hände något i senan under hasen på höger bak, berättar Nina, som pluggar till lärare vid Umeå universitet.

Han undersöktes i maj, fick behandling och rekommenderades vila. Därefter har skadan kollats av Lennart Nilsfors som är, som han själv säger, «konsult i ultraljudsundersökningar».

Här i Vännäs utreds många hältor. Många skador kan få behandling på plats.

– Vi kan också erbjuda mer avancerad vård, om så behövs dygnet runt, säger klinikchefen Monica Ågren som verkligen älskar sitt arbete.

Behovet av veterinärvård för häst ökar i regionen.

– Men vi har fortfarande stora lantbruk med andra djurslag som största kunder, till exempel nöt, berättar Monica.

Drömmen är tak på volten

Nina och hennes sambo Jacob Borén väntar på att få springa upp Farolillo för Monica.

– Han har blivit så vild efter snart åtta veckors boxvila, sjukhage och försiktigt skrittande, säger Nina.

Det finns en löpargång inomhus på kliniken. Där travar Nina först upp sin häst.

– Det ser mycket bättre ut, säger Monica och Nina ler glatt.

Så får hon trava upp sin häst utomhus på en stor asfalterad plan. Här finns också ridbana och lon-

och fler hästar

geringsvolt.

– Min dröm är att få en longeringsvolt under tak för att klara vinterförhållandena. Det finns dagar då vi inte kan använda vår utevolt på grund av is och halka, konstaterar Monica, som också anser att utredningar med hjälp av longering är viktiga.

– Det ger ofta bättre svar än att trava upp på rakt spår. Det är lättare att se skador i bakknä och sådana rörelsestörningar på böjt spår.

Bra dialog viktigt

Sedan blir det en stunds väntan för Nina och hennes häst. Veterinär Lennart Nilsfors ultraljudsundersöker även klinikens smådjur. Under tiden väntar Farolillo i en av klinikens fem gästboxar.

I undersökningsrummet tar sedan Monica Ågren och Lennart Nilsfors emot. Ultraljudet visar att det är en skada i ett ligament under hasen. Prognosen är dock god, även om ultraljudet visar att skadan ser ungefär likadan ut som vid tidigare undersökning.

– Jag åker helst hit med min häst, säger Nina. Det är viktigt att ha en bra dialog med sin veterinär. Här får jag hjälp och veterinärerna tar sig tid att svara på mina frågor.

Nu får hon rådet att sätta i gång sin häst under åtta veckor med skritt och trav på rakt spår och fast underlag.

– Det känns bra, säger Nina, som vill att hennes Farolillo ska få utlopp för den överskottsenergi som han skaffat sig under den påtvingade vilan.

SARAH THUNHOLM

FAKTA Veterinärkliniken

- Distriktsveterinärstation med ambulerande verksamhet utöver att man tar emot stor- och smådjur på kliniken.
- Tio veterinärer.
- Fem ambulerande bilar.
- Fem veterinärassistenter.
- Möjlighet till operativa ingrepp på smådjur.
- Möjlighet till vård av svårt sjuka stora djur även under jourtid.
- Seminstation (i år är cirka 38 ston seminerade).
- Specialister på tandvård hos stordjur (Emma Ellevill, veterinär med utbildning på tänder hos tandläkare Torbjörn Lundström).
- Jour samtliga dagar, två veterinärer i tjänst, en på smådjur, en på stordjur.
- Laboratorium, analyser genomförs för både stor- och smådjur.
- Kliniken omsätter 14 miljoner kronor/år.
- Antalet behandlade hästar ökar hela tiden.

Från Facebook 2011.

Distriktsveterinärernas foton - Loggfoton

Foto 20 av 20 **Tillbaka till album** · **Distriktsveterinärernas foton** · **Distriktsveterinärernas profi**

Gamlebyteamet: Malin, AnnCharlotte, Annina m hund, Hanne, Turid och Annelie i ny butiksavdelning för foder. Välkommen in!

Artikel om distriktsveterinärerna i Lindesberg

Pälsvård. Veterinärassistent Maggan Hedqvist reder ut pälsen på en tovig kattpatient som också fått vaccinationsskyddet kontrollerat.

Distriktsveterinärer satsar i Lindesberg

Distriktsveterinärerna i Lindesberg har investerat i en digital röntgen och ny narkosutrustning. Därmed är de ensamma om att ha röntgen för smådjur under jourtid i regionen. Nästa steg är att satsa på smådjurens munhälsa.

Vidgade vyer. – Vi har redan börjat att använda röntgenutrustningen, men den kommer inte i drift på riktigt förrän till sommaren, säger Camilla Kruse, veterinär och verksamhetschef för distriktsveterinärerna i Örebro län.

Distriktsveterinärerna i Lindesberg täcker ett stort område. Det går från Dalagränsen in mot Värmland i väster och ned över Örebro söderut.

Närmaste djursjukhus finns i Karlstad, Skara, Strömsholm och Falun. Satsningen på en röntgenutrustning och utveckling av operationsmöjligheter på veterinärstationen i Lindesberg ger en närmare tillgång till akut smådjursvård på jourtid.

– Eftersom vi inte utökar personalstyrkan kan vi inte garantera fullständig tillgänglighet, men vi har även tänkt att göra mer på dagtid än vad vi gör nu, säger Camilla Kruse, veterinär och verksamhetschef för distriktsveterinärerna i Örebro län.

Två veterinärer med gedigna erfarenheter från veterinärhögskolans smådjursklinik och djursjukhuset i Karlstad har nyligen börjat på stationen i Lindesberg.

– De är erfarna på lite svårare operationer, säger Camilla Kruse.

Totalt satsar distriktsveterinärstationen i Lindesberg cirka tre kvarts miljon kronor på röntgen och narkosutrustning. I höst tas nästa steg med tandröntgen.

– Det blir nästa mission. Munhälsa är ett mycket eftersatt område och många hundar, framför allt småraserna, har alltför ofta dåliga tänder. Det kan vara mycket smärtsamt för djuren, säger Camilla Kruse.

Måste utvecklas

Stationen i Linde har varit ifrågasatt av Jordbruksverket på grund av ett för litet kundunderlag.

– Vi var tvungna att utveckla verksamheten, säger Camilla Kruse.

Distriktsveterinärerna har Jordbruksverket som huvudman, men varje enhet har krav att bära sina kostnader.

Närmaste veckan ska personalen vidareutbildas på den nya röntgenutrustningen och lördagen den 21 maj invigs den. Då blir det också öppet hus.

Michael Landberg 0581-844 21 Närkes Allehanda 2011

Artikel om distriktsveterinärerna i Gamleby

Veterinärstationen satsar offensivt

Kvällsöppet i Gamleby Har byggt ut och liknar en smådjursklinik

Veterinärstationen i Gamleby satsar offensivt. Ombyggda och utökade lokaler kompletteras med kvällsöppet för att möta ett allt större tryck från smådjursägare.

Varje vardag kommer mellan tio och 30 katter, hundar eller andra husdjur till Gamleby veterinärstation. Antalet patienter ökar för varje år som går. Det ställer nya krav på veterinärerna som måste ha mer svängrum och bjuda på ökad tillgänglighet.

- Den här ombyggnaden som just är färdig började vi planera för tre år sedan, berättar chefen för veterinärstationen, Lena Jakobsson. Antalet smådjur som kommer hit ökar hela tiden och vi var trångbodda.

Nu disponerar veterinärstationen hela fastigheten vid hamnen i Gamleby. Där finns plats för sex veterinärer och två assistenter. Tanken är att två veterinärer ska ta emot smådjur varje vardag. Men det räcker inte.

- Sedan lång tid tillbaka har kunderna önskat kvällsöppet och nu blir det varje tisdag direkt efter påsk, säger Lena Jakobsson. För många är det praktiskt omöjligt att ta ledigt mitt på dagen för att vaccinera sitt husdjur.

Den nya veterinärstationen ger bättre plats åt väntande djurägare, där finns en reception och en stor avdelning för foderförsäljning som även innehåller foder för fullt friska djur.

Där finns fem behandlingsrum, ett helt nytt operationsrum, laboratorium, personalrum med kontorsplatser för var och en, jourrum samt en hästavdelning.

- Nu har vi möjlighet att hålla kvar djur över dagen, djur som behöver dropp eller som behöver tid att kvickna till efter en operation.

- Vi börjar likna en smådjursklinik nu, tycker Lena Jakobsson. Inte bara på grund av de nya lokalerna och öppettiderna utan framför allt för vår duktiga personal. Här finns personer som arbetat på djursjukhusen i Valla, Piteå, Eskilstuna och Läckeby.

Förutom smådjursmottagningen så reser veterinärerna från Gamleby runt i hela Västerviks kommun och sköter sjukvård och förebyggande hälsovård för kor, tjurar, hästar och grisar ute på lantbruken och hästgårdarna.

Hans Brandin hans.brandin@vt.se

Öppet hus

Den som själv vill titta in i Gamlebys nyligen ombyggda och utökade veterinärstation har chansen under marknadsdagen i Gamleby i slutet av månaden. Då håller stationen öppet hus och guidar runt i lokalerna.

Artikel om distriktsveterinärerna i Lindesberg

Närkes Allehanda 13 maj 2011

Linde blir ett litet Strömsholm

Distriktsveterinärerna i Lindesberg satsar på ökad service och tillgänglighet för sina kunder. Kliniken har investerat 500 000 kr i ny digital röntgenutrustning som en del i denna satsning och i slutet av maj kommer man att hålla öppet hus för att demonstrera den nya utrustningen och samtidigt presentera nyanställda veterinärer för traktens djurägare.

Djurägare i Lindesberg med omnejd kommer att få det betydligt lättare att få sina djur behandlade på hemmaplan istället för att bli vidareskickade till de större klinikerna som t ex jätten Strömsholm. Distriktsveterinärerna i Lindesberg gör en storsatsning som innebär både ny utrustning, mer personal och utökade mottagningstider.
-Nu kommer vi att kunna göra fler komplicerade operationer här, berättar Camilla Kruse, chef för Distriktsveterinärerna.
Tidigare har kliniken tvingats remittera klienter till Örebro eller Strömsholm. Ytterligare satsningar sker genom nyrekryteringar, totalt fem veterinärer utgår från Lindesberg.
-Vi har nu en heltäckande jour dygnet runt både för boskap och smådjur. De nya veterinärerna är i huvudsak rekryterade från smådjurskliniker vilket gör att vi får ett kompetenslyft i den delen av verksamheten, berättar Camilla.

I maj kommer även en ny narkosutrustning installeras och det finns planer på att inleda samarbete med hundtränare.
-Att utveckla verksamheten successivt är en nödvändighet för att kunna behålla kliniken, vi kommer också att utöka försäljningen av foder, medicinska hjälpmedel och satsa mer på stimulansleksaker. Redan nu har vi drop-in för vaccinationer och det går fint att boka upp sig för kvällsmottagning. Många smådjursägare har inte tid att ta ledigt från jobbet så vi hoppas att denna service blir uppskattad, säger Camilla.

Våren är den mest intensiva perioden för veterinärerna då det är full fart ute på gårdarna.
-Efter hund och katt är hästar den största patientgruppen. Vi behandlar ca 2000 djur om året i det här området, allt från kalvning till öroninflammationer, säger Camilla.

Publicerad: 27 april 2011 kl. 08:48

Dela på Facebook

E-postkonversation med Konkurrensverket med anledning av ovanstående artikel.

Från: Lage Bellström [mailto:lage.bellstrom@telia.com]
Skickat: den 1 juni 2011 10:36
Till: Konkurrensverket
Ämne: bedömning

Skulle vilja ha er syn på bifogad artikel.
Denna klinik ägs av Jordbruksverket som är en tillsyning myndighet för bl.a. kliniker
Kliniken utrustas för miljontals kronor och inget krav på lönsamhet.
Vi som arbetar med samma grupp patienter kan inte konkurrera utan riskerar att få lägga ned om detta fortsätter
Vi vill ha er syn på detta Bifogar artikel från Nerikes Allehanda

Med vänlig hälsning chefsveterinär Arboga Djurklinik

Från: Peter Delden [mailto:Peter.Delden@kkv.se]
Skickat: den 1 juni 2011 14:02
Till: lage.bellstrom@telia.com
Ämne: SV: bedömning

Hej Lage Tack för din e-post till Konkurrensverket.

Konkurrensverket uttalar sig inte om rättsliga sakförhållanden i ett enskilt ärende där frågan inte närmare har utretts av oss. Däremot kan vi ge viss generell vägledning eller lämna mer allmänt hållna kommentarer.

Mot bakgrund av dina synpunkter vill jag framföra följande. Sedan den 1 januari 2010 har det införts regler i konkurrenslagen, KL, mot konkurrensbegränsande offentlig säljverksamhet (jfr 3 kap 27 § KL). För staten och av staten kontrollerade organ, har dessa regler begränsad räckvidd i den meningen att själva verksamheten som sådan inte kan ifrågasättas (inom den kommunala området kan vi – givet att vissa förutsättningar är uppfyllda - yrka på verksamhetsförbud). Det innebär att vi i princip saknar legala möjligheter att hindra statliga enheter från att exempelvis etablera nya verksamheter eller att expandera redan befintlig näringsverksamhet. Däremot kan vi ingripa mot ett statligt säljförfarande givet att det snedvrider konkurrensen, exempelvis genom ej kostnadstäckande priser (så kallad underprissättning).

Mer information om vårt uppdrag, konkurrensreglerna och hur vi prioriterar tips och förfrågningar finns på vår hemsida, www.konkurrensverket.se.

Du får gärna ringa mig om du har några frågor med anledning av mitt svar. Du når mig på direktnummer 08-700 16 34.

Med vänlig hälsning
Peter Delden

Artikel om distriktsveterinärerna i Tomelilla.

Lär dig klippa hundens klor

Text: Lollo Bark
Publicerad 10 mars 2011 4.04 i Ystads Allehanda Uppdaterad 10 mars 2011 4.04

Tomelilla.

Distriktsveterinärerna i Tomelilla ska arrangera en kloklippningskurs för hundägare.
Och det gör de tillsammans med hundpsykologen Eva Henriksson från Hundharmoni i Dalby.

Det är vanligt att hundägare har problem med att klippa klorna och måste anlita hjälp för att få det gjort.

Det kan bero på osäkerhet, rädsla att klippa fel så pulpan skadas, vilket gör ont och i vissa fall är det hunden som är rädd och tycker det är jobbigt när husse/matte pillar med den.

Oavsett vilket, så behöver både hunden och ägaren träna på detta.

– Och målet med kursen är att hundägaren ska få kunskap i hur man tränarhunden så att den blir van och trygg med kloklippning och annan hundvård, säger distriktsveterinärerna i Tomelilla. I stället för "krig" kan kloklippning bli en mysig stund där omvårdnaden blir en del av närheten mellan matte/husse och hunden.

Intresserade ska kontakta distriktsveterinärerna i Tomelilla.

Annons från distriktsveterinärerna i Falköping, Skara och Tibro

Skara Tidning 26.5.2011

MEDDELANDE

Skara Tidning 26/5-2011

Jubileum

IF Metall och Unionen tackar
Arkivator AB
för den trevliga och välorganiserade
jubileumsfesten för personalen.

Välj autogiro
166:-/månad

Västgöta-Tidningar

Distriktsveterinärerna
Vårt engagemang – Din trygghet

Dålig andedräkt?

Välkommen att **boka tid för tandsanering** för
din hund eller katt på någon av våra mottagningar.

Dv Falköping • 0515-169 00 • Bangatan 4
Dv Skara • 0511-34 74 80 • Afsengatan 3
Dv Tibro • 0504-140 70 • Norra vägen 9

Mer om oss:
www.distriktsveterinarerna.se
www.facebook.se /distriktsveterinarerna

Vi är även återförsäljare av
Specific och Hill´s fodersortiment.

Artikel i Smålänningen 5.3.2007

SMÅLÄNNINGEN MÅNDAG 5 MARS 2007

Jordbruksministern invigde veterinärstation

I lördags invigdes veterinärstationen i Älmhult av Jordbruksministern Eskil Erlandsson.

– Distriktsveterinärerna har en viktig roll för smittskydd och för den enskilde djurägaren, sade han.

Jordbruksministern Eskil Erlandsson i samma skyddsmundering som veterinärerna har under en operation. Närmast i bild är Agneta Olofsson som är stationschef på veterinärstationen i Älmhult.

I ett år har verksamheten funnits i Älmhult, men det var alltså i lördags som veterinärstationen invigdes.

Eskil Erlandsson är själv djurägare. Han talade av egen erfarenhet hur viktiga veterinärerna är, för den enskilde djurägaren.

– Många som har ett sjukt djur lider lika mycket som om det är en sjuk familjemedlem.

Han talade även om den oro som finns för att stora mängder djur kan bli smittade.

–Vi har sett hur delar av Europa har angripits av fågelsmitta eller klövsjuka.

Han fortsatte att förklara hur viktigt det är att veterinärena kan undersöka djur i ett tidigt skede, och arbeta med förebyggande åtgärder med hjälp av rådgivning.

Berömde engagemang

Distriktsveterinärerna är anställda av Jordbruksverket. På plats vid invigningen var även Jordbruksverkets generaldirektör, Mats Persson och biträdande chef för distriktsveterinärerna, Håkan Henriksson.

Han tackade för de stora framsteg som stationschefen Agneta Olofsson har åstadkommit tillsammans med de andra veterinärerna.

– Den framåtanda och engagemang som ni har visat, är precis vad som behövs för att veterinärstationen ska bli så bra som möjligt, sade Håkan Henriksson.

Skalpell

När det var dags för själva invigningen fick Eskil Erlandsson först klä på sig samma munskydd och handskar som veterinärerna har vid operation. Sedan valde han att inviga veterinärstationen genom att skära det röda bandet med en skalpell.

ANITA KENDES
anita.kendes@smalanningen.se

Artikel om distriktsveterinärerna i Kristinehamn

Avancerad tandvård för hästmunnar i fält

KRISTINEHAMN

Intresse för hästtandvård och en efterfrågan från hästägarna har gjort att Distriktsveterinärerna har utökat och förbättrat sitt sortiment och sin kompetens.
En ny mekanisk tandslip gör arbetet lättare, både för veterinären och för hästen.

Carina Pettersson, en av veterinärerna på stationen, berättar att det för bara ett par år sedan var möjligt för i princip vem som helst att kalla sig hästtandläkare.

– Sedan januari 2010 finns en ny lag som reglerar vem som får arbeta med djurens hälso- och sjukvård. Vår erfarenhet, vårt intresse och vidareutbildningar, efterfrågan och att många av de så kallade hästtandläkarna försvunnit gjorde att vi bestämde oss för att satsa. Det är ett spännande område, konstaterar Carina Pettersson.

Punktbehandla

Tidigare var det framför allt en rasp som veterinärerna använde när det var dags att slipa ner hakar och emaljåsar i hästmunnen. Den nya slipen har ett roterande huvud vilket innebär att det blir enklare att punktbehandla tänderna.

– Det är lättare för oss och mycket trevligare för hästen. Det blir inte lika ryckigt som med en rasp och behandlingen går fortare. Men hästarna kan reagera på ljudet, så vi sätter bomull i öronen på dem. Dessutom får de alltid lugnande innan, berättar Carina Pettersson.

Naturlig nötning

Hon berättar att hästtänder skiljer sig markant från människans.

– Förr sa man att hästens tänder växer, men det är en sanning med modifikation. Den vuxna hästen har ett speciellt tandkapital som skjuts ut ur tandfickan med tiden. Tänderna slits ner med åren. De betar, får med sig jord och grus och det blir en naturlig nötning.

Men tänderna slits olika och vissa hästar kan, precis som människor, ha över- eller underbett. Då kan det bli vassa partier i munnen som skadar hästen eller som gör att tuggfunktionen inte fungerar som den ska. Den så kallade vargtanden, som vissa hästar får, är den första i kindtandraden efter uppehållet av tänder. Det hän-

der att den ställer till bekymmer, så bortagning av vargtänder är ett rutiningrepp för veterinärerna.

Ny lampa

Förutom den nya slipen finns ännu ett nytillskott i tandvårdslådan.

– Det är en lampa av fiberoptik. Den fästs i munstegen, den går att rikta, det är lättare att se och att upptäcka karies och sprickor. Den är guld värd, säger veterinär Romana Hjalmarsson och jämför med hur det var förut när en pannlampa fick lysa upp hästmunnarna.

Carina Pettersson rekommenderar alla hästägare att be en veterinär titta till hästtänderna i genomsnitt en gång per år, beroende på hästens ålder, eventuella problem och användningsområde.

– Även om hästen inte visar det så kan det finnas problem. Och det kan vara svårt för en djurägare att själv upptäcka dem.

Sofia Eklund
sofia.eklund@nkp.se
0550-41 25 18

Åsa Lundgren och Carina Pettersson undersöker hästen den 18-årige Macklin. Innan har det lyssnats på hans hjärta och han har fått lugnande. Macklin har vassa hakar som måste slipas bort.
Foto: Sofia Eklund

Först får hästen hjälp att hålla huvudet uppe eftersom den fått lugnande medel. En munstege håller upp munnen så att veterinären kan arbeta.
Foto: Sofia Eklund

Den nya mekaniska tandslipen har ett roterande huvud. Detta gör att det blir enklare att punktbehandla.

Artikel om distriktsveterinärerna i Gamleby

"Vi tar hand om i princip alla hus-djur"

Det finns inte två dagar som är lika på veterinärstationen i Gamleby. Varje dag fylls väntrummet med nya, smått nervösa djurägare som är där med sina ögonstenar.

Anledningen kan vara allt från rutinmässig vaccination, klippning av klor, rengöring av tänder till kastrering och andra operativa ingrepp. Det kan också vara det allra sista besöket...

Vi fick följa med ett par patienter en helt vanlig och odramatisk förmiddag. Integriteten är stor och bara efter tillstånd från husse eller matte fick vi närvara vid behandlingarna.

Först kom Mari Tovebrink från Blackstad med sin katt Gullis.

- Det är en helt vanlig bondkatt, eller nästan helt vanlig - hon har ovanligt tjock päls för att vara bondkatt. Det är på grund av pälsen vi är här.

Gullis har tjocka tovor som inte går att reda ut.

För att Gullis ska gå med på att få tovorna bortklippta så måste hon få en lugnande spruta av Anina Riikonen. Den fungerar som en knock-out-drink och sedan kan assistenten Malin Winell obehindrat raka bort tovorna. Efter en timme kan matte hämta Gullis igen.

Ren och snabb rutin är det när cocker spanieln Pinko får en rabiesvaccination för att kunna få EU-pass för resor ut och framför allt in över Sveriges gräns. Vaccinationen är över på någon minut.

Längre tid tar det för Agneta Haglinds 14-åriga shih tzu Schiba som behöver rengöra tänderna och få en ofarlig tumör borttagen.

- Schiba har haft problem med njurarna tidigare så vi har inte kunnat söva henne, berättar Anina Riikonen. Därför har hon ätit speciellt foder en tid och nu är värdena så bra att vi kan göra ingreppenVi tar han om i princip alla husdjur.

Schiba sövs av Annelie Pettersson, som är legitimerad djursjukskötare och narkosköterska. Andningsvägarna säkras med en slang i halsen och så börjar Annelie Pettersson rengöra tänderna med ultraljud. Det är bakteriebeläggningar som försvinner och Schibas tänder blir vita som på en reklamfilm.

Så återstår tumören som sitter i tandköttet på överkäken. Den bränner Anina Riikonen bort med ett verktyg som ser ut som en lödkolv. Tumören avlägsnas och det rinner inte en droppe blod.

Sedan följer tio, 15 patienter med skiftande utseende, storlek och krämpor till under dagen. Det finns inte två dagar som är lika på veterinärstationen i Gamleby.

Hundar och katter är de allra vanligaste patienterna. Men ibland kommer det ovanliga gäster.

- Jag behandlade en råtta häromdagen, säger veterinären Turid Reinert. Den hade en böld på kinden. Råttan fick lugnande och så tömde och rensade jag bölden, så nu mår den bra igen. Men ormar brukar vi hänvisa till specialister.

Hans Brandin hans.brandin@vt.se

Exempel på Jordbruksverkets hemsida, januari 2011

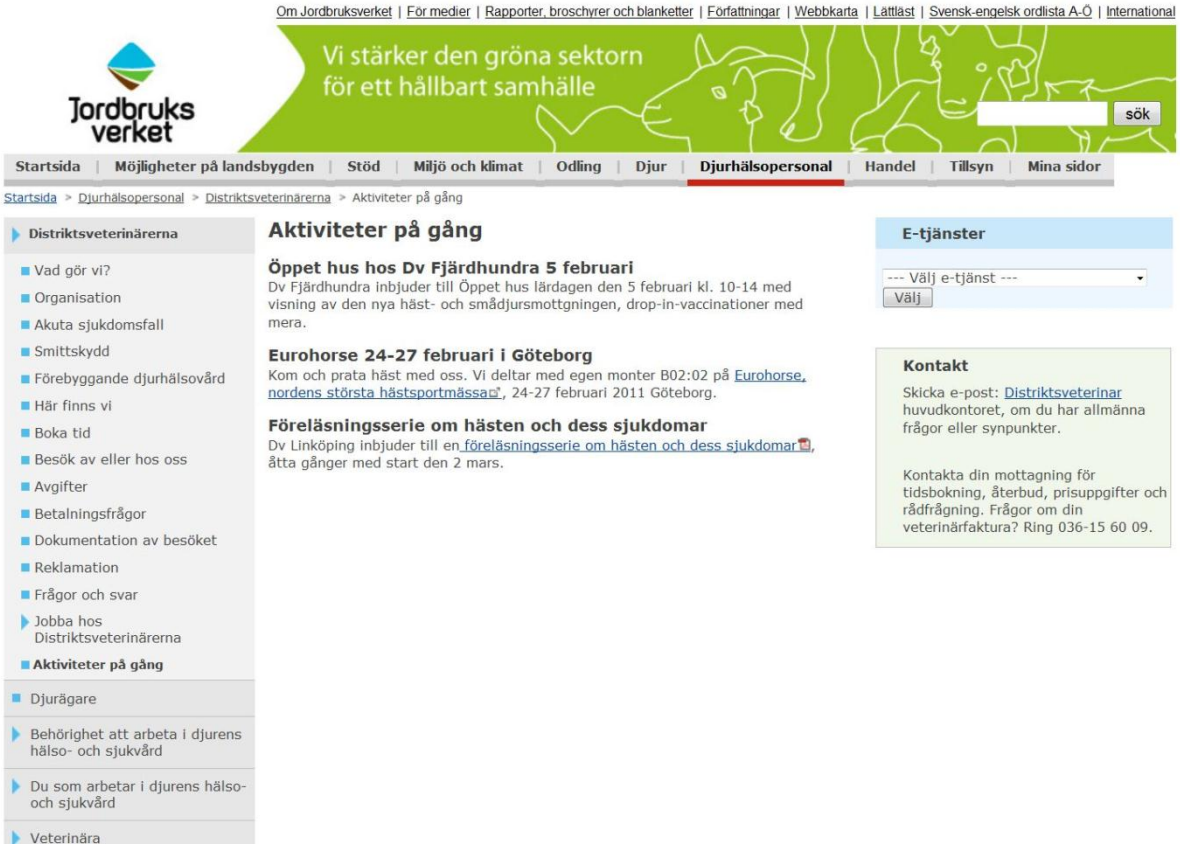

Exempel på annons.

Exempel på underprissättning finasierad med statliga medel.

Annons från distriktsveterinärerna i Linköping

Distriktsveterinärerna
en del av Jordbruksverket

Distriktsveterinärerna i Linköping inbjuder dig till föreläsningsserien om Hästen och dess sjukdomar.

När? Onsdagar ojämna veckor.
Tid: 18-20. **Plats:** Malmskogen, Linköping.
Kostnad: 70 kr per föreläsning.
Vi bjuder på kaffe och kaka.

Hästen och dess sjukdomar

Föreläsningar vår och sommar 2011

2 mars	Hälsokontroll på häst
16 mars	Parasiter och avmaskning
30 mars	Hästens mage och tarm med inriktning kolik
13 april	Det dräktiga stoet
27 april	Fölet
11 maj	Hästens hovar med inriktning på fång
25 maj	Sårvård
8 juni	Hästens tänder

Vill du vara säker på en plats kan du föranmäla dig till hast.linkoping@dv.sjv.se. Drop in utan föranmälan sker i mån av plats. Vissa av våra föreläsningar kommer att innebära praktiska övningar så ta på dig "hästvänliga" kläder.

Vill du få löpande information om våra föreläsningar och andra händelser? Skicka in din mejladress till hast.linkoping@dv.sjv.se så är du med på vår mejllista.

Har du några frågor? så kontakta distriktsveterinärerna Anja Pedersen på 070-3050355 eller Lena Westin på 070-5900352. Mer om oss hittar du på distriktsveterinarerna.se.

Tips: Behöver du vaccinera hunden eller katten så erbjuder vi möjlighet till detta efter föreläsningarna.

Vägbeskrivning:
Från E4: tag östra avfarten in mot Linköping. I första rondellen svänger du mot Tallboda in på gamla E4 mot Linghem/Gistad. Kör rakt fram ca 2 km (genom Tallboda). På vänster sida kommer industriområdet Malmskogen, utmärks genom en stor skylt som det står Däck och hjulservice på. Sväng in på industriområdet och håll höger i två svängar. Nu är du framme.

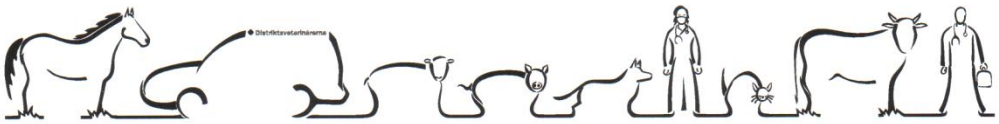

Diverse annonser och artiklar.

Hälsn. Madde!

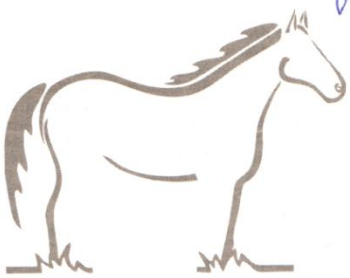

Om hästen blir sjuk!

Vi är en rikstäckande organisation med beredskap för akuta sjukdomsfall och smittskydd – dygnet runt året om.

Vi gör planerade och akuta besök hos dig!
På några av våra stationer har vi även mottagning för häst.

Blekinge län
Karlshamn 0454-100 06
Karlskrona 0455-279 90

Dalarnas län
Borlänge 0243-25 51 70
Hedemora 0225-133 70
Mora 0250-179 00

Gotlands län
Roma 0498-22 22 27

Gävleborgs län
Bollnäs 0278-150 05
Söderhamn 0278-150 05
Gävle 026-13 38 11
Hudiksvall 0650-54 02 00

Jämtlands län
Hede 0684-102 56
Funäsdalen 0684-102 56
Sveg 0684-102 56
N. Storsjöbygden 063-12 62 30
Järpen 063-12 62 30
S. Storsjöbygden 063-57 92 00
Grimnäs 0693-211 00

Jönköpings län
Forsheda 0370-816 40
Vaggeryd 0393-101 86

Hallands län
Halmstad 035-15 13 50
Torup 0345-201 70
Kungsbacka 0300-200 50
Laholm 0430-170 45

Kalmar län
Gamleby 0493-515 25
Vimmerby 0492-140 05

Kronobergs län
Växjö 0470-75 12 50
Alvesta 0470-75 12 50
Tingsryd 0477-301 13
Älmhult 0476-154 54
Markaryd 0433-102 50

Norrbottens län
Arvidsjaur 0960-120 05
Jokkmokk 0971-552 50
Gällivare 0970-101 23
Kalix 0923-140 70
Överkalix 0923-140 70
Kiruna 0980-831 95
Pajala 0980-831 95
Luleå 0920-885 90
Piteå 0911-672 54
Älvsbyn 0929-103 51

Skåne län
Flyinge 046-520 85
Klippan 020-22 24 26
Kristianstad 044-28 29 30
Hässleholm 0451-410 23
Sjöbo 0416-108 75
Svalöv 0418-830 00
Röstånga 0435-916 10
Österlen 0417-150 66

Stockholms län
Finsta/N. Sthlm 0175-605 99
Vårsta/S. Sthlm 08-530 251 20

Södermanlands län
Eskilstuna 016-14 50 00
Flen 0157-130 20
Nyköping 0155-21 58 33

Uppsala län
Enköping 0171-270 07
Östhammar 0173-603 30
Tierp 0293-200 95

Värmlands län
Arvika 0570-852 10
Kristinehamn 0550-190 01
Sunne 0565-71 19 25
Råda 0563-602 71
Säffle 0533-177 60
Årjäng 0573-105 75

Västerbottens län
Lycksele 0950-129 09
Vilhelmina 0940-100 30
Skellefteå 0910-854 60
Burträsk 0914-100 80
Vännäs 0935-131 50
Ånäset 0934-203 75

Västernorrlands län
Nyland 0612-225 55
Härnösand 070-577 87 65
Sollefteå 0620-103 75
Sundsvall 060-55 31 30
Fränsta 060-55 31 30
Örnsköldsvik 0660-29 60 80, 82

Västmanlands län
Sala (filial till Enköping)
0224-199 31

Västra Götalands län
Brålanda 0521-311 15
Dingle 0524-420 00
Strömstad 0526-101 57
Tanumshede 0525-200 77
Falköping 0515-169 00
Tidaholm 0515-169 00
Högsäter 0528-400 67
Skara 0511-34 74 80
Stenungsund 0303-891 44
Lilla Edet 0520-65 31 22
Svenljunga 0325-61 10 08
Tibro 0504-140 70
Vårgårda 0322-62 44 10

Örebro län
Bergslagen 0581-160 20
Hallsberg 0582-138 20

Östergötland län
Borensberg 0141-20 96 60
Linköping 013-13 75 69
Kisa 0494-100 55
Nykil 013-33 11 03
Väderstad 0142-700 61
Åtvidaberg 0120-350 90
Norrköping 011-26 57 00
Valdemarsvik 0123-100 55
Söderköping 0121-121 20

www.distriktsveterinarerna.se

JORDBRUKS VERKET **Distriktsveterinärerna**

Veterinärerna rattar specialbyggd bil

Den här specialbyggda Mitsubishin ska fungera som veterinärbil.

Här är Jordbruksverkets nya servicebil för landets veterinärer. Det är veterinärerna själva som genom en arbetsgrupp gjort en kravspecifikation på hur de vill att deras nya bil ska vara konstruerad. Veterinärerna har poängterat att det är viktigt att den är eronomiskt utformad, och att det finns gott om plats för arbetsverktyg och mediciner samt en bra arbetsyta. När kraven sammanställts byggdes en provbil som nu blivit godkänd. Den som uppfyllde kraven bäst är en specialbyggd Mitsubishi L200. Hittills har 20 bilar köpts in.

Barbro Baumgartner

Kontor och klinik i ett – **på hjul**

Anna Helmer öppnar sidodörren på bilen, kliver in och sätter sig tillrätta på den snurrande kontorsstolen. Hon fäller upp sin bärbara dator, kopplar in sladden till skrivaren och i väntan på inloggning sveper hon armen över det extra skrivbordet bredvid och funderar högt:
– Det här gillar jag. Här kan man kastrera hankatter.

Text och foto **ANDERS EGLE**

Distriktsveterinär Anna Helmer i den specialutrustade VW Transporter som hon provkörde i somras för Jordbruksverkets räkning. Nu ska verket utvärdera testförarnas omdömen om bilen innan man beslutar om upphandling.

Veterinärstationen i Laholm

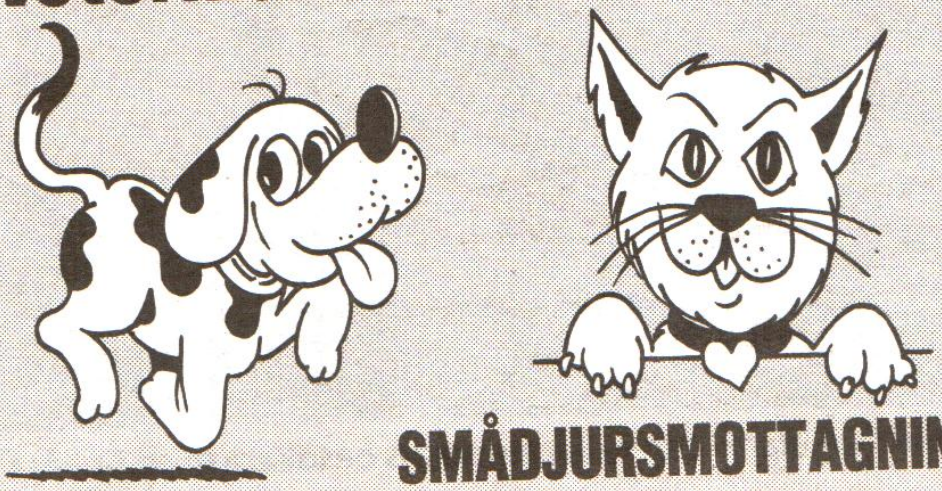

SMÅDJURSMOTTAGNING

Vi hälsar alla hund- och kattägare hjärtligt välkomna till våra nya fräscha lokaler. Tidsbeställning sker vardagar på vår telefontid mellan **kl 8–9 på morgonen**.

Veterinärstationen i Laholm
Kullsgårdsvägen 6
312 34 LAHOLM
Telefon 0430-170 45

Distr.vet. Anders Liedstrand
Distr.vet. Frank Lilja

VÄLKOMNA!

JORDBRUKS VERKET

Distriktsveterinärerna

Distriktsveterinärerna

en del av Jordbruksverket

Vi vill ge en bra service dygnet runt, året om. Därför samlar vi vår verksamhet till våra veterinärgrupper i Växjö, Kristianstad och Hässleholm från 7 mars 2011.

Djurägare som är kunder till mottagningen i Älmhult och bor i Kronobergs län är därefter välkomna att kontakta mottagningen i Växjö. Djurägare i Skåne län kan istället vända sig till Kristianstad eller Hässleholm. Vår smådjursmottagning, Stålg. 2 i Älmhult stängs den 7 mars. Välkomna till våra övriga mottagningar i området.

Växjö Tfn 0470-75 12 50
Smådjursmottagning Föreningsg 1, Alvesta Tfn 0472-441 70

Kristianstad Tfn 044-28 29 30
Smådjursmottagning Estrids väg 3, Kristianstad

Hässleholm Tfn 0451-410 23
Smådjursmottagning Götagatan 15, Hässleholm

Markaryd Tfn 0433-102 50
Smådjursmottagning Strandvägen 13, Markaryd

Tidbokning vardagar kl 8-9, övrig tid jourhavande veterinär

Varmt välkommen till Distriktsveterinärerna!

www.distriktsveterinarerna.se

Utbildning av statliga distriktsveterinärer i smådjurskirurgi i Norge.

Noen tanker etter tre års drift av kurssenteret vårt

Når tre år er gått siden vi holdt det første kurset i Viul tidlig på høsten i 2003, frem til høsten 2006, har vi holdt mer enn 40 kurs. Med 20 deltakere pr. kurs blir det 800 kursplasser. Vi har slett ikke hatt 800 ulike kursdeltakere da svært mange har deltatt på mer enn ett kurs. Mange har deltatt på 3 eller 4 ulike kurs, ja noen få har deltatt på både 5, 6 og 7 kurs. En enkelt veterinær har deltatt på hele 10 kurs hos oss. Dette synes vi er veldig hyggelig, for det må jo bety at veterinærene trives hos oss og at de synes de har noe igjen for å bruke tid og penger på kursene våre.
Vi ser også at antall utenlandske veterinærer som kommer på kursene er i jevn økning.

Etterutdannelse er svært viktig og kommer til å bli enda viktigere i tiden som kommer i og med at nye teknikker og nytt utstyr blir tilgjengelig.

2007 blir et travelt år på kurssenteret. Foruten de 14 planlagte kursene som er omtalt i denne katalogen, har vi fått i oppdrag å arrangere 18 kursdager for svenske distriktsveterinærer. Oppdragsgiver er det svenske jordbruksverket. Etter en vurdering av kvaliteten på våre kurs har jordbruksverket kjøpt 6 kurs à 3 dager. Dette er kurs som betales av den svenske staten. Disse kursene er derfor kun forbeholdt svenske distriktsveterinærer. Vi er veldig stolte over å ha fått denne avtalen og for den tillit som er vist oss av svenske myndigheter.

På kurssenteret har vi en gjestebok som deltakerne kan skrive i dersom de ønsker det. Boken har 28 tettskrevne sider og nedenfor gjengir vi noen av kommentarene som er gitt.

Her er noen kommentarer fra tidligere kursdeltagere

Gratulerer med flott kurssenter! Takk for fint, nyttig og hyggelig kurs.
T.H.

Dette var et lærerikt kurs, god mat, fint hotell. Hva kan en ønske seg mer.
B.B.

Gratulera så mykje med kjempefint kurssenter! Takk for eit lærerikt kurs, god mat og god service!
L.M.H.

Jeg er imponert over mulighetene ved dette senteret og jeg har lært mye denne helga. Det blir ikke siste gangen. I'll be back!
V.K.

It was a great experience for me to come to Norway. I hope I will be able to come back for more courses in veterinary imaging. The facilities are great and thanks for your hospitality.
Professor Paul Barthez.

Kjempefint kurs, flotte lokaler – takk for meg.
G.S.

Jeg er så takknemlig for at jeg fikk være med på dette kurset. Det har vært veldig informativt, møtt mange hyggelige kolleger og har lært masse!! Vi sees.
I.B.

Ønsker å takke for en lærerik helg, masse god mat & trivelig service. Gratulerer med flott kurssenter. Takk for meg for denne gang.
G.B.

Takk for godt tilrettelagt kurs med fin blanding av teori og praktiske øvelser.
T.S.

Tusen takk for en meget lærerik helg.
S.T.

Takk for et svært lærerikt kurs i flotte lokaler.
T.O.N.

Takk for meg igjen. Tredje gang!
H.V.

Tusen,tusen takk for et utrolig bra kurs.
M.H.

Gratulerer med flotte lokaler, interessante kurs og gode foredragsholdere.
R.H.

Takk for nok et kjempebra kurs i etter hvert, kjente omgivelser.
T.S.

Bra kurs, treveligt upplägg och god mat.
C.E.

Bra kurs! Veldig lærerikt. Flotte lokaler og god mat.
J.R.

Takk for et utrolig lærerikt kurs i flotte lokaler og utrolig flink foreleser!!
L.M.

5te kurset fullført i år må da bety at det er lærerikt og trivelig!!
T.S.

Takk for enda et flott kurs i bløtvevskirurgi. Flinke forelesere, god mat og mange koselige kollegaer. Gleder meg til neste kurs.
L.V.

Supert kurs, super mat, supert vertskap, supre forelesere, supre øvelser, supre lokaler. Tilbake i april.
H.L.

Mein erster Besuch in Oslo war etwas Arbeit, viele gute Tierärzte, und eine ausgezeichnete Gastfreundschaft. Ich sage es mit Isaac Newton, „Was gutes dir begegnet, lass es nicht bei dir, gib es an andere weiter"
Professor Leo Brunnberg.

Beim ersten Besuch in Norwegen war ich sehr beindruckt von die Gastfreundlichkeit und die perfekte Organisation des Kurses und die Kooperation. Ich wünsche viel weiterer Erfolg bei den zukünftigen Kursen.
Professor F. Meutstege.

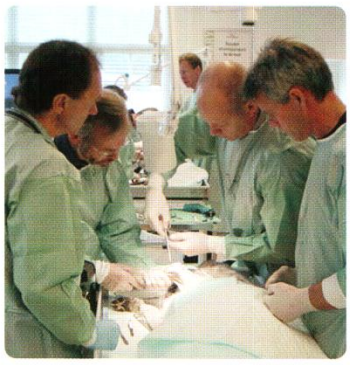

Fint kurs i fine lokaler. Gratulerer!
J.H.A.

Speciell plats - väldigt trevligt! Tack för en bra kurs.
E.H.

Jan – thanks to you and your friends + family for your hospitality. Your facilities are fantastic.
I had a great time. Look forward to another trip in the future! Best wishes.
Professor Dan Holden.

Takk for et nyttig og spennende kurs!
C.S.

Tusen takk for nok et spennende kurs. Moro å se hvor stor aktivitet det er på senteret. Dere er med på å utvikle veterinærmedisinen mye i Norge med dette tilbudet!!
S.D.

En stor takk til JFA for at dere har laget dette flotte kurssenteret. Det var noe vi virkelig trengte her i Norge. Takk også for at dere valgte en problembasert variant av indremedisin-kurset. En meget nyttig måte å lære på.
K.A.

Tusen takk for nok et supert kurs på et flott kurssenter. Veldig godt og lærerikt kurs. God stemning som alltid. Jeg gleder meg allerede til neste kurs.
C.R.K.

Veldig bra og lærerikt kurs. Særdeles god foredragsholder og munter stemning. Mer! Mer!
E.M.

Tusen takk for et kjempeflott kurs!
G.E.B.

Takk for et kjempeinspirerende kurs og hyggelig samvær.
M.S.

Tusen takk for et kjempeflott tannkurs! Dette burde vi lært for lenge siden!!! Ting vi gjennomgikk er jeg sikker på at alle får bruk for på en eller annen måte. Igjen takk JFA!
L.V.

Alle tiders kurs, tusen takk for meg!
H.S.

Alle tiders!
T.F.

Takk for oss. Kjempekoselig.
H.L.

Takk for inspirerende og lærerikt kurs i koselig atmosfære! Jeg kommer igjen!
A.A.

Lærerikt kurs, flotte lokaler og god mat. For 2. gang. Gleder meg til neste gang.
M.D.

Takk for meg, supert innhold. Meget lærerikt.
Y.F.

Knallbra opplegg, flott bygg & kjempemotiverende. Stå på!
V.M.

Kjempeflott sted og fantastisk lærerikt kurs. Kommer helt sikkert igjen.
H.B.

Hei,hei
Tusen takk for et kjempeflott kurs og et hyggelig opphold. Håper det blir flere kurshelger hos dere. Hilsen
T.R.

Jeg har vært her for første gang denne helgen og har lært masse om tenner. Jeg kommer nok igjen på andre kurs for dette var både lærerikt og hyggelig.
H.K.

Tusen takk for flott opplegg fra familien Andersen.
G.E.B.

Første gangen jeg er på dette nydelige stedet. Var så heldig å få med meg dette spennende og nyttige kurset. Hyggelig å møte så mange hyggelige mennesker. Hjertelig takk for meg. Vi sees!
T.F.

En stor takk til Jan F. Jan W. Geir Erik og Harald for et flott gjennomført kurs. Det er deilig å bli inspirert!
N.H.

Veldig inspirerende kurs, og veldig trivelig kurssted! Hit kommer jeg nok igjen…
A.V.

Takk for enda et spennende og lærerikt kurs! Gode forelesere, pedagogisk med interaktive kasus og praktiske øvelser. Fortsett med flere kurs i indremedisin!!
S.D.

Det er så bra at dere gjør det dere gjør så godt!
N.H.

Veldig bra og inspirerende kurs! Kommer gjerne igjen!
H.F.A.

Artikel I Enköpings-Posten 10.9 2010

14 | ENKÖPINGS-POSTEN | Fredag 10 september 2010

Den första fyrbenta besökaren vid nya veterinärmottagningen i Fjärdhundra var Golden retrievern Daisy som beskådade invigningen från ett eget perspektiv.

Distriktsveterinärerna i Sala och Enköping har nu fått en gemensam station i Fjärdhundra. Från vänster Helena Larsson, Anna-Karin Högberg, Catrin Carlson, Åsa Croneborg, Monika Wartel, Anna-Lena Hellqvist, Emily Melin och Fredrik Ehn.

Distriktsveterinärer får ny klinik i Fjärdhundra

FJÄRDHUNDRA (EP)

Medan distriktschefen och kommunalrådet gjorde gemensam sak i att klippa de blågula banden och hålla tal firade Golden retrievern Daisy på sitt eget vis.

Hon invigde den nya vete-

Måndag 7 februari 2011 ENKÖPINGS-POSTEN 11

veterinärerna

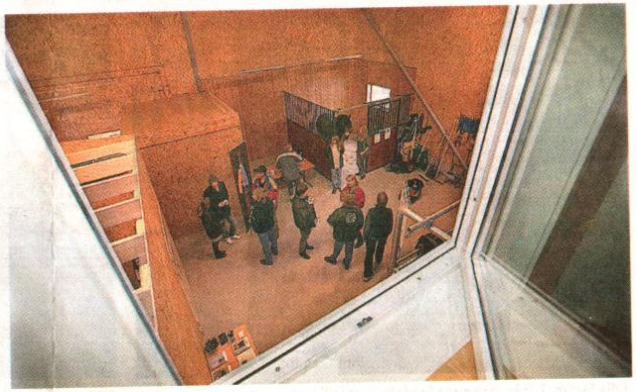

Vi ser ner på hästavdelningen i kliniken.

Operationsrummet för smådjur väntar på patienter.

rum för patienter som kan tänkas bära på smittsamma sjukdomar, till exempel rävskabb.

I hästavdelningen håller ett röntgenutrymme på att ta form. Såväl hästar som smådjur ska kunna röntgas på mottagningen i framtiden.

vekade vi, så hösse Lars Grebius.

Så nu är de med katt, med Kissekatten.

Anders Jagemo
0171-41 46 41
anders.jagemo@eposten.se

Lars Grebius, Kissekatten, sprutan och Catrin Vesterlund-Carlsson.

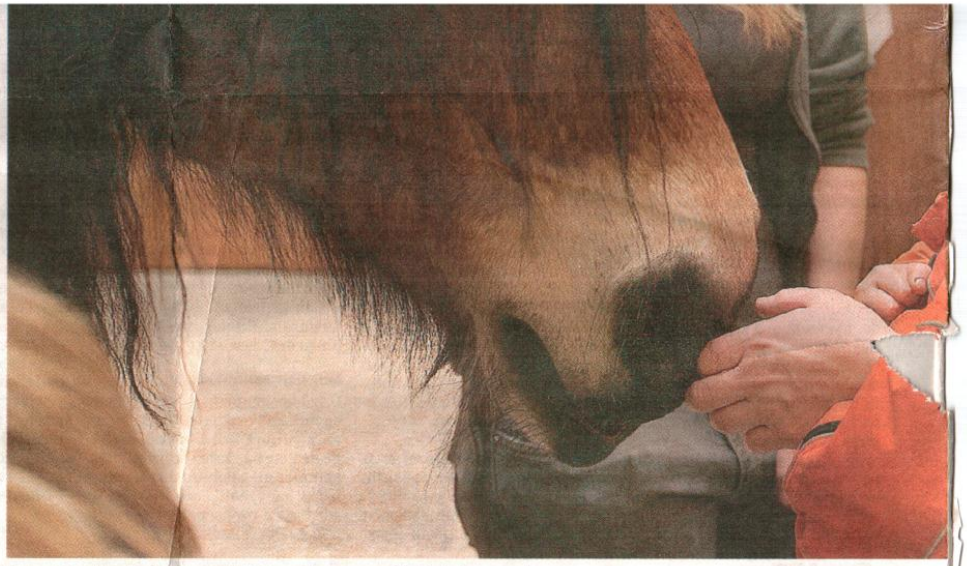

Mikael Berghänel, 3 år, klappar hästen under mamma Christels överseende.

Ett hästbett förevisas av Anna-Lena Hellqvist. Annelie Vig, som håller på och utbildar sig till arkeolog, lyssnar intresserat.

Kissekatten får genomgå en liten undersökning av Catrin Vesterlund-Carlsson efter vaccinationen.

Ny distriktsveterinärstation i Rimbo, SVT 2007

Men i de nya lokalerna i Rimbo lyser det varmt och välkomnande. Invigningsfesten den 21 november hölls i det fina garaget.

säger stationschefen Hans Bernhardsson.

Han har varit med från begynnelsen, det vill säga den tid då distriktsveterinären arbetade hemifrån. Hasse har sedan byggt upp verksamheten efter hand. Idag är Finsta – man behåller det namnet tills vidare – en stor station med sex veterinärer och en assistent.

Vad blir skillnaden i den nya lokalen?

– Vi kommer att ha drop in för smådjur en kväll i veckan, det var inte genomförbart tidigare. Nu ligger stationen centralt i samhället och det kommer säkert att påverka antalet patientbesök, säger Susanna Staaf, en av stationens veterinärer.

En rundvandring i lokalerna avslöjar också att man införskaffat utrustning för att kunna göra de vanligaste blodanalyserna på plats.

En strid ström av besökare gick runt i lokalerna, minglade, åt god soppa, skålade och pratade. En del provade på att svara på frågorna i tipspromenaden. Alla stationens mjölkbönder hade fått personlig inbjudan, övriga hade sett annonsen om öppet hus i lokaltidningen.

– Vi skulle knappast kunna bjuda in alla hästägare, vi har 60 procent häst här, berättar Tove Sällberg som arbetat länge i området. Hon fyller i att korna står för 20 procent och resten är smådjur. ■

Idel glada miner hos personalen på Dv Finsta (två studenter upprätthöll jouren under invigningsdagen). Från vänster Tove Sällberg, Hans Bernhardsson, Susanne Plånborg, Susanna Staaf, Heidi Andersson, generaldirektör Mats Persson, Camilla Nordström och Dag Fritzon.

Annons i Tranemo Tidning 2011

Annons om klinikchef till Distriktsveterinärerna.

Sveriges veterinärförbund, SVF, och Sveriges veterinärmedicinska sällskap, SVS, har i sitt regelverk definierat de krav som ställs för vad dess medlemmar kan benämna sin verksamhet. Den enklaste formen av verksamhet skall benämnas mottagning, därefter kommer klinik, sedan djursjukhus. Distriktsveterinärernas verksamheter kan enligt dessa regler endast klassificeras som mottagningar. Trots detta benämner man sina mottagningar för klinik. Troligen är de flesta distriktsveterinärer medlemmar i SVF och SVS och skall därför följa de regler som finns.

Följande annons visar den nonchalans som kännetecknar Jordbruksverkets inställning till marknadsföring och konkurrens. Man har valt att benämna sina mottagningar för kliniker för att försöka imponera på djurägarna och för att försöka uppnå konkurrensfördelar gentemot privata aktörer trots att de kriterier som SVF o SVF satt upp inte är uppfyllda. De flesta s.k. klinikcheferna inom distriktsveterinärorganisationen innehar inte specialistkompetens. I annonsen efterfrågar man inte heller sådan kompetens.

Klinikchef, distriktsveterinär Flyinge

Jordbruksverket, DV Region Syd

Publicerad: 2011-08-08, Annons-ID: 5477825

Eslöv (Kommuninformation), 1 plats
Sista ansökningsdag: 2011-08-25

Vårt Engagemang – Din Trygghet

Dygnet runt, året om finns vi tillgängliga för våra kunder. Med kompetens och engagemang arbetar vi för en god djurhälsa och ett gott smitt- och djurskydd. Vi är 470 medarbetare på 100 platser i Sverige, omsätter cirka 510 miljoner kronor per år och är en del av Jordbruksverket.

ARBETSUPPGIFTER
Vill du leda vår veterinärverksamhet i Flyinge? Sätter du kundens behov i centrum och vill ständigt överträffa deras förväntningar? Ser du värdet i engagerade medarbetare och brinner för att coacha och leda?

Vi söker en chef för verksamheten vid vår mottagning i Flyinge utanför Lund. Vi har en växande

praktik som omfattar såväl ambulant verksamhet för lantbrukets djur och häst och en smådjurspraktik i nyrenoverade lokaler i Flyinge samhälle.

Som klinikchef ansvarar du för ett arbetsplatsnära ledarskap och en positiv verksamhets- och kvalitetsutveckling. Du deltar som veterinär i den kliniska verksamheten vid sidan om din roll som klinikchef. Du ingår också i regionledningen tillsammans med regionchef och övriga klinikchefer.

KVALIFIKATIONER
Vi vill att du har intresse och förmåga att bygga och vårda kundrelationer och att utveckla våra tjänster. Du är en tydlig och engagerad ledare med förmåga att tillvarata och utveckla varje medarbetares förmåga och kompetens. Du ska vara resultatinriktad och vilja jobba mot uppgjorda mål, liksom att ha intresse av att kvalitetsutveckla den veterinära verksamheten.

Du är veterinär med bred erfarenhet och kompetens, företrädesvis med tyngdpunkt inom häst eller sällskapsdjur då dessa djurslag dominerar i området. Tidigare erfarenhet av arbete i ledande befattning är meriterande.

Vi eftersträvar mångfald bland personalen avseende ålder, kön och kulturell bakgrund.

Beredskapstjänstgöring ingår i tjänsten. Svensk veterinär legitimation och B-körkort är ett krav.

Vi ser att du som sökande har god vandel.

Vi undanber oss kontakt från annonssäljare och rekryteringsföretag.

Varaktighet/Arbetstid

Heltid. Tillsvidareanställning, tillträde: Tillträde 2011-11-01 eller enligt överenskommelse.

Ansökan

Sista ansökningsdag: 2011-08-25

Hos Distriktsveterinärerna använder vi e-rekrytering genom Offentliga Jobb för att effektivisera och kvalitetssäkra arbetet med ansökningshandlingar. När du en gång fyllt i dina uppgifter kan du enkelt söka andra jobb som du är intresserad av, utan att fylla i uppgifterna igen. Fyll i dina uppgifter så omsorgsfullt som möjligt för att ge en rättvisande bild av dig själv. Uppgifterna behandlas enligt personuppgiftslagen (PUL).

Alla dina ansökningar sparas under din egen inloggning på Offentliga Jobb och du kan enkelt logga in och uppdatera dina uppgifter när du vill.

Ange referens: 06-8907/11

Vi tar inte emot ansökan via e-post.

Ansök via extern webbplats

Arbetsgivare

Jordbruksverket,
DV Region Syd

Alla jobb hos denna arbetsgivare

Postadress

Jordbruksverket,
DV Region Syd
Vallgatan 6
55182 Jönköping

Kontaktpersoner

Karin Eickhoff, 036-15 62 12
Personalhandläggare Lina Gustafsson, 036-15 61 29

Fackliga kontaktpersoner

Lars-Gösta Larsson

Artikel 2010-10-07

Svensk Mjölk och Distriktsveterinärerna tecknar samarbetsavtal om djurhälsovård

Svensk Mjölk och Distriktsveterinärerna har tecknat ett samarbetsavtal kring utbyte av bland annat expertkompetens och tillgång till dataverktyg. Avtalet syftar till att stödja arbetet med systematisk förebyggande djurhälsovård och en god djurvälfärd ute på mjölkföretagen.

– Avtalet är strategiskt viktigt för Sveriges mjölkbönder. Genom att kombinera Distriktsveterinärernas omfattande erfarenhet och Svensk Mjölks expertkompetens är vi övertygade om att det på sikt kommer att leda till en god djurvälfärd, en låg och kontrollerad läkemedelsanvändning och ett rationellt arbetssätt anpassat till växande besättningar, säger Charlotte Hallén Sandgren, chef för Djurvälfärd på Svensk Mjölk.

De allt större besättningarna på svenska mjölkgårdar ställer nya krav på förebyggande djurhälsoarbete, både bland mjölkföretagare och veterinärer. En undersökning gjord av Svensk Mjölk visar att inte mindre än 92 procent av mjölkbönderna med mer än 100 kor anser att ett systematiskt och förebyggande djurhälsoarbete påverkar ett mjölkföretags lönsamhet positivt.

– Vi ser en framtid, där distriktsveterinärens arbete blir alltmer inriktat på förebyggande hälsovård i syfte att minska kostnaderna för sjuklighet och förbättra djurskyddet. Detta blir alltmer viktigt när strukturrationaliseringen skapar allt större besättningar. Veterinären måste även i framtiden ha en aktiv roll som en efterfrågad partner till djurägaren i djurhälsoarbetet, säger Thomas Svensson, biträdande chef för Distriktsveterinärerna.

Sedan några år tillbaks har Svensk Mjölk utvecklat det strategiska förebyggande djurhälsoarbetet och rådgivningen kring detta ute på mjölkföretagen genom den nya tjänsten Hälsopaket Mjölk. Parallellt med Svensk Mjölks arbete har Distriktsveterinärerna utvecklat Besättningsservice som är ett systematiskt förebyggande arbete med fokus på djurgrupper med en hög risk för att bli sjuka, såsom nykalvade kor.

Tjänsterna kompletterar varandra väl och Svensk Mjölk och Distriktsveterinärerna har nu enats om ett samarbetsavtal, som bland annat innebär ett utbyte mellan de båda organisationerna vad gäller expertis, data och utbildningsmaterial.

– Jag ser det som ett startskott för att tillskapa resurser för en fortsatt utveckling av veterinär kompetens och verktyg i det förebyggande djurhälsoarbetet som når alla svenska mjölkbesättningar säger Charlotte Hallén Sandgren

Kontaktpersoner för journalister
Charlotte Hallén Sandgren, chef Djurhälsa Svensk Mjölk, tfn 08-7905877
Thomas Svensson, Biträdande chef för Distriktsveterinärerna, tfn 036- 15 63 55

Annons om veterinärassistent.

Veterinärassistent Hallsberg

Jordbruksverket, DV Region Mellannord

Publicerad: 2010-12-03, Annons-ID: 5383548

Hallsberg (Kommuninformation), 1 plats
Sista ansökningsdag: 2010-12-17

Med kunden i centrum är det viktigt för oss att våra medarbetare är kompetenta och engagerade. Vår breda verksamhet ger dig tillgång till kunniga kollegor, ett omväxlande och intressant arbete, modern utrustning och en kontinuerlig kompetensutveckling.

ARBETSUPPGIFTER
Dina huvudsakliga arbetsuppgifter kommer att vara assistans vid smådjurssjukvård, instrumentvård, lokalvård, telefonpassning och att fungera som receptionist. Beställning av foder och foderförsäljning kommer att ingå i arbetsuppgifterna samt dataregistrering. Vana vid blodanalys, provtagningar och andra vanligt förekommande sysslor vid en veterinärstation är en fördel.

KVALIFIKATIONER
Vi söker en assistent som är rutinerad och intresserad av djursjukvård och som kan ge bra service åt våra djurägare.Du ska ha djurintresse, utpräglat ordningssinne, god samarbetsförmåga, administrativa kunskaper och även kunna arbeta självständigt. Vi fäster stor vikt vid datorvana, god samarbetsförmåga och personlig lämplighet.

Vi eftersträvar mångfald bland personalen avseende ålder, kön och kulturell bakgrund.

Varaktighet/Arbetstid

Deltid. 80% Tidsbegränsad anställning, tillträde: Omgående eller enligt överenskommelse., upphör: 2011-07-29

Lön

Månadslön Fast lön enligt kollektivavtal.

Ansökan

Sista ansökningsdag: 2010-12-17

Hos Distriktsveterinärerna använder vi e-rekrytering genom Offentliga Jobb för att effektivisera och kvalitetssäkra arbetet med ansökningshandlingar. När du en gång fyllt i dina uppgifter kan du enkelt söka andra jobb som du är intresserad av, utan att fylla i uppgifterna igen. Fyll i dina uppgifter så omsorgsfullt som möjligt för att ge en rättvisande bild av dig själv. Uppgifterna behandlas enligt personuppgiftslagen (PUL).

Alla dina ansökningar sparas under din egen inloggning på Offentliga Jobb och du kan enkelt logga in och uppdatera dina uppgifter när du vill.

Ange referens: 06-13095/10

Arbetsgivare

Jordbruksverket, DV Region Mellannord
Alla jobb hos denna arbetsgivare

Postadress

Jordbruksverket, DV Region Mellannord
Vallgatan 6
55182 Jönköping

Vi tar inte emot ansökan via e-post.

Ansök via extern webbplats

Kontaktpersoner

Camilla Kruse, 0581-160 20
Lina Gustafsson, 036-15 61 29
Ingrid Färnstrand, 036-15 61 53

Fackliga kontaktpersoner

My Eklund, 070-560 04 14
Anna Christoff, 036-15 52 02

Jordbruksverkets upphandling av utrustning till distriktsveterinärorganisationen.

Upphandling av reklamprodukter s.k. ”Give-aways” till distriksveterinärstationer.

SE-JÖNKÖPING: Upphandling av profilprodukter och "Give Aways" för distriktsveterinärorganisationen (98-13031/08)

Dokumentnummer: U15292009

Sista anbudsdag: 2009-05-26 23:59

Text:

Avsnitt I: Upphandlande myndighet

I.1 **Namn, adresser och kontaktpunkt(er)**

Statens Jordbruksverk
Vallgatan 8
SE-55182 JÖNKÖPING
Sverige

E-post: upphandling@sjv.se

I.1.2 **Ytterligare upplysningar kan erhållas från**

Ovannämnda kontaktpunkt(er) enligt I.1

I.1.3 **Förfrågningsunderlag och kompletterande handlingar kan erhållas från**

OPIC AB
Att: Beställning
Box 396
SE-581 04 Linköping
Sverige

Fax: (+46-13) 47 47 560
E-post: request@opic.com

Internetadress
http://www.opic.com/notice.asp?req=digmvfhp

I.1.4	**Anbud eller anbudsansökningar skall skickas till**
	Sverige
	Internetadress https://tendsign.com/doc.aspx?ID=3633

Avdelning II: Upphandlingen

	Ramavtal?
	Ja

II.1	**Den upphandlande myndighetens benämning/rubrik på upphandlingen**
	Upphandling av profilprodukter och Give Aways för distriktsveterinärorganisationen

II.2	**Beskrivning**
	Jordbruksverket inbjuder härmed till anbudsgivning avseende upphandling av profilprodukter och ”Give Aways” för Distriktsveterinärorganisationen då vi deltar regelbundet i mässor av olika slag, anordnar utbildningar och har djurägarträffar.

II.3	**Plats**
	Plats: Sverige
	NUTS-kod: SE, SVERIGE

II.4	**Gemensam terminologi vid offentlig upphandling (CPV-referensnummer)**
	Huvudobjekt: 22462000 Reklammaterial Tilläggsobjekt: 18530000 Presenter och priser Tilläggsobjekt: 22460000 Reklamtrycksaker, varukataloger och manualer Tilläggsobjekt: 39294100 Informations- och marknadsföringsprodukter

II.5	**Typ av förfarande**
	Förenklat förfarande
II.6	**Den upphandlande myndig-hetens referensnummer på ärendet**
	98-13031/08
II.7	**Sista datum**
	2009-05-26 *(åååå-mm-dd)*
II.8	**Kompletterande information**
	Anbudsgivaren bekostar beställning av papperskopior av förfrågningsunderlagen.
	OPIC-annons: http://www.opic.com/notice.asp?req=digmvfhp
II.14	**Datum för införande av denna annons**
	2009-04-27 *(åååå-mm-dd)*

Upphandling av digitala röntgenapparater till distriksveterinärstationer.

Förfrågningsunderlag
2010-04-29
Upphandlingsansvarig Upphandling
Upphandling av röntgenapparater för
sällskapsdjur
Jordbruksverket
Thomas Dalkvist 98-4834/10
Sista anbudsdag: 2010-07-30
Texten/frågan innehåller krav som måste uppfyllas
Frågan är viktad och ingår i delen av upphandlingen
Texten kommer att ingå i avtalet
Texten ingår i kvalificeringen
Frågan besvaras av köparen
Symbolförklaring:
Texten innehåller sekretessbelagd information

1. Administrativa villkor

1.1. Allmän orientering

1.1.1. Beskrivning

Jordbruksverket (nedan kallad den upphandlande myndigheten) inbjuder till anbudsgivning
avseende Upphandling av röntgenapparater för sällskapsdjur

1.1.2. Beskrivning av uppdraget

Denna upphandling avses leda till ramavtal med en eller flera leverantörer avseende leverans
av upp till ca 15 röntgenapparater med kravspecifikation enligt nedan. Någon garanti för att
en bestämd kvantitet avropas under avtalstiden kan inte lämnas.

1.1.3. Presentation av den handläggande myndigheten

Jordbruksverket är regeringens expertmyndighet på det jordbruks- och livsmedelspolitiska
området. Jordbruksverket har ca 1 180 anställda varav ungefär 600 arbetar på
huvudkontoret i Jönköping, cirka 150 anställda är regionalt placerade i södra och mellersta
Sverige och ca 430 personer arbetar vid distriksveterinärmottagningar runt om i landet.
Mer information om Jordbruksverket finns på www.jordbruksverket.se.

1.2. Upphandlingsförfarande

1.2.1. Upphandlingsförfarande

Upphandlingen genomförs i enlighet med bestämmelserna i lagen (2007:1091) om offentlig
upphandling (LOU) med ett Öppet förfarande

1.3. Förfrågningsunderlag

1.3.1. Förteckning över förfrågningsunderlag

Förfrågningsunderlaget omfattar:

- Administrativa föreskrifter
- Avtalsvillkor
- Kravspecifikation
- m.m.

1.3.2. Tillhandahållande av förfrågningsunderlag

Förfrågningsunderlaget hämtas av presumtiv anbudsgivare själv på den upphandlande
myndighetens hemsida, www.jordbruksverket.se, under rubrikerna:
Om Jordbruksverket/Upphandling
Anbudsgivaren ska innan det blir möjligt att hämta förfrågningsunderlaget registrera sina
kontaktuppgifter. Om anbudsgivaren hämtar handlingarna på annat sätt, t.e.x. från annan
offentlig databas, kan den upphandlande myndigheten ej garantera att all information

kommer anbudsgivaren tillhanda. Anbudsgivare ska före anbudets lämnande själv kontrollera
att fullständigt förfrågningsunderlag erhållits.

1.3.3. Kompletterade förfrågningsunderlag

Den upphandlande myndigheten förbehåller sig rätten att före anbudstidens utgång
överlämna kompletterande förfrågningsunderlag senast 10 vardagar före sista anbudsdag.

1.4. Kommunikation

1.4.1. Kommunikation under upphandlingen

All kommunikation, t.e.x. information, förtydliganden och kompletteringar av
förfrågningsunderlaget samt frågor och svar m.m., mellan presumtiv anbudsgivare och den
upphandlande myndigheten sker endast via upphandlingssystemet OPIC tendsign. Detta för
att säkerställa att samtliga presumtiva anbudsgivare får samma information samtidigt.

1.4.2. Frågor under anbudstiden

Frågor med anledning av upphandlingen ska ställas via upphandlingssystemet OPIC tendsign.
Frågor ska ställas senast 2010-07-26. Alla frågor och svar bifogas upphandlingens
förfrågningsunderlag löpande under anbudstiden och publiceras i upphandlingssystemet.
Anbudsgivare ska före anbudets lämnande själv kontrollera om ytterligare uppgifter har
tillkommit i upphandlingen.

1.5. Anbudsgivning

1.5.1. Anbudets form och innehåll

Anbud ska vara skrivet på svenska språket.
Förfrågningsunderlaget innehåller ett antal ska-krav. Samtliga ska-krav måste vara uppfyllda
för att ett anbud ska prövas.
De svar som anbudsgivaren lämnar i sitt anbud på de i förfrågningsunderlaget ställda kraven
är underlag för den prövning av inkomna anbud som kommer att genomföras. Det är ytterst
viktigt att anbudet innehåller alla efterfrågade uppgifter, särskilt med tanke på de mycket
begränsade möjligheterna att efter anbudstidens utgång inhämta eller lämna kompletterande
uppgifter.
Anbudet ska lämnas av behörig person.

Anbudsgivare uppmanas att försöka begränsa anbudet till att omfatta de efterfrågade
uppgifterna. Ytterligare information kommer inte att beaktas vid genomgången av anbuden.
Anbud ska utformas helt enligt förfrågningsunderlaget. Ett icke komplett anbud kan komma
att förkastas utan särskild prövning. **Alternativa anbud, sidoanbud och reservationer accepteras ej.**

1.5.2. Anbudets omfattning

Anbud kan avges på hela eller delar av uppdragets omfattning.
Leverantören ska offerera minst en av följande typer av röntgenutrustning:
1. Röntgenapparat + kemisk framkallning med klassikt film-skärm system.
2. Röntgenapparat + digital framkallning med digital kassetteknik (CR)
3. Röntgenapparat + digital framkallning med fast elektronisk bilddetektor (DR). (Fast
elektronisk bilddetektor kan också innebära elektronisk bilddetektor ansluten med sladd eller
sladdlös bildöverföring till bord eller manöverplats)
Röntgenapparaterna ska uppfylla krav ställda i SSMFS 2008:30 - Föreskrifter och allmänna
råd om röntgenverksamhet inom veterinärmedicinen.

1.5.3. Sista anbudsdag

Anbud ska vara den upphandlande myndigheten, elektroniskt, tillhanda senast 2010-07-30

1.5.4. Anbudets giltighet

Om upphandlingen blir föremål för rättslig prövning ska anbudens giltighetstid förlängas till
dess att upphandlingskontrakt kan tecknas, dock i högst 3 månader efter angiven

giltighetstid. Anbud ska vara giltigt till och med 2011-03-31
Accepteras anbudets giltihetstid? (Ja/Nej svar)
Kravgräns Ja
Nej

1.5.5. Anbudets lämnande

Den upphandlande myndigheten använder i denna upphandling elektronisk anbudsgivning via
upphandlingssystem OPIC tendsign.
Anbudsgivare som vill delta i upphandlingen ska lämna in elektroniskt anbud via systemet OPIC tendsign.
Anbudsgivaren får genom OPIC tendsign:
- tillkommande information
- kontroll av att alla frågor ställda i förfrågningsunderlaget är besvarade vid avlämnandet
- en tydlig information ifall inte alla obligatoriska krav (ska-krav) är uppfyllda

För tillgång till systemet krävs en inloggning. Användarnamn och lösenord erhålls genom att
göra en enkel registrering på www.tendsign.com. Det är kostnadsfritt för leverantörer att använda systemet och att lämna anbud. Efter genomförd registrering fås omedelbar till-gång
till systemet. Har ni frågor eller behöver support kring hanteringen av systemet kan ni kontakta OPIC tendsigns support på tfn 013-47 47 520 eller på e-post tendsignsupport@opic.com.

1.6. Anbudsöppning

1.6.1. Öppning av anbud

Öppning av anbud kommer att ske så snart som möjligt efter anbudstidens utgång i den upphandlande myndighetens lokaler på Vallgatan 8 i Jönköping.
Anbudsöppningen är inte offentlig. Om anbudsgivare begär, kan en representant utsedd av
en handelskammare, på anbudsgivarens bekostnad, närvara vid öppningssammanträdet.

1.7. Anbudsutvärdering

1.7.1. Prövning av anbud

Prövning av anbud genomförs i tre steg, leverantörsprövning, kvalificering och utvärde-ring.
Steg ett syftar till att klargöra att ställda krav på leverantören är uppfyllda. Endast anbudsgivare som uppfyller ställda krav går vidare till steg två.
Steg två syftar till att klargöra att ställda ska-krav gällande vara/tjänsten är uppfyllda. Endast anbudsgivare som uppfyller ställda ska-krav kommer att gå vidare till steg 3, anbudsutvärdering.
I steg tre prövas de anbud som kvarstår enligt angiven utvärderingsmodell.

1.8. Leverantörsprövning

1.8.1. Formella krav

En förutsättning för vidare prövning av anbudet är att:
- Det är inkommet i rätt tid
- Det är komplett med avseende på efterfrågade uppgifter
- Utländsk anbudsgivare ska till sitt anbud bifoga intyg från berörd myndighet i det land där
anbudsgivaren är etablerad som intygar att denne fullgjort i hemlandet föreskrivna betalningar
- I det fall en anbudsgivares ekonomiska stabilitet garanteras av moderbolag eller annan garant ska intyg om detta bifogas anbudet och vara undertecknat av moderbolagets eller annan garants behöriga företrädare

1.8.2. Krav som ska uppfyllas av anbudsgivare

Samtliga krav på leverantören i bilaga Kravspecifikation ska uppfyllas av anbudsgivare för att
anbudet ska prövas vidare.

1.9. Kvalificering

1.9.1. Krav på varan/tjänsten/driftentreprenaden/byggentreprenaden/uppdraget

Samtliga krav i bilaga Avtalsvillkor ska godkännas av anbudsgivare för att anbudet ska prövas vidare.
Samtliga krav i bilaga Kravspecifikation ska godkännas av anbudsgivare för att anbudet ska
prövas vidare.

Samtliga krav i bilaga Avtalsvillkor accepteras i sin helhet. (Ja/Nej svar)
Kravgräns Ja
Nej
Samtliga krav på varan i bilaga Kravspecifikation accepteras i sin helhet. (Ja/Nej svar)
Kravgräns Ja

Nej
Samtliga krav på tjänsten i bilaga Kravspecifikation accepteras i sin helhet. (Ja/Nej svar)
Kravgräns Ja
Nej

1.10. Utvärdering

1.10.1. Pris

Leverantören skall offerera pris på en komplett röntgenutrustning av analog och/eller digital typ CR och/eller DR, monterad och användarfärdig inkl kostnader för installationen, ritningar och protokoll, frakter och resor. Detta pris ligger till grund för Jordbruksverkets utvärdering.
Varje typ av utrustning enligt ovan utvärderas för sig.
Prisuppgift skall lämnas för de ingående delarna. Röntengenapparat, analog framkallning resp digital CR som DR framkallning. Specifikation skall lämnas med anbudet på vilken tillverkare och apparattyp som anbudet avser.
Avrop skall kunna ske av såväl komplett röntgenutrustning som separat del av en sådan.
Ange pris för en komplett röntgenutrustning, röntgenapparat samt kemisk framkallning med klassiskt film-skärmsystem i SEK exkl. moms (Fritextsvar)
Ange pris för en komplett röntgenutrustning, röntgenapparat samt digital framkallning med CR teknik i SEK exkl moms. (Fritextsvar)
Ange pris för en komplett röntgenutrustning, röntgenapparat samt digital framkallning med DR teknik i SEK exkl moms. (Fritextsvar)

1.10.2. Utvärderingsmetod

Den anbudsgivare som har lämnat lägst pris på en komplett röntgenutrustning av analog eller digital typ CR och eller DR, monterad och användarfärdig är den leverantör som den upphandlande myndigheten kommer att anta. Olika leverantörer kan antas för respektive typ av röntgenutrustning.

1.11. Meddelande om beslut

1.11.1. Tilldelningsbeslut

Samtliga anbudsgivare kommer enligt LOU 9 kap. 9 § att erhålla skriftlig upplysning via e-post efter att beslut om antagande av leverantör har skett. Tilldelningsbeslut ska inte uppfattas som att avtal är tecknat. Avtal är tecknat när 10-dagarsfristen löpt ut och båda parter undertecknat upphandlingskontraktet. Tilldelningsbeslutet skickas till den e-postadress som angavs då förfrågningsunderlaget hämtades.

1.12. Offentlighetsprincipen

1.12.1. Offentlighet och sekretess

Den upphandlande myndighetens verksamhet omfattas av offentlighetsprincipen. Denna princip innebär b.l.a. att handling som kommer in till den upphandlande myndigheten blir allmän handling. Allmänheten har i regel rätt att ta del av allmänna handlingar. För att en uppgift i en allmän handling ska kunna hemlighållas måste det finnas stöd i sekretesslagen.

Om en anbudsgivare anser att vissa uppgifter i anbudet bör hemlighållas, ska detta framgå nedan. Det ska dels preciseras vilka uppgifter som avses dels anges på vilket sätt anbudsgivaren kan komma att lida skada om uppgifterna röjs.
Om Ni vill att vissa uppgifter i anbudet ska hemlighållas precisera nedan vilka uppgifter som avses och på vilket sätt Ni kan komma att lida skada om uppgifterna röjs. (Fritextfältet

kan inte lämnas tomt. Om Ni inte avser skriva något i fältet
skriv då ändå något t.e.x. ett bindestreck eller liknande.)
(Fritextsvar)

1.13. Tecknande av kontrakt

1.13.1. Avtal

Avtal kommer att tecknas i enlighet med bilaga Avtalsvillkor i förfrågningsunderlaget som tillsammans med leverantörens anbud kommer att ligga till grund för det slutliga avtalet mellan den upphandlande myndigheten och leverantören. Det slutliga avtalet kommer att ha
samma utförande och innehåll som bilaga Avtalsvillkor men då kompletteras med de uppgifter (företagsnamn, kontaktpersoner, prisvillkor m.m.) som saknas i denna version.
Anbudsgivaren uppmanas att kontakta den upphandlande myndigheten om anbudsgivaren
anser att avtalsvillkoren innehåller någon oklarhet.
Omformuleringar och förtydliganden kan endast accepteras under förutsättning att avsikten i
avtalsvillkoren inte ändras – dvs. förutsättningarna för anbudsgivning får inte förändras.

2. Kravspecifikation

2.1. Krav på leverantören

2.1.1. Uteslutning

2.1.1.1. Lagen (2007:1091) om offentlig upphandling (LOU) 10 kap 1-2 §§

Anbudsgivare kommer att uteslutas från deltagande i upphandlingen om omständigheter i 10
kap. 1 § och 2 § 1-6 LOU föreligger. För de omständigheter som uppräknas i 10 kap 1 § utgör lagakraftvunnen dom underlag för uteslutning. Anbudsgivaren kommer att uteslutas om en företrädare för den juridiska personen har dömts för brottet. Anbudsgivaren äger heller inte rätt att anlita underleverantör som är föremål för dessa omständigheter. Den upphandlande myndigheten förbehåller sig rätten att kontrollera att omständigheter enligt 10
kap. 1-2 §§ inte föreligger.

Föreligger förhållande enligt 10 kap. 1 § LOU? (Ja/Nej svar)
Kravgräns Nej
Ja

Föreligger förhållande enligt 10 kap. 2 § p. 1-6 LOU? (Ja/Nej svar)
Kravgräns Nej
Ja

2.1.1.2. Skatte- och avgiftsskyldigheter

Anbud kan lämnas av leverantör som uppfyller i Sverige eller i hemlandet lagenligt ställda krav avseende skatte- och avgiftsskyldigheter. I det fall leverantören avser att använda underleverantör ska även underleverantör uppfylla detta krav.
Utländsk anbudsgivare ska till sitt anbud bifoga intyg från berörd myndighet i det land där anbudsgivaren är etablerad som intygar att denne fullgjort i hemlandet föreskrivna betalningar. Intyget får inte vara äldre än 65 dagar från sista anbudsdag.
Den upphandlande myndigheten kommer att kontrollera att leverantören och eventuella underleverantörer uppfyller kravet på skatte- och avgiftsskyldigheter varför det inte är nödvändigt för anbudsgivaren att bifoga intyg om detta.

Uppfylls ovanstående krav? (Ja/Nej svar)
Kravgräns Ja
Nej

2.1.2. Kvalificering

2.1.2.1. Registreringsskyldigheter

Anbud kan lämnas av leverantör som är registrerad i aktiebolags- eller handelsregister eller
motsvarande register, som förs i det land där anbudsgivarens verksamhet är etablerad.

Uppfylls ovanstående krav? (Ja/Nej svar)
Kravgräns Ja
Nej

2.2. Krav på varan

2.2.1. Krav på röntgenapparat (kemisk framkallning)

1. Anbudet skall omfatta specifikation av rörtyp och grundläggande rördata.

2. Generatorn skall kunna leverera rörspänning i minst intervallet 40 - 110 kV. Generatorns

effekt skall på grovfokus kunna nå upp till 20 kW.
3. Röntgenapparatens fin- och grovfokus skall kunna väljas manuellt/fritt av den som utför
undersökningen, samt att detta val skall indikeras på display.
4. Finfokus skall vara mindre än eller lika med 1,0 mm.
5. Bländaren skall kunna exponera ett röntgenfält med storlek 18x24 till 35 x 43 cm. Bländaren skall gå att vrida, d.v.s. utrustad med vridfläns.
6. Apparaten skall arbeta med 3-komponentteknik dvs att kunna välja: mA + s + mAs, efter
egna önskemål.
7. Generatorn skall ge reproducerbara exponeringar även vid låga stråldoser och korta exponeringstider (10 ms).
8. Totalfiltrering mellan rör och djur skall motsvara minst 2,5 mm Al.
9. Röntgenapparatens parameterinställningar skall följa Renard-serien/poängsystemet med
25 % förändring mellan varje svärtningssteg.
10. Rastret på apparaten skall vara Ratio 8, 40 linjer/cm. Det är en fördel om rastret enkelt
går att ta bort.
11. Dubbla exponeringsfunktioner skall ingå som standard. Patientnära med fotpedal samt
bakom strålskyddad skärmvägg/angränsande rum, med handswitch.
12. Undersökningsbordet kan vara med fast höjd. Bordet skall även vara försett med tunn gummimatta alt madrass. Tekniska prestanda såsom bordets fysiska dimensioner, max- o minhöjd skall anges.
13. Pris på ett höj och sänkbart bord skall lämnas som en option
14. Utrustningens klimategenskaper ex.vis värmeavgivning skall anges. Om utrustningen kräver vattenkylning eller liknande åtgärder skall detta anges i anbudet.
15. Bruksanvisning på svenska skall medfölja apparaten.
16. Produktblad med specifikation över röntgenapparaten ska bifogas anbudet

2.2.2. Krav på kemisk framkallning med klassisk film-skärmsystem

1. Den kemiska framkallaren skall kunna användas med såväl originalkemi som s.k. miljökemi.
2. Systemet skall kunna hantera kassetter från 18 x 24 cm till 35 x 43 cm format. Förstärkningsskärmar skall ingå. Följande kassettformat skall ingå i anbudet: 2 st 24x30 och
2st 35x43. Förstärkningsskärm och filmsystem skall vara anpassade till varandra (blått eller
grönt), med känsligheten ca 400.
3. Framkallaren skall arbeta med förnyelseteknik. Kemivätskorna skall kunna levereras i både små och stor förpackningar. Enkel rengöring och byte av vätskor är en fördel. Temperatur på framkallningsbadet skall hållas konstant oberoende av var den är placerad.
4. Bruksanvisning på svenska för skötsel av framkallningsmaskinen skall medfölja.
5. Produktblad med specifikation över framkallningsapparaten ska bifogas anbudet

2.2.3. Krav på röntgenapparat (digital framkallning)

1. Anbudet skall omfatta specifikation av rörtyp och grundläggande rördata.
2. Generatorn skall kunna leverera rörspänning i minst intervallet 40 - 110 kV. Generatorns
effekt skall på grovfokus kunna nå upp till 20 kW.
3. Röntgenapparatens fin- och grovfokus skall kunna väljas manuellt/fritt av den som utför
undersökningen, samt att detta val skall indikeras på display.
4. Finfokus skall vara mindre än eller lika med 1,0 mm. Operatören skall kunna välja grovrespektive
finfokus manuellt.
5. Bländaren skall kunna exponera ett röntgenfält i storleken 35 x 43 cm med möjlighet av
blända in till mindre fält. Bländaren skall gå att vrida, d.v.s. utrustad med vridfläns.
6. Apparaten skall arbeta med 3-komponentteknik dvs att kunna välja: mA + s + mAs, efter

egna önskemål.
7. Generatorn skall ge reproducerbara exponeringar även vid låga stråldoser och korta exponeringstider (10 ms).
8. Totalfiltrering mellan rör och djur skall motsvara minst 2,5 mm Al.

9. Röntgenapparatens parameterinställningar skall följa Renardserien / poängsystemet med
25% förändring mellan varje svärtningssteg, eller ha en steglös inställning som ger motsvarande prestanda och kvalitet.
10. Rastret på apparaten skall vara Ratio 8, 70 linjer/cm. Det är en fördel om rastret enkelt
går att ta bort. Andra raster får förekomma, men skall motiveras och ge motsvarande prestanda och kvalitet.
11. Dubbla exponeringsfunktioner skall ingå som standard. Patientnära med fotpedal samt
bakom strålskyddad skärmvägg/angränsande rum, med handswitch.
12. Undersökningsbordet kan vara med fast höjd. Bordet skall även vara försett med tunn gummimatta alt madrass. Tekniska prestanda såsom bordets fysiska dimensioner, max- o minhöjd skall anges.
13. Pris på ett höj och sänkbart bord skall lämnas som en option.
14. Utrustningens klimategenskaper ex.vis värmeavgivning skall anges. Om utrustningen kräver vattenkylning eller liknande åtgärder skall detta anges i anbudet.
15. Bruksanvisning på svenska skall medfölja apparaten.
16. Produktblad med specifikation över röntgenapparaten ska bifogas anbudet

2.2.4. Krav på digital framkallning CR-teknik

1. Avläsningssystem och programvara skall klara bilder upp till 35 x 43 cm.
2. Den digitala CR-tekniken skall i grundanbud innehålla 3 bildplattor med bildformatet 18 x
24, 24 x 30 och 35 x 43 cm.
3. Den digitala framkallningen skall omfatta en scanner som läser av och raderar bilden i kassetten i ett moment.
4. En dator med högupplöst skärm för medicinsk bildbetraktning, cd- brännare, programvara
för bildbehandling, bildoptimering, m.m. skall ingå.
5. Möjlighet att granska två bilder samtidigt skall ingå.
6. Systemet skall följa DICOM-standarder.
7. Systemet skall innehålla ID märkningsenhet.
8. Arkivsystem skall omfatta säker arkiveringsfunktion, backup funktion samt funktion för bildgranskning. Arkivfunktionen bör vara av hårddisktyp och rymma minst 250 GB.
9. Backup-funktionen skall vara automatisk och även inkludera databasinfo.
10. Bruksanvisning på svenska skall medfölja.
11. Produktblad med specifikation över framkallningsapparaten ska bifogas anbudet

2.2.5. Digital framkallning DR-teknik

1. Den direktdigitala röntgendetektorplattan skall kunna hantera bildformat av storleken 35 x
43 cm med möjlighet att blända in till mindre fält.
2. Programvara och arbetsrutiner skall ha egenskaper som överenstämmer med CR-tekniken, bortsett frånvaro av mekanisk hantering av kassetter/bildplattor.
3. Filstandarder och datamässiga regler skall vara lika de som är brukliga vid CR-teknik.
4. En dator med högupplöst skärm för medicinsk bildbetraktning, cd- brännare, programvara
för bildbehandling, bildoptimering, m.m. skall ingå.
5. Möjlighet att granska två bilder samtidigt skall ingå.
6. Systemet skall följa DICOM-standarder.
7. Systemet skall innehålla ID märkningsenhet.
8. Arkivsystem skall omfatta säker arkiveringsfunktion, backup funktion samt funktion för bildgranskning. Arkivfunktionen bör vara av hårddisktyp och rymma minst 250 GB.
9. Backupp-funktionerna skall vara automatiska och även inkludera databasinformatio.
10. Bruksanvisning på svenska skall medfölja apparaten
11. Produktblad med specifikation över framkallningsapparaten ska bifogas anbudet

2.3. Krav på installation m.m

2.3.1. Krav på utbildning

2.3.1.1. Utbildning

Grundlig, dvs. minst 8 timmars, utbildning i utrustningens funktion och handhavande (både
röntgen- , digital- och framkallningsteknik), skall ingå i offererad utrustning. Leverantören skall redovisa utbildningens omfattning och innehåll. I teknik- & inställnings-utbildning skall
ingå att personal med kännedom om objektets anatomi skall kunna beräkna optimal kV & mAs, relaterat till rimliga stråldosnivåer. Utbildningen skall även omfatta, elementär strålskyddsutbildning och bildkvalitetstänkande.
Vid digital CR-teknik är det viktigt att leverantören kan specificera optimalt handhavande och
rengöring av systemets bildplattor och avläsningsmekanik.

2.3.2. Krav på garanti

2.3.2.1. Garanti

1 års garanti skall gälla för levererad utrustning.

2.3.3. Krav på service och kontroll

2.3.3.1. Service och kontroll

Leverantören skall kunna erbjuda nödvändig service, förebyggande underhåll samt erforderlig
kontroll.

2.3.4. Krav på leverans

2.3.4.1. Leverans

Leverans skall kunna ske två månader efter avrop.

2.3.5. Krav på referensanläggningar

2.3.5.1. Krav på referensanläggning

Leverantör/offererande företag skall presentera en väl fungerande referensanläggning av offererad typ/typer.

2.3.6. Krav på installation m.m

2.3.6.1. Krav på installation m.m

Eventuella kostnader för framdragning av el och för strålskyddssäkring av röntgenrum skall
kunna offereras i varje enskilt fall. Detta gäller även nedmontering av utrustning som skall
bytas ut.
Leverantören skall även biträda vid utformning av vederbörlig lokal. I samband med avropsförfrågan kommer Distriktsveterinärerna att översända ritningsunderlag över aktuellt
rum/avdelning som skall brukas för röntgendiagnostik. Leverantören skall med avropsofferten bifoga planritning med utrustningen inritad. Uppgift kommer även att lämnas
över det befintliga elnätet i lokalen (faser och säkringar).
Efter avrop skall leverantören ta fram de ritningar över röntgenrummet samt de uppgifter om dimensionering av material i röntgenrummet och var röntgenutrustningen är placerad, som krävs för röntgentillståndet hos Strålsäkerhetsmyndigheten SSM.
Tekniker som installerar röntgenutrustningen ska utfärda ett leveransprotokoll som lämnas
till klinikchefen/röntgenansvarig på mottagningen.
Av leveransprotokollet ska framgå: fabrikat, modellbeteckning, max kV och max mA på röntgenapparaten. Av leveransprotokollet skall även framgå systemets känslighet angivet som ingångsdos till filmkassett eller digital detektor (i MicroGrey) som leverantören

rekommenderar för aktuell utrustning och för olika undersökningstyper.

3. Avtalsvillkor

3.1. Parter

3.1.1. Köparen

Statens Jordbruksverk
Besöksadress: Vallgatan 8
Leveransadress: Gjuterigatan 4
Postnummer och ort: 551 82 Jönköping
Tfn. 036-15 50 00
E-post: jordbruksverket@jordbruksverket.se
Organisationsnummer: 202100-4151

3.1.2. Säljaren

Redovisas i det slutliga avtalet.

Ange företagsnamn. (Fritextsvar)
Ange postadress. (Fritextsvar)
Ange postnummer och ort. (Fritextsvar)
Ange telefonnummer inkl. riktnummer. (Fritextsvar)
Ange organisationsnummer. (Fritextsvar)
Ange e-postadress. (I det fall e-postadress inte finns ange ett bindestreck eller liknande i fritextrutan) (Fritextsvar)

3.2. Allmän orientering

3.2.1. Omfattning

Ramavtal kommer att tecknas med en eller flera leverantörer avseende leverans av upp till
ca 15 röntgenapparater med hänvisning till Jordbruksverkets kravspecifikation. Någon garanti för att en bestämd kvantitet avropas under avtalstiden kan inte lämnas.

3.3. Standardavtal

3.3.1. Ange namn på standardavtal

Om inget annat anges i detta avtal gäller Allmänna bestämmelser av år 1985 för leverans innefattande montage av gods till den offentliga sektorn MONTAGE 85.

3.4. Handlingarnas inbördes förhållande

3.4.1. Kontraktshandlingar

Om det i kontraktshandlingar förekommer mot varandra stridande uppgifter eller föreskrifter
gäller de, om inte omständigheterna uppenbarligen föranleder till annat, inbördes i följande
ordning:
1. Ändringar och tillägg detta avtal
2. Detta avtal
3. Förfrågningsunderlaget förtecknat i Administrativa föreskrifter inkl. eventuella kompletteringar till förfrågningsunderlaget
4. Namn på standardavtal om sådant används
5. Säljarens anbud och eventuella förtydliganden till anbudet

3.5. Avtalsperiod

3.5.1. Avtalsperiod

Detta avtal träder i kraft från och med avtalets tecknande och gäller i 36 månader.

3.6. Prisvillkor

3.6.1. Pris

Anges i det slutliga avtalet.

3.7. Förtida upphörande

3.7.1. Hävning

Anser part att den andra parten inte tillfredställande fullgör sina åtaganden enligt avtalet ska
den missnöjde parten skriftligen meddela den andra parten detta med angivande av på vilket
sätt/vilka sätt part anser att den andra parten inte fullgör/fullgjort sina åtaganden enligt avtalet. Den andra parten ska då snarast, dock senast inom fyra (4) veckor från att sådant
meddelande mottagits, vidta rättelse. Har rättelse inte vidtagits inom den föreskrivna tiden
har den missnöjde parten rätt att omedelbart säga upp avtalet med en (1) månads uppsägningstid. Förutom vad som sägs ovan har Köparen rätt att omedelbart säga upp avtalet med en (1) månads uppsägningstid om:
- Säljaren väsentligt misskött sina åtaganden
- Förhållanden enligt 10 kap 2§ LOU föreligger.
- Säljaren före eller efter avtalets tecknande underlåtit att lämna uppgifter om företaget som
är av väsentlig betydelse för avtalets tillkomst och/eller dess fortsatta giltighet.
Hävning av avtalet ska ske skriftligen.

3.8. Fakturering och betalning

3.8.1. Fakturering

Leverantör ska leverera elektroniska fakturor i s.k. Svefaktura-format.
Om leverantören ej kan leverera Svefaktura vid avtalets början så ska leverantören uppfylla
kravet att skicka Svefaktura inom 4 månader från avtalets början.
Jordbruksverket ger leverantören olika möjligheter att sända en elektronisk faktura i

Svefakturaformat, vilket beskrivs via http://www.e-fakturera.nu/
Ytterligare information om Svefakturaformatet beskrivs på http://www.svefaktura.se/
Korrekta fakturor betalas 30 dagar efter att fakturan kommit Köparen tillhanda. Om förfallodagen infaller på en lördag eller helgdag erlägger Köparen betalning på närmast följande bankdag. I det fall faktura överlämnas till finansbolag ska villkoren i avtalet mellan
parterna gälla även för dem.
Fakturan skickas till följande adress:
Distriktsveterinärerna
FE 61
833 83 Strömsund
På fakturan ska referensnummer (=enhetsnummer) och beställare framgå.
Köparen är redovisningsskyldig för mervärdesskatt. Mervärdesskatten ska därför alltid anges
separat på fakturan, både med belopp och procentsats.
Vid försenad betalning har Säljaren rätt till dröjsmålsränta i enlighet med gällande räntelag.
Administrativa avgifter, order-, expeditions-, faktureringsavgifter eller andra liknande avgifter

får inte faktureras.

3.9. Personal

3.9.1. Personal

Säljaren förbinder sig att vid genomförandet av uppdraget använda personal med för ändamålet tillräcklig kompetens.

3.10. Underleverantör

3.10.1. Underleverantör

Säljaren ansvarar för underleverantörs arbete och skyldigheter gentemot Köparen såsom för
eget arbete och egna skyldigheter. Säljaren ska kontrollera att underleverantör fullgör sina
skyldigheter enligt lag och avtal, t.e.x. avseende momsregistrering, inbetalningar av socialförsäkringsavgifter och skatter. Köparen förbehåller sig rätten att ta del av sådan kontroll.

3.11. Försäkring

3.11.1. Ansvarsförsäkring

Det åligger Säljaren att på egen bekostnad teckna och vidmakthålla ansvarsförsäkring som
täcker de skador som skulle kunna uppstå och som Säljaren är ansvarig för. Säljaren är skyldig att omedelbart på begäran av Köparen uppvisa skriftligt bevis på att Säljaren har erforderliga försäkringar.

3.12. Befrielsegrund

3.12.1. Force majeure

Part är befriad från påföljd för underlåtenhet att fullgöra viss förpliktelse enligt detta avtal om
underlåtenheten har sin grund i omständighet (”Befrielsegrund”), som ligger utanför Parts kontroll och som förhindrar fullgörandet därav. Så snart hindret upphört ska förpliktelsen fullgöras på avtalat sätt.
Såsom Befrielsegrund ska anses eldsvåda, krig, mobilisering eller oförutsedda militärinkallelser av motsvarande omfattning, rekvisition, beslag, valutarestriktioner, uppror
eller upplopp, knapphet på transportmedel, allmän varuknapphet, inskränkningar i fråga om
drivkraft, avtalsenlig konflikt på arbetsmarknaden samt försening av leverans från underleverantör, om förseningen har sin grund i sådan omständighet som avses i denna punkt.
Förbehållet om avtalsenlig konflikt på arbetsmarknaden ska inte anses som Befrielsegrund
om Part själv är föremål för eller vidtar sådan konflikt.
För att få befrielse enligt ovan ska Part utan dröjsmål skriftligen meddela den andra Parten
härom. Skriftligt meddelande ska också lämnas utan dröjsmål vid Befrielsegrundens upphörande.
Part ska vidta skäliga ansträngningar för att mildra omfattningen och effekten av

Befrielsegrund och återuppta fullgörandet av de förpliktelser som hindrats så snart det praktiskt kan ske.

3.13. Överlåtelse av kontrakt

3.13.1. Överlåtelse av kontrakt

Avtalet får inte av part överlåtas till annan utan den andra partens skriftliga medgivande.

3.14. Ändringar och tillägg

3.14.1. Ändringar och tillägg

Ändringar och tillägg till detta avtal ska för att vara giltiga vara skriftliga och undertecknade
av för respektive part behörig(a) person(er).

3.15. Kontaktpersoner under avtalstiden

3.15.1. Köparens kontaktperson

Anges i det slutliga avtalet.

3.15.2. Säljarens kontaktperson

Anges i det slutliga avtalet.

Ange kontaktperson, under avtalstiden, med namn,
e-postadress och telefonnummer. (Fritextsvar)

3.15.3. Kontaktpersoner

Parterna ska utse minst en kontaktperson var. Om kontaktperson byts ut ska part omgående meddela den andra parten.

3.16. Produktförändringar

3.16.1. Produktförändringar

Under avtalsperioden kan Säljaren efter överenskommelse med Köparen byta ut eller infoga
produkter med nya kvaliteter. Ersättningsprodukt ska aviseras i god tid före införandet och
får inte kvalitets- eller funktionsmässigt understiga ursprungsprodukten. Vid förändringar av
befintliga produkter, dess egenskaper eller annat som kan ha betydelse för Köparen ska detta skriftligen meddelas Köparen.

3.17. Tvist

3.17.1. Tvist

Tvist rörande detta avtal ska avgöras av svensk domstol och med tillämpning av svensk rätt. Den omständigheten att tvist hänskjutits till rättsligt avgörande berättigar inte Säljaren
att avbryta uppdraget. Inte heller har Köparen rätt att innehålla belopp som inte direkt omfattas av tvisten, eller underlåta att i övrigt fullgöra sina åligganden.

3.18. Ikraftträdande

3.18.1. Avtalets ikraftträdande

Detta avtal träder i kraft tio (10) dagar efter meddelat tilldelningsbeslut under förutsättning
att:
- båda parter undertecknat avtalet.
- beslut inte fattas enligt lagen (2007:1091) om offentlig upphandling 16 kap. 2 § om att upphandlingen ska göras om eller att den avslutats försts sedan rättelse gjorts.

4. Referenser

4.1. Referenser

4.1.1. Referensföretag 1

Ange nedanstående uppgifter
Företagets namn (Fritextsvar)
Företagets adress (Fritextsvar)
Företagets kontaktperson (Fritextsvar)
Kontaktpersonens telefonnummer (Fritextsvar)
Kontaktpersonens e-post (Fritextsvar)

4.1.2. Referensföretag 2

Ange nedanstående uppgifter
Företagets namn (Fritextsvar)
Företagets adress (Fritextsvar)
Företagets kontaktperson (Fritextsvar)
Kontaktpersonens telefonnummer (Fritextsvar)
Kontaktpersonens e-post (Fritextsvar)

4.1.3. Referensföretag 3

Ange nedanstående uppgifter

Företagets namn (Fritextsvar)
Företagets adress (Fritextsvar)
Företagets kontaktperson (Fritextsvar)
Kontaktpersonens telefonnummer (Fritextsvar)
Kontaktpersonens e-post (Fritextsvar)

Upphandling av kläder till de statliga distriktsveterinärerna.

Förfrågningsunderlag
2010-06-18
Upphandlingsansvarig Upphandling
Jordbruksverket Klinik-kläder, mottagning
Kjell Axelsson 98-6226/10
Sista anbudsdag: 2010-07-05
Texten/frågan innehåller krav som måste uppfyllas
Frågan är viktad och ingår i delen av upphandlingen
Texten kommer att ingå i avtalet
Texten ingår i kvalificeringen
Frågan besvaras av köparen
Symbolförklaring:
Texten innehåller sekretessbelagd information

3. Kravspecifikation

3.1. Omfattning

Verksamheten ställer stora krav på klädernas funktionalitet och utförande.
Kläderna ska tåla hårt slitage, hålla länge och se fräscha ut också efter ett stort antal tvättar.
Kläderna ska medge god rörlighet.
Specifikation:
1. Bussarong bomull/polyester, unisexmodell, V-hals, kort ärm, bröstficka, sidfickor, hängband bak samt sprund i sidorna, strykfri (ej se skrynkliga ut och ska kunna tvättas och
bara hängas upp utan att skrynkla).
Busarongen ska inte tappa färg och ska hålla färgen efter många tvättar.
Bussarongen ska kunna erbjudas i olika färger. Tygmaterialet ska vara av sådan kvalitét att
hår från djurpäls inte ska fastna.
2. Herrbyxa - bomull/polyester, non-see-through, strykfri, linning runt om, hällor för bälte samt snedställda framfickor i sidorna, sk. gubbfickor. Se nedanstående bild.
Byxan ska inte se skrynkliga ut och ska kunna tvättas och bara hängas upp utan att skrynkla.
Byxan ska kunna erbjudas i storlekarna C44-56 och ska erbjudas i olika färger som passar
ihop med offererad bussarong. Tygmaterialet ska vara av sådan kvalitét att hår från djurpäls
inte ska fastna.
3. Dambyxa - bomull/polyester, non-see-through, strykfri, linning runt om, hällor för bälte samt snedställda framfickor i sidorna, sk. gubbfickor. Se nedanstående bild.
Byxan ska inte se skrynkliga ut och ska kunna tvättas och bara hängas upp utan att skrynkla.
Byxan ska kunna erbjudas i storlekarna C34-52 och ska erbjudas i olika färger som passar
ihop med offererad bussarong. Tygmaterialet ska vara av sådan kvalitét att hår från djurpäls

inte ska fastna.
Ange pris per st avsende bussarong. (Linjär skala) 23,33 %
260,00 - 80,00 sek Expanderad skala
Ange pris per st herrbyxa. (Linjär skala) 23,33 %
260,00 - 90,00 sek Expanderad skala
Ange pris per st dambyxa. (Linjär skala) 23,33 %
260,00 - 90,00 sek Expanderad skala

3.1.1. Logotyp

Tillverkning av logotyp inkl. montering på plagg. Loggan ska vara laservävd och i svart, rött,
vitt och grått.
Logotypen ska tillhandahållas av leverantören.

Logotypen ska utformas i enlighet med Jordbruksverkets och Distriktsveterinärernas grafiska
profil. Märkningen ska vara tvättäkta och klara många tvättar utan att förstöras. Märkningen
ska godkännas av Jordbruksverket innan dessa får monteras på någon av produkterna.
Logotyperna är beskrivna i bilaga Logotyper.
Alla plagg ska vara utrustade med tvätt- och skötselråd på svenska alternativt med
internationella grafiska symboler. Alla plagg ska ha tvättrådsetiketter som är av hög kvalitet
och de ska vara läsbara även efter många tvättar.
Pris avseende tillverkning och motering på plagg ska anges nedan i SEK exkl. moms inkl.
samtliga kostnader exl. frakt.

Pris per styck avseende tillverkning samt montering av logga
på plagg. (Linjär skala)
8,00 %
25,00 - 15,00 sek Expanderad skala

3.1.2. Varuprover

Varuprover på samtliga offererade produkter ska kostnadsfritt ställas till
Jordbruksverkets förfogande och vara Jordbruksverket tillhanda senast sista anbudsdag.
Varuprover skickas till Jordbruksverket, Att. Kjell Axelsson, Gjuterigatan 4, 551 82
Jönköping. Paket märks med Anbud 98-6226/10. Varuprover bör vara i storlek M-L.
Varuproverna kommer på Jordbruksverkets bekostnad att returneras till leverantören.
Leverans/returadress ska anges nedan.
Inlämnade varuprover kommer att bedömmas av en referensgrupp bestående av
tre personer som representerar Distriksveterinärerna.
Bedömmning kommer att ske enligt följande:
passform
bekvämlighet
material
Ovanstående bedömning kan ge 0-3 poäng vilket kan ge 9 maxpoäng. Detta genererar till
ett genomsnittsvärde 3, där kravgräns är 1 poäng och max är 3 poäng.
Ange leverans/returadress: (Fritextsvar)
Genomsnittspoäng efter varuprovsbedömningen. (Linjär skala) 20,00 %
Enhet: Poäng Kravgräns: 1,00

3.1.3. Produktbeskrivning

Förutom varuprover ska anbudsgivaren, i anbudet, bifoga en beskrivning av den
offererade produkten som visar att ställda krav är uppfyllda. Beskrivningen kan vara
t.e.x.
ett dokument författat av leverantören, ett produktblad som innehåller all
efterfrågad information eller ett annat likvärdigt dokument. I det fall Jordbruksverket finner
att offererad produkt i väsentligt avseende avviker från efterfrågad specifikation kan detta
leda till att produkten betraktas som ej offererad. Det ska tydligt framgå vilket varuprov som
hör till respektive beskrivning.

3.1.4. Logotyper, emblem och etiketter

Leverantören ska montera/applicera 1-2 st logotyper per plagg. Logotypen ska vara
laservävd eller enligt överenskommelse mellan parterna. Logotypen ska tillhandahållas av
Leverantören. Logotypen ska utformas i enlighet med Jordbruksverkets och
Distriktsveterinärernas grafiska profil. Märkningen ska vara tvättäkta och klara många
tvättar utan att förstöras. Märkningen ska godkännas av Jordbruksverket innan dessa får
monteras på någon av produkterna. De olika logotyperna är beskrivna i bilaga
Logotyper. Alla plagg ska vara utrustade med tvätt- och skötselråd på svenska alternativt
med internationella grafiska symboler. Alla plagg ska ha tvättrådsetiketter som är av hög
kvalitet och de ska vara läsbara även efter många tvättar.

3.1.5. Tvätt

Mottagningskläder ska kunna tvättas i minst 85 grader celsius och samtidigt bibehålla
färg,
passform och storleksmått.
Uppfyller anbudet ovanstående krav? (Ja/Nej svar)

Kravgräns Ja
Nej

3.1.6. Webbutik

Säljaren ska, senast en vecka efter avtalsstart, tillhandahålla en webbutik med en egen sida enbart utformad för Jordbruksverket där samtliga varor ska finnas tillgängliga för beställning. Den som beställer ska endast få tillgång till de produkter som enligt överenskommelse mellan parterna ska göras tillgängliga för beställning. Det ska finnas möjlihet att vid varje avrop ange fakturaadress och fakturareferens. Säljaren ska hålla webbutiken uppdaterad.

3.1.7. Avrop

Jordbruksverket avropar i första hand i den webbutik som säljaren tillhandahåller och vid enstaka tillfällen via telefon.

Redogör för alt. 1 och 2. (Fritextsvar)

Kan beställning ske via internet / Web-shop (Ja/Nej svar)

Kravgräns Ja

Nej

3.2. Kvalitetsarbete

3.2.1. Kvalitetsledningssystem

För att säkerställa kvalitet av leveranser m.m. erfordras någon form av kvalitetsledningssystem hos leverantören. ISO 9001:2000 eller likvärdigt i form av eget väl
dokumenterat kvalitetsledningssystem.

Tredjepartscertifiering av kvalitetsarbetet innebär en reducerad uppföljningskostnad för Jordbruksverket vilket betraktas som ett mervärde.

Kortfattad beskrivning av kvalitetsledningssystem.
(Fritextsvar)

Ange vilken typ av kvalitetsledningssystem ni arbetar med.
Angivet svar ska framgå i texten beskrivning av ert
kvalitetsledningssystem. (Fasta svarsalternativ)

1,00 %

Kvalitetsledningssystem med extern revision.
Kvalitetsledningssystem med intern revision
Kvalitetsledningssystem men inte med
intern/extern revision

3.3. Miljöarbete

3.3.1. Miljökrav

Leverantören ska ha ett miljöledningssystem för den egna verksamheten antigen enligt ISO
14001 eller likvärdigt i form av ett eget väl dokumenterat miljöledningssystem.

Miljöcertifiering med tredjepartkontroll medför reducerade uppföljningskostnader för Jordbruksverket och betraktas därför som ett mervärde.

Kortfattad beskrivning av ert miljöledningssystem.
(Fritextsvar)

Ange vilken typ av miljöledningssystem ni arbetar med. Angivet
svar ska framgå i texten beskrivning av ert
miljöledningssystem. (Fasta svarsalternativ)

1,00 %

Miljöledningssystem med extern revision
Miljöledningssystem med intern revision
Miljöledningssystem men inte med
intern/extern revision

Exempel på Jordbruksverkets agerande mot privata veterinärer.

Nedanstående telefonsamtal kan tjäna som ett exempel på Jordbruksverkets inställning till och hanterande av privata veterinära företagare. Vid omorganisationen av distriktsveterinärorganisationen 1995 valde ett hundratal distriktsveterinärer att hoppa av och starta privata företag. I samtalet framgår hur en tjänsteman från Jordbruksverket försöker skrämma en av de veterinärer som ville hoppa av distriktsveterinärorganisationen.

Utskrift av telefonsamtal.

En tjänsteman från Statens jordbruksverk ringer den 18 november 1996 kl. 8.50 upp en privatpraktiserande veterinär, (Thomas Svensson). Vittne och medhörande till telefonsamtalet är veterinär Erik Lindahl. Svensson spelade in samtalet på band.

Första 5-10 sekunderna saknas. Här presenterar sig tjänstemannen (SJV) och frågar den i Tvååker privatpraktiserande veterinären Thomas Svensson (TS) om denne vill ha en tjänst som statlig distriktsveterinär i Tvååker.

SJV: Vill du delta eller?

TS: Nej.

SJV: Helt uteslutet?

TS: Ja.

SJV: Ja, då har jag egentligen fått svar på frågan.

TS: Jag har hört om detta innan också men jag trodde att det var ett skämt.

SJV: Ja, men vi har ju det svartaste alternativet nämligen att avskeda Erik och Jassim p.g.a. arbetsbrist och så lägger vi ner skiten. Det är ju liksom det mest negativa. *(Kommentar: Erik Enfors och Jassim Baker är de statligt anställda distriktsveterinärerna i Varberg)*

TS: Ja.

SJV: Och sen är det optimistiskt hejdlösa att vi lägger en stor veterinärstation i Tvååker och så försöker vi att förutom de här två äldre kollegerna eller de nuvarande satsa på någonting häftigt va.

TS: Jaha.

SJV: Jag har inte sagt att vi ska göra det men vi kan ju säga att vi har ju alla möjliga alternativ och så finns det flera, halvbra eller halvdåliga där emellan va.

TS: Ja. Nä , jag blev lite chockad över det här samtalet , jag blir helt snurrig i huvudet.

SJV: Ja , (skrattar). Jag har väldigt fria händer kan jag väl säga , jag kan göra och ringa vem jag vill va.

TS: Ja.

SJV: Men , och naturligtvis kommer vi att kolla det här väldigt ordentligt innan vi gör något.

TS: Men skulle ni klara upp det här med Falkenbergarna?

SJV: På något sätt. Det är väl det som i så fall tankarna är va.

TS: Ja.

SJV: Men vi har ju vår uppgift av riksdagen, vi skall ha riks och rikstäckande och det kommer vi liksom inte runt va.

TS: Nej. Men det kommer ju alltid att vara så här , privata kommer ju att köra och staten kommer ju vara jämbördes ungefär va.
SJV: Ja.
TS: Så den normala situationen är ju det att det är de privata som kör akutsjukvården
SJV: Och då får vi stå för skiten.
TS: Ja , det är så i de flesta länder i Europa , att privata kör akutsjukvården och de statliga sköter själva äh , prövningar och kontroller.
SJV: Ja just det , det handlar i det verkliga läget jag säger inte att det är så det är i ditt område, men i många är det ju så att alltså att privata kör på dagtid och så får vi sköta jouren.
TS: Mmm.
SJV: Det är naturligtvis en helt ohållbar situation.
TS: Men vi sköter jouren också här.
SJV: Men det finns faktiskt delar av Sverige där det är på det här sättet.
TS: Ja.
SJV: Det är på framförallt när det gäller smådjuren har man alltid öppet dagtid och sen så bryr man sig inte på nätterna.
TS: Ja men du , det kan jag säga satsar ni här kommer det att bli en ren flopp.
SJV: Ja.
TS: Det kommer att bli ännu mer katastrof. Jag har varit här i 17 år.
SJV: Ja.
TS: Jag känner varenda bonde precis som jag känner min bror.
SJV: Ja.
TS: Och jag har då , jag tror att jag har 95% av samtliga lantbrukare i trakten.
SJV: Ja.
TS: Och dessutom har jag en väldigt bra ekonomi.
SJV: Ja.
TS: Jag skulle kunna halvera mina taxor utan vidare.
SJV: Ja.
TS: Fast det är liksom lönlöst.
SJV: Ja. Det är där liksom det där som föranleder samtalet. Nämligen att göra det här i direkt strid mot er. Vi har ju i och för sig en ekonomisk uthållighet som är lite större än vad vanliga har. Du kanske sitter i en lite speciell situation.
TS: Ja.
SJV: Men, det är klart att bygger vi ett nytt komplex och kanske hottar upp det lite med smådjurskompetens och alltihopa så blir det naturligtvis en konkurrent till dig.
TS: Men det beror på vad det blir för människor på den här stationen?
SJV: Ja. Det är det som det står och faller på va.
TS: Ja. Så Erik t.ex. jag förmodar att han går i pension , ja när som helst.
SJV: Ja.
TS: Och sen är det väl inte några större förmågor som är kvar.
SJV: Ja , det är Jassim, han har ju då sitt problem inte bara för att han heter Jassim , det syns att han heter Jassim också va.
TS: Nä, det är inte det jag menar.
SJV: Och det är inte så lätt va. Jag menar den där lilla han kan vara hur duktig som helst fast det tar en väldig tid för honom att arbeta in sig, det är helt klart.

TS: Ja, men även om dom har bott här kan de vara dåliga (skratt) det är ju inga fördomar på något sätt va , men för att vara utlänning så behöver man ju inte vara duktig. Det brukar vara ofta både sämre och bättre än vad en normalveterinär gör idag. I detta fallet så vet jag vilket håll det är åt.
SJV: Nej. Det är vissa brister i språkförståelsen och det gör att det är svårt att få honom slagkraftig så att säga. Men skall vi ha någon möjlighet till framgång i Tvååker så skall vi ju ha några sjuhelsikes kolleger som vi laddar dit va.
TS: Ja.
SJV: Annars så blir det ju ingenting va.
TS: Nej.
SJV: Något jäkla vuxendagis kan vi ju inte ha va.
TS: Nej.
SJV: Men det är en otänkbar tanke för din del?
TS: Ja.
SJV: Därför att, jag menar annars kan man ju då tänka sig att , att äh man gemensamt försöker med något för att naturligtvis finns ju fördelar med det här statliga också va.
TS: Jag har aldrig haft det så bra som jag har det nu.
SJV: Nej.
TS: Jag lever på det här jobbet dygnet runt kan man säga.
SJV: Ja, det är ungefär som jag gjort i 25 år.
TS: När man är privat är man ännu mera serviceminded och ställer upp på allting och jobbar liksom övertid , jobbar på kvällar tittar inte på klockan när den är 5 och så vidare utan , och gör lite extra och så där , och jag tjänar bra jag har egen firma nu och ideologiskt är det fullständigt otänkbart. Jag hoppade av redan i maj –95 då var jag helt klar över vad jag skulle gå.
SJV: Ja. Men det är bra då har jag fått de svar jag ville ha.
TS: Mmm.
SJV: Jag vill inte heller att vi ska ge oss in i någonting som jag redan från början vet kommer att misslyckas.
TS: Ja.
SJV: (*ohörbart*) chans till framgångar.
TS: Ja.
SJV: Äh , bra. Då får du ha det så bra.
TS: Ja. *(skratt)*.
SJV: Vi kanske hörs någon gång igen.
TS: Ja.*(ohörbart)*
SJV: Ha det bra.
TS: Ja, tack hej.
SJV: Hej.

Artikel Dalarnas Tidning 2010.

LRF vill tysta kritiska röster

DALARNA

Länsveterinär Olle Rydell ser allvarligt på att tre fall av vanvård lett till djurförbud i Dalarna hittills i år. Han anser att allmänheten har rätt få veta hur lantbrukarna sköter sig inte minst med tanke på det stora stöd de får i form av
pengar. Foto: Kjell Jansson Foto: Kjell Jansson

LRF:s ordförande Ulric Isacsson vill undanhålla allmänheten missförhållanden och bidragsförmåner genom att sätta munkavle på länsveterinären och andra
män. Foto: Mattias Nääs

Lantbrukarnas Riksförbund (LRF) vill sätta munkavle på länsveterinär Olle Rydell för att skydda bönder som missköter sina djur. Det framgår av en skrivelse till landshövdingen, där man kräver stopp för länsveterinärens offentliga kritiserande av bondenä-

ringen. I skrivelsen påminner LRF också lite hotfullt om att bönderna både direkt och indirekt bidrar till jobben på länsstyrelsen.

- Djuren är alltid i underläge och vi har det yttersta ansvaret för att lagen följs. Jag tänker inte tiga och väga mina ord så det passar LRF när det gäller djur som far illa, säger länsveterinär Olle Rydell.

Nu senast gäller kritiken länsveterinärens uttalande i massmedia om att tre lantbrukare i Dalarna hittills i år fått djurförbud. Han framhöll då att det är alldeles för många, särskilt som lantbrukarna får mycket stöd i form av skattepengar.

- Bidragen har inget med saken att göra. Det är politik och inget länsveterinären och andra tjänstmän ska blanda in i uttalanden om dålig djurhållning, hävdar LRF-ordföranden Ulric Isacsson.

Men det tycker inte länsveterinären. Han anser det vara väldigt stötande att lantbrukare som fått djurbegränsning och har för många djur även får bidrag för de "förbjudna" djuren.

Med andra tjänstemän avser LRF i den kritiska skrivelsen länets djurskyddsinspektörer, som man menar att på vissa håll tar för hårt på djurskyddet och skapar oro hos bönderna.

- Reglerna för djurhållning är inte alltid solklara, och många bönder går omkring med ständig rädsla för att bli påhoppade av en oförstående djurskyddsinspektör och få djurförbud, fortsätter Ulric Isacsson.

Även den kritiken tillbakavisar Olle Rydell och framhåller att han har fullt förtroende för länets djurskyddsinspektörer och tycker att de gör ett bra jobb.

- De är både välutbildade och kunniga, vilket bevisas av att de grova fall av vanvård som uppdagats både lett till djurförbud och djurplågeridomar, framhåller Olle Rydell.

De av länets djurskyddsinspektörer om som fått kännedom om skrivelsen till landshövdingen upprörs av att LRF försvarar lantbrukare som missköter sina djur. Så har nämligen skett under utredningstiden i flera av de grova fall av vanvård som uppdagats det senaste året.

Detta försvar, tillsammans med den nu aktuella skrivelsen, anser djurskyddsinspektörerna att undergräver trovärdigheten hos konsumenterna och mervärdet av att köpa lokalproducerad mat för att djuren här har det bra.

När det gäller den hotfulla påminnelsen om att bönderna bidrar till jobben på länsstyrelsen, erkänner Ulric Isacsson att det var en olycklig formulering.

PIA PERSSON
pia.persson@dt.se

ATG.

I denna skrivelse bör det också nämnas att distriktsveterinärorganisationen inte är den enda konkurrenten till privatpraktiserande veterinärer som erhåller statligt stöd. De hästkliniker, ett tjugotal i landet, som ägs av ATG drivs med det statliga spelmonopolets pengar vilket gör att dessa kan betraktas som statligaföretag.

I samband med att man under våren 2011 meddelade att ATG-klinikerna skulle säljas ut lämnades ett pressmeddelande som på ett intressant sätt illustrerar den inställning man i ledningen för ATG har till privata veterinära företag. I ledningen ingår bl.a. representanter från näringen, (LRF), Jordbruksverket och Jordbruksdepartementet.

Ur pressmeddelande från den 14 mars 2011 säger ATG:s ordförande Mats Denninger: ”*När ATG startade verksamheten på 80-talet var målet att bygga upp en god hästsjukvård i hela landet. Vid denna tid fanns det stor brist på både hästkliniker och hästutbildade veterinärer, framför allt i vissa regioner. Genom att bygga en rikstäckande organisation, som också skulle bromsa prisutvecklingen, garanterades en bra hästsjukvård över hela landet.*”

Man skriver alltså rent ut att man, trots att man i första meningen säger det då knappt fanns några privata hästveterinärer i landet, såg det som sin uppgift att hindra prisökningar på hästsjukvård d.v.s. att se till så att det inte skulle vara tillåtet för veterinärer att tjäna pengar genom att öppna hästkliniker.

Insändare i ATL 2011.

Dubbelmoral på menyn

Samtidigt som Sverige vill minska EU:s jordbruksstöd har en gyllene era av subventioner för svenska lantbrukare initierats av regeringen. Den kallas *Sverige – det nya matlandet*. Det yttersta syftet är att göra livsmedelssektorn till ”en av Sveriges mest betydande exportsektorer”. Det nya matlandet marknadsförs dock listigt med fraser om ”närodlat”, ”ekologiskt”, ”bättre skolmat”, ”lyckad upphandling” och ”rädda miljön”.

En mastig portion dubbelmoral gör menyn svårsmält. Agendan finns mellan de förföriska raderna om midnattssol och svenska bär. Här möter centerpartistiske jordbruksministern Eskil Erlandssons politiska vision Lantbrukarnas Riksförbunds (LRF) affärsstrategi: alla ska äta ”närodlad, svensk mat”. Men – här är ett krux – inte bara vi som bor nära odlingen. Maten ska ju gå på export, bevars.

LRF vill att livsmedelsimporten ska begränsas. Vi ska pracka på tyskar och fransoser vår mat, men de ska inte få sälja sin till oss. Den ädla förklaringen är att andra länder, enligt LRF-företagarna, inte har lika bra miljö- och djuromsorgsregler. Men det finns andra syften. I måndags kom en undersökning som visar att nära 80 procent av LRF-företagarna anser att deras lönsamhet skulle öka om stat, kommun och landsting ställde samma krav på den importerade maten som på den svenska när de gör upphandlingar. En smart affärsidé med ädla förtecken – men ack, så protektionistisk. Lönsamheten ska öka genom attack mot de lagstadgade upphandlingsreglerna i syfte att diskvalificera kollegerna på EU:s inre marknad. Detta blir inte mindre magstarkt när man vet att jordbruksministern kräver ”likvärdiga konkurrensvillkor” för svenska bönder som för andra europeiska lantbrukare.

Det var två år sedan som Erlandsson drog i gång sin kampanj. Och smakar det så kostar det. Fram till 2013 skulle 160 miljoner kronor satsas på bidrag till företag och organisationer och flera hundra miljoner avsättas till forskning och innovationer. Böndernas avgifter minskas. Jordbruksverket har fått 50 miljoner att fördela. Centerpartiet föreslår nu 500 miljoner per år till ekologiskt jordbruk samt 600 miljoner för ”närproducerad mat” fram till 2013. I Erlandssons glassiga broschyrer kan man läsa att ”Det ska vara enkelt, roligt och lönsamt att vara primärproducent av livsmedel i Sverige”.

För att få hjälp med sin vision har jordbruksministern tillsatt ett expertråd med personer som är ”kunniga inom mat och turism”. Dessa ska inte företräda ”ett särskilt intresseområde”. Vilka hittar vi då i rådet? Jo, bland andra Lars-Göran Pettersson, ordförande i LRF, och Annika Unt Widell, projektledare för Skolmatens vänner – en av LRF:s PR-organisationer. Samt Torsten Mörner, ordförande i Jägarnas riksförbund!

Det nya matlandet vore säkert bra om det inte redan doftade lite ankommet.

Skrivelser till olika myndigheter.

Brev till statsministern februari 2011.

Bäste Fredrik Reinfeldt.

Jag heter Lars-Håkan Håkansson och är veterinär i Västra Götaland och medlem i ViS, Veterinärer i Sverige, en organisation för privatpraktiserande veterinärer (www.veterinarer.se).

Återigen hör jag genom massmedia hur dålig djurskyddstillsynen är i landet. Det är nu ungefär ett år sedan jag skrev till Cecilia Widegren av samma anledning, dvs. efter ett reportage i massmedia med bilder på vanvårdade djur. Hennes svar var tyvärr tämligen intetsägande, jag är i varje långt ifrån nöjd med det. Skillnaden är att denna gång är det inte bara medierna i Västsverige som uppmärksammat den urdåliga djurskyddstillsyn vi har i Sverige utan även riksnyheterna genom Aktuellt den 31 januari och detta givetvis med anledning av att tillsynen är lika undermålig i hela landet.

Svenska staten (skattebetalarna) bekostar, genom tillsynsmyndigheten Jordbruksverket, distriktsveterinärorganisationen, DVO, med drygt etthundra miljoner kronor varje år av våra gemensamma skattemedel.

DVO är en organisation som till ca 80 procent sysslar med sjukvård på sporthästar och smådjur i konkurrens med den privata djursjukvårdssektorn. Deras intresse för djurskydd och smittskydd är försumbart och kan så var så länge de har sin grundförsörjning tryggad genom skattemedel. Samtidigt saknar Länsstyrelserna, lokal tillsynsmyndighet, medel för en grundläggande tillsyn och anmäld vanvård blir liggande i flera månader. Betänk även att Jordbruksverket är tillsynsmyndighet både för jordbruket och veterinärvården i landet.

Vi hör ofta i debatten från både politiker och representanter för LRF hur bra vår djurskyddslagstiftning är, bäst i världen hörs inte så sällan. Men en lagstiftning blir aldrig bättre en sin efterlevnad och det vet vi från flera områden i samhället att efterlevnaden står i direkt proportion till den tillsyn som utövas. Detta måste innebära, efter vad som hänt de senaste åren, att vi näst intill saknar tillsyn på djurskyddsområdet. Glöm heller inte bort att det yttersta ansvaret för djurskyddet i landet har Jordbruksverket, som samtidigt driver kanske världens största kommersiella djursjukvårdande organisation baserad på skattemedel.

Att LRF vill ha subventionerad djursjukvård för sina medlemmar ute på landet kan man kanske förstå, vem vill inte ha bidrag, men frågan är om det är förenligt med EU:s regelverk. Inget annat land inom EU har skattesubventionerad djursjukvård.

Hur länge skall skattebetalarna subventionera smådjurs- och sporthästsjukvård när tillsynen av djurskyddet lyser med sin frånvaro? Låt djursjukvården bedrivas på privat basis och låt våra skattepengar gå till en djurskyddstillsyn värd namnet!

Hur länge skall en moderatledd regering tillåta bidrag till en verksamhet som sannolikt inte är tillåtet enligt EU? Ni har haft som ledstjärna i ert arbete vid regeringsmakten att ställa om Sverige från ett bidragssamhälle till ett samhälle som gynnar den arbetande delen av befolkningen. Varför gäller inte det djursjukvården? Hur länge skall skattemedel gå till illojal statlig konkurrens på bekostnad av ett djurskydd som inte kan leva upp till lagstiftningen och som vi skulle kunna vara stolta över. Som det ser ut nu finns det inga vinnare, alla, och jag menar alla, förlorar på en dålig djurskyddstillsyn. Den massmediala uppmärksamheten gynnar inte svenskt lantbruk och alla vi som är förknippade med den.

Nu hoppas jag att du avsätter åtminstone tio minuter av din tid, som jag förstår är dyrbar, och sätter dig ner och funderar igenom vad jag framfört. Jag vill inte ha något standardsvar, som jag fått så många från de flesta andra i maktens korridorer och som lätt kan härledas till Jordbruksverket och deras inställning. Den är nämligen mer än välbekant för oss. På samma sätt som jag har mycket noggrant tänkt igenom situationen och argumenten, vill jag att du skall reflektera och tänka efter på vad jag har framfört och svara på ett sätt som jag förväntar mig av en ansvarsfull människa som en statsminister.

Jag vill ha din åsikt!

REGERINGSKANSLIET

2011-03-27 SB 2011/1272

Statsrådsberedningen

Brevenheten
Jon Millarp

Lars-Håkan Håkansson
Bangårdsgatan 1/129
52337 ULRICEHAMN

Hej Lars-Håkan,

Tack för ditt brev till statsminister Fredrik Reinfeldt. Jag vill meddela att statsministerns kansli har mottagit ditt brev och att det finns tillgängligt för statsministern. Jag är medveten om att du vill ha personligt svar från statsministern. På grund av den stora mängden brev vi får in har detta dock inte varit möjligt.

Det är värdefullt att få ta del av dina åsikter.

Med vänliga hälsningar,

Jon Millarp
Statsministerns kansli

Postadress
103 33 Stockholm

Besöksadress
Drottninggatan 21

Telefonväxel
08-405 10 00

Telefax
08-723 11 71

E-post: registrator@primeminister.ministry.se

Datum
2010-03-17

Dnr
1754-10-21
Aktbilaga 2

Mikael Fälth
Nygatan 21
341 34 LJUNGBY

Per Arvidsson
Navesta, Lerbo
640 23 VALLA

Er förnyade anmälan till Justitiekanslern

I ett brev till Justitiekanslern den 29 oktober 2007 riktade ni kritik mot att Statens jordbruksverk har anförtrotts uppgiften att utöva tillsyn över landets veterinärer samtidigt som verket driver den statliga distriktsveterinärsorganisation och därmed konkurrerar med privatpraktiserande veterinärer.

Justitiekanslern angav i ett brevsvar den 14 november 2007 att Justitiekanslern, med anledning av att de frågor ni tog upp behandlades inom Regeringskansliet, inte hade funnit skäl att vidta någon åtgärd med anledning av er brev (dnr 7472-07-21).

Ni har i ett brev den 6 mars 2010 återkommit till Justitiekanslern och anhållit om att Justitiekanslern ska uttala sig om tillsynen över veterinärer i Sverige.

De frågor ni tar upp i ert brev har övervägts av regeringen i främst prop 2008/09:211 och av riksdagen som den 4 november 2009 i här aktuella delar beslutade att bifalla propositionen (se bet 2009/10:MJU7, rskr 2009/10:27) .

Justitiekanslern finner mot den bakgrunden inte skäl att göra några uttalanden kring tillsynen över veterinärer. Ert brev föranleder därmed inte någon åtgärd här.

Med vänlig hälsning

Karin Wistrand

Postadress
Box 2308
103 17 STOCKHOLM

Gatuadress
Birger Jarls Torg 12

Telefon (växel)
08–405 10 00

Telefax
08–723 03 57

E-post
registrator@justitiekanslern.se

Till Näringsminister Maud Olofsson Nordöstra Skåne 2007-02-14

Hej Maud !

Vi är några privatpraktiserande veterinärer och egna företagare som med detta brev vill göra dig uppmärksam på Jordbruksminister Eskil Erlandssons agerande i samband med invigningen av en ny statlig distriktveterinärstation i Älmhult den 3 mars 2007.

Som egna företagare har vi sedan lång tid, diskuterat och reagerat på den enligt vår åsikt osunda konkurrens som den statliga distriktsveterinärorganisationen DVO utsätter privata veterinärer för.
Redan för 15 år sedan försökte vi föra en dialog med Jordbruksminister Annika Ånberg angående situationen, som för oss känns väldigt frustrerande. Det som är positivt idag är att det pågår en utredning av veterinärväsendet och statens konkurrerande gentemot privata veterinärer. Denna utredning skall vara klar 1 april 2007.

Som egna företagare med anställd personal – många unga kvinnor- känner vi en oro när staten (DVO) utsätter våra verksamheter, som ffa omfattar sällskapsdjur, för osund konkurrens, då DVO alltmer har kommit att arbeta med sällskapsdjur ffa hund och katt. Med statliga bidrag snedvrider DVO konkurrensen och etablerar sig i områden med en redan väl fungerande privat veterinärvård för sällskapsdjur.

Därför undrar vi nu varför du, Maud Olofsson som Näringsminister och Eskil Erlandsson som Jordbruksministern, ger så olika budskap i denna fråga. Du har i media gått ut med att du inte är för, vare sig statlig eller kommunal konkurrens mot privat företagssamhet. Jordbruksministern däremot verkar vara positiv till en statlig konkurrens genom att han inviger en statlig veterinärstation och därmed ställer sig bakom DVO:s agerande, eller? Dessutom gör han detta samtidigt som det inom kort skall presenteras en slutrapport från veterinärutredningen. Tänk om utredningen föreslår en privatisering av DVO ? skall då samma jordbruksminister lägga ner eller i varje fall dra in bidragen till den veterinärstation som han tidigare har invigt. Var finns logiken i detta?

Vi vänder oss nu till dig Maud Olofsson, som Näringsminister i en borgerlig regering
Vi hoppas på en kommentar från dig och att du agerar i denna för oss väldigt angelägna fråga, som egna företagare och skattebetalare.

Vår kontakt person är Per Josefsson……..

Vänliga hälsningar

0451/41615

√Veterinär Madeleine Björk , Privatpraktiserande
Veterinär Christopher Martinsen , Veterinärmottagningen i Näsum — 044/94311
Veterinär Lena Martinsen , Veterinärmottagningen i Näsum
Veterinär Folke Knutsson , Privatpraktiserande
Veterinär Magnus Holmqvist , Åhus veterinärmottagning — 044/247726
Veterinär Per Schönbäck , Privatpraktiserande
Veterinär Ingemar Isendah , Privatpraktiserande
Veterinär Per Josefsson , Vesslarp Veterinärklinik
Vesslarp Norregård
280 64 Glimåkra Tfn: 0479-50155
E-mail: pellevet@vesslarp.nu

REGERINGSKANSLIET

N2007/1956/MK

Näringsdepartementet

Näringsministern

Veterinär Per Josefsson
Vesslarps Veterinärklinik
Vesslarp Norregård
280 64 GLIMÅKRA

Brev angående privatpraktiserande veterinärers situation

Tack för ert brev!

Jag förstår er oro för snedvriden konkurrens mellan privat och offentlig verksamhet. Enligt min uppfattning bör osund konkurrens från offentlig sektor mot privata företag kunna stoppas, t.ex. genom beslut i domstol. Det finns idag många verksamheter som drivs av stat, kommun eller landsting som istället skulle kunna drivas av privata företag.

Inom er verksamhet finns det ett tydligt konkurrensförhållande mellan offentlig och privat verksamhet. Detta konstaterade även Veterinärutredningen, som lämnade sitt betänkande *Veterinär fältverksamhet i nya former* (SOU2007:24) den 3 april 2007. Huvudförslagen i betänkandet innebär bl.a. att distriktsveterinärstationerna privatiseras i djurtäta områden samt att statliga bidrag införs till privatpraktiserande fältveterinärer. Förslagen till åtgärder avser bl.a. att leda till ökad konkurrensneutralitet och frihet för veterinärerna att anpassa och dimensionera verksamheten utifrån marknadens förutsättningar. Detta bör ge en ökad samhällsekonomisk effektivitet. Betänkanden är nu föremål för en remissbehandling och regeringen avser därefter att återkomma med förslag avseende den framtida distriktsveterinärorganisationen.

Den övergripande frågan om snedvriden konkurrens mellan privat och offentlig verksamhet är också föremål för ett omfattande utredningsarbete. Det är regeringens ambition att presentera kraftfulla åtgärder inom vissa sektorer redan nästa år.

Med vänlig hälsning

Maud Olofsson

BILAGA 1

Från Jordbruksverkets hemsida.

2011-02-11

Arbete för minskad läkemedelsanvändning och antibiotikaresistens

Att minska läkemedelsanvändningen inom djurhållningen samt att motverka antibiotikaresistens är två högt prioriterade områden för Jordbruksverket. Förebyggande djurhälsoarbete och samverkan mellan myndigheter inom humanmedicin och veterinärmedicin samt lantbruksnäringen är viktiga pusselbitar i detta arbete. Sverige har i jämförelse med många andra länder en låg läkemedelsanvändning och mindre problem med antibiotikaresistens bland djur. Samtidigt medför den omfattande rörligheten och handeln en risk för att problemen med antibiotikaresistens kan komma att öka. Samverkan internationellt har stor betydelse liksom samarbete mellan myndigheter och näring i Sverige.

Samverkan mot multiresistens

Jordbruksverket har ett nära samarbete med Socialstyrelsen, Smittskyddsinstitutet, Statens veterinärmedicinska anstalt, Livsmedelsverket med flera för att motverka spridning av multiresistenta bakterier mellan djur och människor. Ett exempel är ett nytt policydokument som ger rekommendationer för handläggning av den multiresistenta bakterien MRSA hos häst, hund och katt. Under 2011 fortsätter arbetet bland annat med ett gemensamt seminarium om multiresistenta bakterier.

Bättre rutiner för djursjukvård och besök i djurstallar

Ett annat pågående arbete på Jordbruksverket för att motverka spridning av MRSA är att ändra föreskrifterna för att förbättra rutinerna för de djurhållare som bedriver besöksverksamhet där besökare tillåts ha direkt kontakt med djur. Djursjukhus och andra veterinära verksamheter kommer att behöva ha en plan för vårdhygien. Syftet är att minska riskerna för att smitta sprids mellan djur och människor samt att minska risken för att till exempel antibiotikaresistenta bakterier sprids i veterinär verksamhet. Föreskriften kommer även innehålla regler för hur djur med påvisad MRSA ska hanteras. Redan i dag finns det bland annat krav på att alla som besöker ett djurstall ska kunna tvätta händerna efter kontakt med djuren och att vissa typer av besöksverksamheter ska ha rutiner för att minska riskerna för spridning av smitta mellan djur och människor. Ändringen är en skärpning av nuvarande regelverk och kommer att omfatta fler kategorier som bedriver någon form av besöksverksamhet samt aktörer inom djursjukvården.

Förebyggande arbete ska minska läkemedel i mjölkbesättningar

Jordbruksverket har nyligen startat ett pilotprojekt där villkorad läkemedelsanvändning prövas för att utveckla djurhälsoarbetet även i mjölkproducerande besättningar. De djurägare som ingår i projektet kommer efter tydliga riktlinjer lära sig att upptäcka vissa symtom och inleda behandling. Det är tydligt avgränsat vilka symtom djurägaren får behandla och vilka läkemedel som får villkoras, och en veterinär ska regelbundet följa upp djurägarens behandlingar. Ett kontinuerligt och dokumenterat förebyggande arbete och ett tätt samarbete med en veterinär är villkor för att få del av villkorad läkemedelsanvändning. På detta sätt vill Jordbruksverket få ökad kontroll över och minska läkemedelsanvändningen, vilket är ett av projektets huvudmål. Det förebyggande arbetet och den insyn som veterinärerna kommer att få i hela besättningen ska ha positiva effekter för såväl djurskydd som djurhälsa. Projektet pågår under hela 2011 och ska sedan utvärderas. I utvärderingen kommer läkemedelsförbrukningen att vara en viktig del.

– Genom att frigöra tid för veterinärerna att ägna sig åt förebyggande djurhälsoarbete och genom en stark kontroll av läkemedelsanvändningen i besättningarna som ingår i projektet har vi som mål att läkemedelsanvändningen, särskilt när det gäller antibiotika, ska minska, säger Leif Denneberg, veterinärchef på Jordbruksverket.

Mer information

Policydokument om MRSA
Mer information om antibiotikaresistens
SVA:s webbsida om antibiotikaresistens
Mer information om pilotprojektet för villkorad läkemedelsanvändning i mjölkbesättningar

Jordbruks verket
Serviceenheten
Mali Jankovic

PM

2011-06-30

BILAGA 2

Delutvärdering av upphandlingen av den veterinära jourberedskapen

Inledning
På uppdrag av Regeringen har Jordbruksverket genomfört 22 upphandlingar av veterinär jourberedskap i 19 olika distrikt runt om i landet. Upphandlingarna har pågått under perioden maj-december 2010 och har resulterat i att endast ett anbud har inkommit från privata veterinärer.

Med anledning av det svaga utfallet beslutade Jordbruksverket att genomföra en delutvärdering av de hittills upphandlade veterinärjourerna redan hösten 2010. Utvärderingen genomfördes i två steg.

1. Enkätundersökning

En enkät skickades ut till 138 privatpraktiserande aktiva veterinärer i de upphandlade distrikten med frågor rörande upphandlingarna, varav 54 veterinärer valde att besvara enkäten.

2. Djupintervjuer

Djupintervjuer genomfördes med åtta utvalda aktörer, vilka representerade såväl veterinärorganisationer som privata veterinärer och DV.

Detta PM upprättas i syfte att sammanställa resultatet av utvärderingen.

Utvärdering
Informationen kring, och uppmärksamheten av projektet har varit relativ stor. Trots detta har intresset för att lägga anbud varit under förväntan.
Frågorna om projektets fortskridning och om det veka resultatet är många. Diskussion pågår om fortsatt lämpligt tillvägagångssätt mot bakgrund av det utfall som föreligger och utvärderingen är genomförd mot bakgrund av att kunna ligga till grund för fortsatt ställningstagande avseende projektets inriktning.
Svaren på såväl enkäten som under djupintervjuerna har varit relativt subjektiva beroende på kandidat och är av mycket varierande karaktär. Det är således svårt utifrån utvärderingen att få klarhet i var problemen finns, men ger samtidigt en antydan om hur svår och komplex problematiken kring upphandlingarna är.
Enkäten
Enkäten gav som ovan angivits ett utfall av mycket varierande karaktär. Det som tydligt framkom av svaren var att 36 % av de veterinärer som besvarade enkäten inte kände till upphandlingen. Ytterligare 30 % hade hört talas om den. Således var det 34 % som hade normal eller stor vetskap om upphandlingarna.

Övriga frågor gav ingen tydlig bild av vad det låga intresset beror på. Nedanstående svar kan dock ge viss vägledning. 10-15 personer har angett nedanstående svar som en av anledningarna till det låga intresset.
- Bättre information och kommunikation från Jordbruksverket hade behövts.

- Det upphandlande området passade inte med det område som verksamheten bedrivs inom idag.

- Distriktsveterinärerna borde privatisereras i sin helhet.

- Inte intresserad av att jobba tillsammans med Distriktsveterinärerna.

- Borde varit upphandling av hela Distriktsveterinärstationer.

Djupintervjuer
Urvalet till djupintervjuerna gjordes så att synpunkter skulle inkomma från flera olika aktörer. Representanter från veterinärorganisationer, länsveterinärer, privata veterinärer och DV har medverkat vid intervjuerna.
Intervjuerna lades upp på så sätt att diskussion kring de största problemen skulle uppstå. Dock blev svaren, precis som under enkätundersökningen, av mycket varierande karaktär och Jordbruksverket fick uppfattningen om att svaren till stor del var subjektiva bedömningar av abstrakt karaktär. Svar som därmed är svåra att definiera och konkretisera. Resultatet av intervjuerna redovisas nedan.
Enkätundersökningen visade att informationen kring upphandlingarna inte hade nått fram till potentiella anbudsgivarna. Frågan som Jordbruksverket ställer sig är huruvida det låga utfallet berodde på bristande information från Jordbruksverkets håll eller helt enkelt på bristande intresse hos veterinärerna. Intervjuerna gav ett relativt tydligt svar på att det var det bristande intresset hos de privata som är orsaken till den bristande vetskapen.
Av intervjuerna att döma var två av de grundläggande faktorerna kravet på bundenhet och problematiken kring arbetstidslagen. Veterinärerna vill inte känna sig bundna eller tvingande till jour ett visst antal dagar, utan vill själva kunna välja när, var och hur de ska jobba. Distriktsveterinärerna och de privata veterinärerna har olika kollektivavtal. Detta är något som upplevs påverka konkurrensen negativt för de privata.
Upphandlingen hindrar till viss del privata veterinärer som har specialiserat sig på ett visst djurslag från att ensamma lägga anbud. Eftersom många av Sveriges privatpraktiserande veterinärer idag är specialister bedömde vissa att detta kan vara en orsak till det låga intresset.
Av intervjuerna att döma finns även ett bakomliggande inställningsproblem hos de privata som orsakar det låga deltagandet i upphandlingarna. Det framkom att det finns en inställning bland vissa privata aktörer att inte samarbeta med DV och således inte heller jobba tillsammans med dem. En inställning som ger uttryck för att DV borde läggas ner. Samarbetsproblematiken härstammar också, av intervjuerna att döma, från att DV får ersättning för en jour som även bedrivs av privata veterinärer. Men som beskrivs i detta pm, finns det ett flertal bakomliggande faktorer. En ytterligare synpunkt som framkom är att potentiella anbudsgivare anser att anbudet är svårt att beräkna, och därför inte vet vad de ska lägga för pris i anbudet.
När väl problematiken och orsakerna lyfts fram var nästa steg i intervjuerna att fråga vad som bör göras härnäst gällande fortskridningen av projektet. Två av alternativen som togs upp under intervjuerna var huruvida man kunde öka upphandlingen till att upphandla hela DV-stationer alternativt hela tjänster, innefattande både dags- och jourtjänst. Flera var positiva till förslaget om en hel station, men poängterade vikten av att börja utbudet på en station som det

kan finnas intresse för privata att bedriva. Det bör isåfall göras en omfattande undersökning innan ett sådant projekt kan få sin start. De flesta var dock överens om att detta inte är en lösning som innebär att problematiken mellan privata veterinärer och DV upphör.

Slutsats
Sammanfattningsvis görs bedömningen att intervjuerna inte gav en tydlig bild av varför intresset för att lämna anbud varit så lågt. Däremot visade det sig att problematiken kring projektet är mångfacetterad. Med anledning av detta är det svårt att peka ut vissa enskilda aktiviteter som skulle leda till att öka intresset. Konkreta faktorer som nämnts är framförallt problemen med olika kollektivavtal, bundenheten och specialisering på olika djurslag. Andra mer abstrakta orsaker som lyfts fram är bakomliggande samarbetsproblem och synpunkter på organisationen av veterinära fältverksamheten.

Av enkäten att döma var det ett flertal som inte kände till upphandlingarna. Att det trots ett flertal olika informationsinsatser från Jordbruksverkets sida ändå inte blivit känt att upphandlingarna pågått tyder troligtvis på att intresset bland de privata är lågt för att bedriva jour på samma sätt som DV gör idag.

Vidare arbete
Jordbruksverket ändrar uppdraget för upphandlingarna till att förutom jourberedskap även avse smittbekämpningsarbete och officiella uppdrag inom veterinär fältverksamhet. Mot bakgrund härav höjs också de maximala belopp som kan komma ifråga för ett avtal.

För att sprida informationen kring upphandlingarna kan veterinärorganisationer på eget initiativ bevaka de upphandlingar som pågår. Veterinärerna kan också prenumerera på nyheter om upphandlingar på www.jordbruksverket.se

Mali Jankovic

BILAGA 3

Förfrågningsunderlag…….

Upphandling av veterinär beredskap efter utvärderingen.

15 st .pdf